

Nr. publicației	Pagina	Nr. publicației	Pagina
<i>Ministerul Educației Naționale</i>		<i>Ministerul Muncii, Asistenței și Asigurărilor Sociale</i>	
Mișcare în personal	1621—1623	Mișcare în personal	1629
<i>Ministerul Cultelor</i>		<i>Ministerul Cooperăției</i>	
Autorizare și recunoașteri	1623—1624	10.498. — Punere în retragere	1629
<i>Ministerul Artelor</i>		Decizii și Comunicate ale Instituțiilor Publice Autonome	
Numiri	1624	<i>Casa Autonomă a Monopolurilor Statului</i>	
<i>Ministerul Informațiilor</i>		Însărcinări	1630—1631
6.136. — Instituire de comisiune	1624	Comunicate și circulări ministeriale	
<i>Ministerul Agriculturii și Domeniilor</i>		<i>Ministerul Justiției</i>	
Comprimări și roprimiri	1624—1625	Schimbări de nume	1631
<i>Ministerul Industriilor și Comerțului</i>		<i>Ministerul Educației Naționale</i>	
Mișcare în personal	1625—1628	Post vacant	1632
<i>Ministerul Minelor și Petrolului</i>		<i>Ministerul Artelor</i>	
46.189. — Instituire de comisiune	1628	Posturi vacante	1632
<i>Ministerul Comunicațiilor</i>		<i>Ministerul Agriculturii și Domeniilor</i>	
Puneri în retragere	1628	Personal propus la avansare	1632
<i>Ministerul Lucrărilor Publice</i>		<i>Ministerul Muncii, Asistenței și Asigurărilor Sociale</i>	
Demisie și autorizare	1628—1629	Posturi vacante	1632
<i>Ministerul Sănătății</i>		Anunțuri judiciare	
110.146. — Licențiere din serviciu	1629	<i>Cerere de schimbare de nume</i>	1632
		<i>Cerere de naturalizare</i>	1632

MONITORUL OFICIAL Partea I A

Legi, regulamente și dispozițiuni cu caracter normativ

DECRETE PREZIDENTIALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Legea Nr. 31

NOI, PREZIDIUMUL PROVIZORIU

al

REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

În temeiul art. 6 din legea Nr. 363 din 30 Decembrie 1947, semnăm legea votată și adoptată de Adunarea Deputaților, în cuprinsul următor:

LEGE

pentru ratificarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, semnat la Moscova la 4 Februarie 1948

Art. unic. — Guvernul este autorizat a ratifica și a face să se execute Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, semnat la Moscova, la 4 Februarie 1948.

Textul autentic în limba română al acestui Tratat este alăturat la prezenta lege.

Această lege dimpreună cu Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală la dânsa ane-

rat, s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 13 Februarie, anul 1948 și s'a aprobat cu unanimitate de trei sute optsprezece voturi.

Președinte, Mihail Sadoveanu

Secretar, Stelian Morariu

(L. S. A. D.).

Semnăm această lege și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial.

Dată în București la 23 Februarie 1948.

C. I. PARHON

G. C. STERE

Ministrul afacerilor străine,

Ana Pauker

Ministrul Justiției,

Lucrețiu Pătrășcanu

Nr. 351.

TRATAT

de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice

Prezidiumul Republicii Populare Române și Prezidiumul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice,

Dorind să consolideze raporturile prietenești dintre România și Uniunea Sovietică,

În dorința de a întreține strânsa colaborare dintre ele, în interesul întăririi păcii și securității ge-

merale, în conformitate cu scopurile și principiile Organizației Națiunilor Unite,

Incredințați că întreținerea prieteniei și a unei vecinătăți dintre România și Uniunea Sovietică, corespunde intereselor vitale ale popoarelor ambelor State, și va contribui în chipul cel mai bun la dezvoltarea lor economică,

Au hotărât în acest scop să încheie prezentul Tratat și au numit în calitate de împuterniciți ai lor:

Prezidiumul Republicii Populare Române pe d-l Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române,

Prezidiumul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, pe d-l Viaceslav Mihailovici Molotov, locțiitor al Președintelui Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Străine al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, care, după ce au schimbat deplinele puteri, găsite în bună și cuvenită formă, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1.

Inaltele Părți Contractante se obligă să ia în comun toate măsurile care se află la dispoziția lor, pentru înlăturarea oricărei amenințări de repetare a agresiunii din partea Germaniei sau oricărui alt Stat care s'ar uni cu Germania, direct sau în oricare altă formă.

Inaltele Părți Contractante declară că ele intenționează să participe în modul cel mai sincer la toate acțiunile internaționale, având drept țel asigurarea păcii și securității popoarelor și vor aduce întreaga lor contribuție la realizarea acestor înalte sarcini.

Articolul 2.

În cazul când una din Inaltele Părți Contractante va fi antrenată într'un conflict armat cu Germania, care ar încerca să reînnoiască politica sa de agresiune, sau cu oricare alt Stat care direct sau în oricare altă formă s'ar uni cu Germania în politica sa agresivă, atunci cealaltă Inaltă Parte Contractantă va da imediat Părții Contractante, antrenate în conflict, ajutor militar și de altă natură, prin toate mijloacele aflate la dispoziția sa.

Prezentul Tratat va fi înfăptuit în concordanță cu principiile Chartei Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 3.

Fiecare dintre Inaltele Părți Contractante se obligă să nu încheie nicio alianță și să nu ia parte la nicio coaliție și nici la acțiuni sau măsuri îndreptate împotriva celeilalte Inalte Părți Contractante.

Articolul 4.

Inaltele Părți Contractante se vor consulta între ele cu privire la toate chestiunile internaționale importante, care ating interesele celor două țări.

Articolul 5.

Inaltele Părți Contractante declară că vor acționa în spiritul prieteniei și al colaborării, în scopul dezvoltării mai departe și al întăririi legăturilor economice și culturale dintre ambele State, urmând principiile respectului reciproc față de independența și suveranitatea lor, precum și al neamestecului în treburile interne ale celui-alt Stat.

Articolul 6.

Prezentul Tratat va rămâne în vigoare timp de 20 de ani, dela data semnării lui. Dacă una din Inaltele Părți Contractante, la sfârșitul acestei perioade de 20 de ani nu declară cu un an înaintea acestui termen dorința sa de a denunța Tratatul, acesta va rămâne în vigoare pe încă o perioadă de 5 ani, și astfel de fiecare dată, până când una din Inaltele Părți Contractante nu va prezenta în scris cu un an înainte de expirarea perioadei de 5 ani în curs, intenția sa de a face să înceteze valabilitatea lui.

Prezentul Tratat intră în vigoare imediat după semnarea lui și urmează a fi ratificat în termenul cel mai scurt cu putință. Schimbul instrumentelor de ratificare se va face în București, în timpul cel mai apropiat.

Drept care împuterniciții au semnat prezentul Tratat și au aplicat sigiliile lor.

Intocmit la Moscova, la 4 Februarie 1948, în 2 exemplare, fiecare în limbile română și rusă, ambele texte având putere egală.

Din împuternicirea Prezidiului Republicii Populare Române,

Dr. PETRU GROZA

Din împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.,

V. MOLOTOV

Acest Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală, dimpreună cu legea, sa' votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 13 Februarie, anul 1948 și s'a aprobat cu unanimitate de trei sute optsprezece voturi.

Președinte, Mihail Sadoveanu

Secretar, Stelian Moraru

(L. S. A. D.)

JURNALE
ALE CONSILIULUI DE MINISTRI
MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

Consiliul de Miniștri în ședința sa dela 13 Februarie 1948,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Comunicațiilor Nr. 1.022 din 7 Februarie 1948.

Având în vedere dispozițiunile art. 22 din legea pentru modificarea Statutului personalului P. C. A. Nr. 276 din 8 August 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 183 din 12 August 1947.

Având în vedere dispozițiunile art. 31 din legea Nr. 139 din 1 Mai 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 98 din 1 Mai 1947,

Considerând adresa Ministerului Finanțelor Nr. 11.071 din 22 Octombrie 1947, precum și adresa Confederației Generale a Muncii din România Nr. 687 din 30 Decembrie 1947.

Decide:

Art. 1. — Se fixează cu începere dela 15 August 1947, următoarele indemnizații de hrană, pentru personalul navigant ambarcat pe vasele fluviale și maritime.

a) Lei 30 pe zi pentru personalul ambarcat pe vasele fluviale, indiferent de funcțiune.

Această sumă se dublează pentru personalul ambarcat pe vasele fluviale, care lucrează în cataracte și numai pe timpul zilelor efectiv lucrate, în acea regiune.

b) Lei 45 pe zi, pentru personalul ambarcat pe vasele fluviale care lucrează la dragaj, semnalizare, salvări de vase și kilometraj și numai pentru zilele efectiv lucrate.

c) Lei 100 pe zi, pentru personalul ambarcat pe vasele fluviale, indiferent de funcțiune, când face operațiuni sau staționează în porturile din amonte de Moldova Veche sau în orice alt port străin de pe sectorul din aval.

d) Lei 45, pentru personalul ambarcat pe vasele maritime, indiferent de funcțiune.

e) Lei 45, pentru personalul de pe vasele maritime de servitudine, indiferent de funcțiune.

Art. 2. — Indemnizațiile prevăzute la art. 1, al prezentului jurnal se sporesc cu 100%, cu începere dela 1 Decembrie 1947.

Art. 3. — D-l ministru al comunicațiilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului jurnal.

Dr. Petru Groza, Prof. ing. N. Profiri, Oct. Livezeanu, Stanciu Stoian, Lotar Rădăceanu, Prof. Tr. Săvulescu, L. Pătrășcanu, Ana Pauker, Ion Pas, R. Zăroni, Dr. Fl. Bagdasar, Emil Bodnăraș,
Nr. 139.

DECIZIUNI

MINISTERUL

AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere art. 64 din decretul-lege pentru modificarea părții a V-a din legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii, publicat în Monitorul Oficial Nr. 179 din 31 Iulie 1941;

Având în vedere referatul Direcției Viticulturii și Horticulturii dela JI. Nr. 1.808 din 1948,

Decidem:

Art. 1. — Toți pepinieristii de Stat sau particulari, precum și toate grădinile publice din țară, care au în cultură, arbori și arbuști ornamentali, vor inventaria toate speciile și varietățile acestora, comunicând listele Direcției Viticulturii și Horticulturii din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Art. 2. — Toți pepinieristii și conducătorii de grădini publice sunt obligați a lua măsuri de păstrare a tuturor speciilor și varietăților ornamentale existente la data apariției prezentei decizii.

Art. 3. — R. E. A. Z. I. M.-ul va desvolta secția de plante ornamentale dela pepiniera Aiud, jud. Alba și va crea o atașă secție la pepiniera Brașadiru, din jud. Ilfov.

Art. 4. — Facultățile de Agronomie, care au pepiniere de pomi roditori, vor înființa și câte o secție de material săditor ornamental.

Art. 5. — D-nii: director al viticulturii și horticulturii și director general al R. E. A. Z. I. M.-ului sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 19 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 1.811.

MINISTERUL

INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

Noi, ministru subsecretar de Stat la Departamentul Industriei și Comerțului,

În temeiul legii Nr. 114, publicată în Monitorul Oficial Nr. 89 din 19 Aprilie 1947;

Având în vedere dispozițiunile legii Nr. 351, publicată în Monitorul Oficial Nr. 101 din 3 Mai 1945, cu modificările sale ulterioare și legii Nr. 252, publicată în Monitorul Oficial Nr. 159 din 15 Iulie 1947;

Având în vedere dispozițiunile deciziei ministeriale Nr. 4.155, publicată în Monitorul Oficial Nr. 96 din 29 Aprilie 1947;

Având în vedere dispozițiunile deciziei ministeriale Nr. 5.131, publicată în Monitorul Oficial Nr. 262 din 12 Noembrie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Pe data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, sunt libere la vânzare, toate stocurile existente la data de 15 Februarie 1948, de următoarele articole de serie, denumite tricotaje de mătase artificială:

- a) Chiloți de copii.
- b) Chiloți de damă scurți;
- c) Chiloți de damă lungi;
- d) Chiloți de damă lungi (plușați);
- e) Combinezioane de damă;
- f) Cămăși bărbătești cu mâneci scurte;
- g) Cămăși bărbătești cu mâneci lungi.

Art. 2. — Pe data publicării prezentei decizii, se lasă libere în comerț următoarele articole de serie, denumite tricotaje de mătase artificială:

- a) Ciorapi de damă pe mașini circulare;
- b) Ciorapi de damă 3/4;
- c) Ciorapi de damă „Cotton”.

Art. 3. — Infrațiunile la prevederile prezentei decizii se constată și se pedepsesc în conformitate cu dispozițiunile legii Nr. 351 pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 101 din 3 Mai 1945, cu modificările și completările sale ulterioare și a legii Nr. 252, publicată în Monitorul Oficial Nr. 159 din 15 Iulie 1947.

Art. 4. — Direcțiunea Generală a Distribuției Produselor Industriale de Consum și Direcțiunea Generală a Controlului Economic sunt însărcinate cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Data la 20 Februarie 1948.

Ministru subsecretar de Stat, C. Dăicovici
Nr. 6.249.

COMUNICATE ȘI CIRCULARI MINISTERIALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Potrivit prevederilor art. VII al legii Nr. 18, publicată în Monitorul Oficial Nr. 35 din 12 Februarie 1948, se publică textul integral al Codului de procedură civilă.

CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ

CARTEA I

Competința organelor judecătorești

TITLUL I

Competința după materie

Art. 1. — Judecătoriile sunt competente să hotărască asupra tuturor cererilor pe care legea nu le dă în căderea altor instanțe judecătorești.

Art. 2. — Tribunalele sunt competente să hotărască în primă instanță, asupra cererilor:

1. în materie comercială;
2. în materie de interdicțiune și consiliu judiciar;
3. în materie de convențiuni matrimoniale;
4. cu privire la transcrierea actelor de strămutare și urmărirea a nemișcătoarelor și cu privire la inscripția privilegiilor, ipotecilor și amanetelor.

Ele judecă apelurile făcute împotriva cărților de judecată, precum și recursurile împotriva acelorși cărți, în cazurile când au fost date, potrivit legii, fără drept de apel.

Tribunalele judecă, de asemeni, și în materiile pe care legea le mai dă în căderea lor:

Art. 3. — Curțile judecă:

1. apelurile făcute împotriva sentințelor date de tribunale în prima instanță;
2. recursurile făcute împotriva sentințelor date de tribunale ca instanțe de apel sau în primă instanță, fără drept de apel, precum și recursurile împotriva hotărârilor date de jurisdicțiunile înființate prin legi speciale, dacă acestea sau legea de față nu prevăd alte instanțe de recurs.

Curțile judecă, de asemeni, și în materiile pe care legea le mai dă în căderea lor.

Art. 4. — Curtea de Casație judecă:

1. recursurile făcute împotriva deciziunilor desăvârșite date de Curți;
2. recursurile împotriva hotărârilor nedesăvârșite și actelor judecătorești de orice fel, dacă ele nu ar putea fi atacate pe nicio altă cale ordinară și cursul judecătii s'ar găsi întrerupt;
3. în materiile pe care legea le dă în căderea Curții de Casație

TITLUL II

Competința teritorială

Art. 5. — Cererea se face la instanța domiciliului pârîtului.

Dacă pârîtul are domiciliul în străinătate sau nu are domiciliu cunoscut, cererea se face la instanța reședinței sale din țară iar dacă nu are nici reședință cunoscută, la instanța domiciliului sau reședinței reclamantului.

Art. 6. — Când pârîtul, în afară de domiciliul său, are în chip statornic o îndeletnicire profesională ori una sau mai multe așezări agricole, comerciale sau industriale, cererea se poate face și la instanța locului acelor așezări sau îndeletniciri, pentru obligațiunile patrimoniale și care sunt născute sau care urmează să se execute în acel loc.

Art. 7. — Cererea împotriva unei persoane, juridice de drept privat se face la instanța sediului ei principal. Cererea se poate face și la instanța locului unde ea are reprezentanță, pentru obligațiunile ce urmează a fi executate în acel loc sau care izvorăsc din acte încheiate prin reprezentant sau din fapte săvârșite de acesta.

Cererea împotriva unei asociațiuni sau societăți fără personalitate juridică, se face la instanța domiciliului persoanei căreia, potrivit înțelegerii dintre asociați, i s'a încredințat președinția sau direcția asociațiunii ori societății, iar, în lipsa unei asemenea persoane, la instanța domiciliului oricărui dintre asociați. În acest din urmă caz, reclamantul va putea cere instanței numirea unui curator, care să reprezinte interesele asociațiilor.

Art. 8. — Cererile îndreptate împotriva Statului, Direcțiunilor Generale, Regiilor Publice, Caselor Autonome și Administrațiilor Comerciale, se pot face la instanțele din capitala țării sau la cele din capitala județului unde își are domiciliul reclamantul.

Când mai multe judecătorii din circumscripția aceluiași tribunal sunt deopotrivă competente, cererile în care figurează Statul sau vreuna din persoanele arătate mai sus, se fac numai la judecătoria urbană sau, în lipsă, la cea mixtă din capitala județului, iar când sunt mai multe judecătorii urbane competente, la judecătoria I-a urbană, iar, în capitala țării, la judecătoria IV-a urbană.

Art. 9. — Cererea îndreptată împotriva mai multor pârîți poate fi făcută la instanța competentă pentru oricare dintre ei; în cazul când printre pârîți sunt și obligați accesorii, cererea se va face la instanța competentă pentru ori care dintre debitorii principali.

Art. 10. — În afară de instanța domiciliului pârîtului, mai sunt competente următoarele instanțe:

1. în cererile privitoare la executarea, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui contract, instanța locului prevăzut în contract pentru executarea, fie chiar în parte, a obligațiunii;
2. în cererile ce izvorăsc dintr'un raport de locațiune a unui nemișcător, în acțiunile în justificare sau în prestațiune tabulară, instanța locului unde se află nemișcătorul;
3. în cererile ce izvorăsc dintr'o cambie, cec sau bilet la ordin, instanța locului de plată;
4. în cererile privitoare la obligațiuni comerciale, instanța locului unde obligațiunea a luat naștere sau aceea a locului plății;
5. în cererile izvorite dintr'un contract de transport, instanța locului de plecare sau de sosire;
6. în cererile împotriva unei femei căsătorite, care are reședința obișnuită deosebită de aceea a soțului, instanța reședinței femeii;
7. în cererile făcute de ascendenți sau descendenți pentru pensie alimentară, instanța domiciliului reclamantului;
8. în cererile ce izvorăsc dintr'un fapt ilicit, instanța în circumscripția căreia s'a săvârșit acel fapt.

Art. 11. — In materie de asigurare, cererea privitoare la despăgubiri, se va putea face și la instanța în circumscripția căreia se află:

1. domiciliul asiguratului;
2. bunurile asigurate;
3. locul unde s'a produs accidentul.

Alegerea competenței prin convențiune este nulă, dacă a fost făcută înainte de nașterea dreptului la despăgubire.

Dispozițiunile de mai sus nu se aplică în materie de asigurări maritime și fluviiale.

Art. 12. — Reclamantul are alegerea între mai multe instanțe deopotrivă competente.

Art. 13. — Cererile privitoare la bunuri nemiscătoare se fac numai la instanța în circumscripția căreia se află nemiscătoarele.

Când nemiscătorul este situat în circumscripțiile mai multor instanțe, cererea se va face la instanța domiciliului sau reședinței părții, dacă acestea se află în vremea din aceste circumscripțiuni, iar în caz contrariu, la oricare din instanțele în circumscripțiile cărora se află nemiscătorul.

Art. 14. — In materie de moștenire, sunt de competența instanței celui din urmă domiciliu al mortului:

1. cererile privitoare la validitatea sau executarea dispozițiilor testamentare;
2. cererile privitoare la moștenire, precum și cele privitoare la pretențiunile pe care moștenitorii le-ar avea unul împotriva altuia;
3. cererile legatarilor sau ale creditorilor mortului împotriva vreunui din moștenitori sau împotriva executorului testamentar.

Art. 15. — Cererile în materie de societate, până la sfârșitul lichidării în fapt, sunt de competența instanței locului unde societatea își are sediul principal.

Art. 16. — Cererile în materie de faliment sunt de competența instanței în circumscripția căreia comerciantul își are principala așezare comercială.

TITLUL III

Dispozițiuni speciale

Art. 17. — Cererile accesorii și incidentale sunt în căderea instanței competente să judece cererea principală.

Art. 18. — In cererile pentru constatarea existenței sau neexistenței vreunui drept, competența instanței se determină după regulile prevăzute pentru cererile având de obiect executarea prestațiunii.

Art. 19. — Părțile pot conveni, prin înscris sau prin declarație verbală în fața instanței, ca orice pricină comercială, în afară de faliment, să fie judecată la judecătoria.

Se poate conveni, de asemenea, ca pricinile privitoare la bunuri să fie judecate de alte instanțe decât acelea care, potrivit legii, au competența teritorială, afară de cazurile prevăzute de art. 13, 14, 15 și 16.

TITLUL IV

Conflictele de competență

Art. 20. — Există conflict de competență:

1. când două sau mai multe instanțe se declară deopotrivă competente să judece aceeași pricină;
2. când două sau mai multe instanțe, prin hotăriri irevocabile, s'au declarat incompetente de a judeca aceeași pricină.

Art. 21. — Instanța, înaintea căreia s'a ivit conflictul de competență, va suspenda din oficiu orice altă procedură și va înainta dosarul instanței în drept să hotărască asupra conflictului.

Art. 22. — Conflictul ivit între două judecătoria din circumscripția aceluiași tribunal, se judecă de acel tribunal.

Dacă cele două judecătoria nu țin de același tribunal sau dacă conflictul s'a născut între o judecătoria și un tribunal, sau între două tribunale, competență este Curtea respectivă.

Dacă cele două instanțe în conflict nu se găsesc în circumscripția aceleiași Curți, precum și conflictul între două Curți, se judecă de Curtea de Casație.

Instanța competentă să judece conflictul va hotărî, în camera de chibzuire, fără citirea părților, cu drept de recurs în termen de 5 zile dela pronunțare.

Art. 23. — Când din pricina unor împrejurări excepționale, instanța competentă este împiedecată un timp mai îndelungat să funcționeze, Curtea de Casație, la cererea părții interesate, va desemna o altă instanță de același grad care să judece pricina.

TITLUL V

Incompatibilitatea, abținerea și recuzarea judecătorilor

Art. 24. — Judecătorul, care a pronunțat o hotărîre într-o pricină, nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare.

De asemeni nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert sau arbitru în aceeași pricină.

Art. 25. — Judecătorul, care știe că există un motiv de recuzare în privința sa, este dator să înștiințeze pe șeful lui și să se abțină dela judecarea pricini.

Art. 26. — Abținerea se propune de judecător și se judecă potrivit normelor prevăzute de art. 30, 31 și 32.

Art. 27. — Judecătorul poate fi recuzat:

1. când, el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor, au vreun interes în judecarea pricini sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vremea din părți;
2. când se află în vreunul din cazurile prevăzute de art. 100 din legea de organizare judecătorească;
3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;
4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv, au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;
5. dacă între aceleiași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;
6. dacă este tutor, curator sau consiliu judiciar al uneia din părți;
7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;
8. dacă a primit dela una din părți daruri sau fâgădueli de daruri ori altfel de îndatoriri;
9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.

Art. 28. — Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelor care stau în judecată ca tutor, curator,

consiliu judiciar sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au un interes personal în judecarea pricinei.

Art. 29. — Propunerea de recuzare se va face verbal sau în scris pentru fiecare judecător în parte și înainte de începerea oricărei desbateri.

Când motivele de recuzare s'au ivit după începerea desbaterilor, partea va trebui să propună recuzarea de îndată ce acestea îi sunt cunoscute.

Judecătorul împotriva căruia e propusă recuzarea poate declara că se abține.

Art. 30. — Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, precum și în cazul când recuzarea privește pe toți judecătorii unei instanțe, aceasta se judecă de instanța la care se îndreaptă calea de atac respectivă.

Recuzarea tuturor membrilor unei secțiuni a Curții de Casație se judecă de cealaltă secțiune a Curții.

Art. 31. — Instanța decide asupra recuzării, în camera de chibzuire, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat numai dacă găsește de cuviință.

Nu se admite interogatorul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.

Art. 32. — Încheierea asupra recuzării se citește în ședință publică.

Dacă recuzarea s'a primit, judecătorul se retrage și nu poate să stea față la chibzuirea asupra pricinei.

Încheierea prin care s'a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de judecătorul recuzat urmează să fie păstrate.

Art. 33. — Instanța superioară investită cu judecarea cererii de recuzare în cazurile prevăzute de art. 30, alin. II va dispune trimiterea pricinei la o instanță de același grad, în cazul când găsește că cererea de recuzare este întemeiată.

Dacă cererea este respinsă, pricina se înapoiază spre judecare instanței inferioare.

Art. 34. — Încheierea prin care s'a încuviințat sau respins abținerea, ca și cea prin care s'a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.

Încheierea prin care s'a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.

Când instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.

Art. 35. — Când cererea de recuzare a fost făcută cu rea credință, instanța va condamna pe cel care a făcut-o la o amendă dela 5.000 la 20.000 lei și la despăgubirea părții vătămate.

Art. 36. — Dispozițiunile prezentului titlu, în afară de art. 24 și 27 pct. 7, se aplică și membrilor Ministerului Public, magistraților asistenți și grefierilor.

TITLUL VI

Strămutarea pricinilor

Art. 37. — Când una din părți are două rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv printre magistrații sau asesorii populari ai instanței, cealaltă parte poate cere strămutarea pricinei la o altă instanță de același grad.

Strămutarea pricinei se mai poate cere pentru motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică. Bănuiala se socotește legitimă de câte ori se poate presupune că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor pricinei, calității părților ori vrăjmășilor locale.

Art. 38. — Strămutarea pentru motiv de rudenie sau afinitate trebuie cerută mai înainte de începerea oricărei desbateri; cea întemeiată pe bănuială legitimă sau siguranță publică se poate cere în orice stare a pricinei.

Strămutarea pentru siguranță publică se poate cere numai de Ministerul Public de pe lângă Curtea de Casație.

Art. 39. — Cererea de strămutare întemeiată pe motive de rudenie sau de afinitate se depune la instanța imediat superioară.

Cererea de strămutare întemeiată pe motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică se depune la Curtea de Casație.

Art. 40. — Cererea de strămutare se judecă în camera de chibzuire.

Președintele instanței va putea cere dosarul pricinei și să ordone, fără citarea părților, suspendarea judecării pricinei, comunicând de urgență această măsură instanței respective.

În caz de admitere, pricina se trimite spre judecată unei alte instanțe de același grad.

Hotărîrea asupra strămutării se dă fără motivare și nu este supusă niciunei căi de atac. Ea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de instanță înainte de strămutare urmează să fie păstrate.

Dispozițiunile art. 35 se aplică prin asemănare.

CARTEA II

Procedura contencioasă

TITLUL I

Părțile

CAPITOLUL I

Folosința și exercițiul drepturilor procedurale

Art. 41. — Orice persoană care are folosința drepturilor civile poate să fie parte în judecată.

Asociațiunile sau societățile, care nu au personalitate juridică, pot sta în judecată ca părți, dacă au organe proprii de conducere.

Art. 42. — Persoanele care nu au exercițiul drepturilor lor nu pot sta în judecată decât dacă sunt reprezentate, asistate ori autorizate în chipul arătat în legile sau statutele care rânduiesc capacitatea sau organizarea lor.

Art. 43. — Lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a pricinei.

Actele de procedură îndeplinite de cel ce nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile. Reprezentantul incapabilului, curatorul sau consiliul judiciar va putea, însă, ratifica toate sau parte din aceste acte.

Art. 44. — Dacă incapabilul nu are reprezentant legal și există urgență, la cererea părții interesate, instanța va putea numi un curator special, care să-l reprezintă până la numirea reprezentantului legal; ea va putea numi, de asemeni, un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu are reprezentant.

Numirea acestor curatori se va face de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

Art. 45. — Ministerul Public pune concluziuni, oricâteori părți sunt minori, sau majori puși sub tutelă, curatelă sau consiliu judiciar. În aceste cazuri, el va putea fi înlocuit printr'un magistrat sau printr'un avocat definitiv, după chemarea ce-i va face președintele.

În cazurile când se administrează dovezi printr'un magistrat delegat, prezența Ministerului Public nu este de trebuință.

Art. 46. — La Curtea de Casație, Ministerul Public pune concluzii și în pricinile ce se judecă în secțiuni unite, în complet de divergență și în recursurile în anulare.

CAPITOLUL II

Persoanele care sunt împreună reclamante sau pârîte

Art. 47. — Mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârîte dacă obiectul pricinii este un drept sau o obligațiune comună ori dacă drepturile sau obligațiunile lor au aceeași cauză.

Art. 48. — Actele de procedură, apărările și concluziunile unuia dintre reclamânți sau pârîți nu pot folosi nici pângubi celorlalți.

Cu toate acestea, dacă prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispozițiuni a legii, efectele hotărîrii se întind asupra tuturor reclamânților sau pârîților, actele de procedură îndeplinite numai de unii din ei sau termenele încuviințate numai unora din ei pentru îndeplinirea actelor de procedură folosesc și celorlalți. Când actele de procedură ale unora sunt potrivnice celor făcute de ceilalți, se va ține seama de actele cele mai favorabile. Reclamânții sau pârîții, care nu s'au înfățișat sau nu au îndeplinit un act de procedură în termen, vor continua totuși să fie citați.

CAPITOLUL III

Alte persoane care pot lua parte la judecată

SECȚIUNEA I

Intervenția

Art. 49. — Oricine are interes poate interveni într'o pricină ce se urmează între alte persoane.

Intervenția este în interes propriu când cel care intervine invocă un drept al său.

Ea este în interesul uneia din părți când sprijină numai apărarea acesteia.

Art. 50. — Cererea de intervenție în interes propriu va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată.

Ea se poate face numai în fața primei instanțe și înainte de închiderea debaterilor.

Cu învoirea părților, intervenția în interes propriu se poate face și în instanța de apel.

Art. 51. — Cererea de intervenție în interesul uneia din părți se poate face chiar înaintea instanței de recurs.

Art. 52. — După ascultarea părților și a celui care intervine, instanța va hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției.

Incheierea nu se poate ataca decât odată cu fondul.

După încuviințarea în principiu, instanța va dispune comunicarea intervenției și, în cazurile în care întâmpin-

narea este obligatorie, va soroci termenul în care aceasta va trebui depusă.

Art. 53. — Cel care intervine va lua procedura în stare în care se află în momentul admiterii intervenției; actele de procedură următoare se vor îndeplini și față de cel care intervine.

Art. 54. — În intervenția făcută în interesul uneia din părți, cel care intervine poate face orice act de procedură care nu este potrivit interesului părții în folosul căreia intervine.

Art. 55. — Intervenția se judecă odată cu cererea principală.

Când însă judecarea cererii ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, instanța poate hotărî despărțirea ei spre a fi judecată deosebit.

Art. 56. — Apelul sau recursul făcut de cel care intervine în interesul uneia din părți se socotește neavenit, dacă partea pentru care a intervenit nu a făcut ea însăși apel sau recurs.

SECȚIUNEA II

Chemarea în judecată a altor persoane

Art. 57. — Oricare din părți poate să cheme în judecată o altă persoană, care ar putea să pretindă aceleași drepturi ca și reclamantul.

Cererea făcută de pârît se depune odată cu întâmpinarea. Când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Cererea făcută de reclamant se depune cel mai târziu până la închiderea debaterilor înaintea primei instanțe.

Cererea va fi motivată și se va comunica atât celui chemat, cât și părții potrivnice. La exemplarul cererii destinat celui chemat se vor alătura copii de pe cererea de chemare în judecată, întâmpinare și de pe înscrisurile dela dosar.

Art. 58. — Cel chemat în judecată dobândește calitatea de intervenient în interes propriu, iar hotărîrea îi va fi opozabilă.

Art. 59. — În cazul prevăzut de art. 58, când pârîtul chemat în judecată pentru o datorie bănească, recunoaște datoria și declară că voeste să o execute față de cel care își va stabili judecătorește dreptul, el va fi scos din judecată dacă depune suma datorată.

În acest caz, judecata va urma numai între partea reclamantă și cel chemat în judecată.

SECȚIUNEA III

Chemarea în garanție

Art. 60. — Partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte, în cazul când ar cădea în pretențiuni cu o cerere în garanție sau în despăgubire.

În aceleași condițiuni, cel chemat în garanție poate la rândul său să cheme în garanție o altă persoană.

Art. 61. — Cererea va fi făcută în condițiunile de formă pentru cererea de chemare în judecată. Cererea făcută de pârît se va depune odată cu întâmpinarea; când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Cererea de chemare în garanție făcută de reclamant se poate depune, până la închiderea debaterilor, înaintea primei instanțe.

Art. 62. — Instanța va dispune ca cererea să fie comunicată celui chemat în garanție și, dacă întâmpinarea este

obligatorie, va soroci termenul în care aceasta urmează să fie depusă de cel chemat în garanție.

Art. 63. — Cererea de chemare în garanție se judecă odată cu cererea principală.

Când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate deosebit.

SECȚIUNEA IV

Arătarea titularului dreptului

Art. 64. — Pârîtul, care deține un lucru pentru altul sau care exercită în numele altuia un drept asupra unui lucru, va putea arăta pe acela în numele căruia deține lucrul sau exercită dreptul, dacă a fost chemat în judecată de o persoană care pretinde un drept real asupra lucrului.

Art. 65. — Cererea privitoare la arătarea titularului dreptului va fi motivată și se va depune odată cu întâmpinarea, iar, dacă aceasta nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Cererea va fi comunicată celui arătat ca titular, împreună cu citația, copiile de pe cerere și înscrisurile dela dosar.

Art. 66. — Dacă cel arătat ca titular recunoaște susținerile pârîtului și reclamantul consimte, el va lua locul pârîtului, care va fi scos din judecată.

Când cel chemat nu se înfățișează sau tăgăduiește arătările pârîtului, se vor aplica dispozițiunile art. 58.

CAPITOLUL IV

Reprezentarea părților în judecată

Art. 67. — Părțile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin mandatar.

Mandatarul cu procură generală poate să reprezinte în judecată pe mandant, numai dacă acest drept i-a fost dat anume.

Dacă cel care a dat procură generală nu are domiciliu și nici reședință în țară, sau dacă procura este dată unui prepus, dreptul de reprezentare în judecată se presupune dat.

Art. 68. — Procura pentru exercițiul dreptului de chemare în judecată sau de reprezentare în judecată trebuie făcută prin înscris sub semnătură legalizată; în cazul când procura este dată unui avocat, semnătura va fi certificată potrivit legii avocaților.

Dreptul de reprezentare mai poate fi dat și prin declarație verbală, făcută în instanță și trecută în încheierea de ședință.

Mandatul este presupus dat pentru toate actele judecătii, chiar dacă nu cuprinde nicio arătare în această privință; el poate fi însă restrâns numai la anumite acte sau pentru anumită instanță.

Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat.

Asistarea de către avocat nu este cerută doctorilor sau licențiaților în drept când ei sunt mandatarii în pricinile soțului sau rudelor până la al patrulea grad inclusiv.

De asemenea asistarea de către avocat nu este cerută la judecătoria, când partea este reprezentată prin soț sau rudă până la al patrulea grad inclusiv.

Art. 69. — Recunoașterile privitoare la drepturile în judecată, renunțările cum și propunerile de tranzacție nu se pot face decât în temelul unei procuri speciale.

Avocatul care a asistat pe o parte la judecarea pricinii, chiar fără mandat, poate face orice acte pentru păstrarea drepturilor supus unui termen și care s'ar pierde prin neexercitarea lor la timp. El poate să exercite de asemenea orice cale de atac împotriva hotărârii date; în acest caz însă, toate actele de procedură se vor îndeplini numai față de partea însăși.

Art. 70. — Când dreptul de reprezentare izvorăște din lege sau dintr-o dispozițiune judecătorească, asistarea reprezentantului de către un avocat nu este obligatorie.

Art. 71. — Mandatul nu încetează prin moartea celui care l-a dat și nici dacă acesta a devenit incapabil. Mandatul dăinuiește până la retragerea lui de către moștenitori sau de către reprezentantul legal al incapabilului.

Art. 72. — Renunțarea sau retragerea mandatului nu poate fi opusă celeilalte părți decât dela comunicare, afară numai dacă a fost făcută în ședință în prezența părții.

Mandatarul care renunță la împuternicire este ținut să înștiințeze atât pe cel care i-a dat mandatul cât și instanța, cu cel puțin 15 zile înainte de termenul de înfățișare sau de împlinirea termenelor căilor de atac.

Art. 73. — Obștiile de moșneni ori răzeși și composoratele vor fi reprezentate prin unul sau 3 mandatarii aleși sau numiți din oficiu, afară dacă legile speciale nu dispun altfel.

Când toți membrii unei asemenea colectivități se învoiesc, ei numesc mandatarii prin înscris autentificat la judecătoria în circumscripția căreia se află comuna în care domiciliază majoritatea devălmașilor.

În lipsa unei asemenea învoiei cei interesați vor cere judecătoriai competente să procedă la desemnarea mandatarilor.

În acest caz, judecătorul va vesti pe devălmași prin notarul comunei, să se adune, de preferință într-o zi de sărbătoare, la primăria comunei prevăzute în alineatul II, pentru a alege pe mandatarii.

Vestirea, semnată de judecător, se va afișa prin îngrijirea notarului, la ușa primăriei comunelor în cuprinsul cărora se află nemișcătoarele devălmașe cu cel puțin 15 zile înainte de ziua alegerii. În același termen, vestirea se va face și verbal în fiecare sat, prin bătăi cu toba, sunete de goarnă, sau alte mijloace de publicitate obișnuite în localitate.

Îndeplinirea acestor formalități se va constata prin procese-verbale ce vor fi înaintate notarului comunei unde urmează să se adune devălmașii.

La ziua sorocită, judecătorul va face strigarea celor adunați, însemnând pe o listă pe cei prezenți și partea ce fiecare dintre ei are în bunurile devălmașe.

În cazurile când se contestă drepturile vreunui devălmaș, judecătorul va putea să nu-l înscrie, dacă contestația i se va părea întemeiată; neînscriserea dreptului nu împiedecă invocarea lui pe calea dreptului comun. În niciun caz judecătorul nu va amâna alegerea din cauza contestațiilor.

Judecătorul va culege declarațiile verbale ce fiecare din cei înscriși în listă va face în privința acelor pe care voiesc să-i aleagă ca mandatarii. Alegerea mandatarilor se va face cu majoritatea voturilor celor prezenți, socotită atât asupra numărului celor de față, cât și asupra drepturilor devălmașe.

Dacă locuitorii nu vin sau dacă cele două majorități arătate mai sus nu se pot întruni, judecătorul va numi din oficiu pe mandatarii dintre membrii colectivității.

Cele săvârșite înaintea judecătorului vor fi constatate printr-o încheiere, care va avea puterea unei procuri autentice.

Orice viciu de procedură săvârșit cu prilejul alegerii sau numirii mandatarilor va trebui propus la prima zi de înfățișare, sub pedeapsa decăderii. În caz de anulare a mandatului, instanța va dispune refacerea procedurii pentru desemnarea altor mandatar.

Mandatul dat prin alegere sau din oficiu este obligator pentru mandatar, în tot cursul judecății. Pentru motive legitime, instanța va putea scuti pe mandatar de însărcinarea ce i s'a dat.

Mandatul poate fi revocat pentru incapacitate sau rea credință.

Mandatul pentru stingerea pricinii prin tranzacție va putea fi dat numai cu majoritate de două treimi, socotite atât asupra numărului celor de față, cât și asupra drepturilor devălmășe.

Dacă sunt mai mulți mandatar, ei hotărăsc cu majoritate.

În caz de încetarea împuternicirii unui mandatar, rânduielile prevăzute mai sus vor fi urmate pentru desemnarea înlocuitorului.

CAPITOLUL V

Asistența judiciară

Art. 74. — Cel care nu e în stare să facă față cheltuielilor unei judecăți, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale poate cere asistență judiciară.

Art. 75. — Asistența judiciară cuprinde:

1. scutirea vremelnică de impozite, taxe și timbru pentru toate actele de procedură;

2. apărarea și asistența gratuită printr'un avocat delegat de Colegiul Avocaților.

Asistența judiciară poate fi încuviințată oricând în cursul judecății, în totul sau numai în parte.

Art. 76. — Cererea de asistență judiciară va fi făcută în scris instanței de judecată.

Art. 77. — Cererea trebuie să arate pricina la care se referă și starea materială a părții. Ea va fi însoțită de dovezi scrise, privitoare la veniturile și sarcinile acestora.

Art. 78. — Instanța va cerceta cererea, putând cere înmăsurări și dovezi părților sau informații autorităților locale, apoi va dispune, fără desbateri, prin încheiere, în camera de chibzuire.

Partea potrivnică poate oricând să înfățișeze instanței dovezi cu privire la starea adevărată a celui cărui a s'a încuviințat cererea; asistența nu se suspendă în cursul noulor cercetări.

Încheierea cu privire la cererea de asistență sau prin care s'a revenit asupra asistenței încuviințate nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 79. — Dacă instanța constată că cererea de asistență a fost făcută cu rea credință, prin ascunderea adevărului, ea poate, revenind asupra asistenței încuviințate, să condamne partea la o amendă egală cu sumele de plata cărora a fost scutită.

Art. 80. — Dreptul la asistență se stinge prin moartea părții sau prin îmbunătățirea stării sale materiale.

Art. 81. — Cheltuielile de care partea a fost scutită prin încuviințarea asistenței judiciare vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiunile sale, și vor fi urmărite potrivit dispozițiilor codului de procedură fiscală. Dispozitivul hotărârii va co-

munica din oficiu organelor fiscale, prin îngrijirea grefierului.

Avocații numiți apărători din oficiu au dreptul să ceară instanței de judecată ca onorariul lor să fie pus în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiunile sale.

TITLUL II

Dispozițiuni generale de procedură

CAPITOLUL I

Cererile

Art. 82. — Orice cerere îndreptată instanțelor judecătorești trebuie să fie făcută în scris și să cuprindă arătarea instanței, numele, domiciliul sau reședința părților și ale reprezentantului, curatorului sau consiliului judiciar, obiectul cererii și semnătura.

Cererile care sunt de competența judecătorilor rurale se pot face și verbal. În acest caz arătările părții vor fi trecute într'un proces-verbal, semnat de judecător, grefier și parte și care va înlocui cererea scrisă. Dacă partea nu poate semna, se va face vorbire despre aceasta în procesul-verbal.

Cererile scrise ale persoanelor care nu pot semna, vor fi semnate prin punere de deget în fața președintelui instanței sau înlocuitorului său, iar în comunele rurale și în fața notarului; cererea va fi mai întâi citită părții, făcându-se arătare despre aceasta pe cerere.

În cazurile prevăzute de alineatele 2 și 3, se va face arătare de chipul cum s'a stabilit identitatea părții.

Art. 83. — Când cererea este făcută prin mandatar, se va alătura procura în original sau în copie legalizată. Mandatarul avocat certifică el însuși copia de pe procura sa.

Reprezentantul legal, curatorul sau consiliul judiciar, va alătura copie legalizată de pe înscrisul doveditor al calității sale.

Reprezentanții persoanelor juridice de drept privat, vor arăta Monitorul Oficial, în care este publicată împuternicirea lor.

Art. 84. — Cererea de chemare în judecată sau pentru exercitarea unei căi de atac, este valabilă făcută chiar dacă poartă o denumire greșită.

CAPITOLUL II

Citațiunile și comunicarea actelor de procedură

Art. 85. — Judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel.

Art. 86. — Comunicarea cererii și a tuturor actelor de procedură se va face din oficiu, prin poștă sau prin Corpul Portăreilor, iar în comunele rurale și prin notari.

Art. 87. — Vor fi citați:

1. Statul, județul, comuna și celelalte persoane juridice de drept public, în persoana capului autorității la Contenciosul sediului central al administrațiunii respective sau, în lipsă de contencios, la sediul administrațiunii;

2. persoanele juridice de drept privat, prin reprezentanții lor, la sediul principal al administrațiunii sau la cel al sucursalei din circumscripția instanței;

3. asociațiunile și societățile care nu au personalitate juridică, prin organele lor de conducere la sediul administrațiunii lor;

4. obștiile de moșneni sau de răzeși și composesoratele, prin mandatarii lor;

5. masa creditorilor falimentului prin judecătorul sindic;

6. incapabilii, prin reprezentanții lor legali;

In caz de numire a unui curator special, citarea se va face prin acest curator;

7. membrii corpului diplomatic și consular român, din străinătate, cum și personalul ce depinde de el, prin Ministerul Afacerilor Străine;

8. cei care se află în străinătate fără domiciliu, sau reședință cunoscută, prin Monitorul Oficial și prin mandatarii lor din țară, dacă au unul cunoscut.

Cei cu domiciliul sau reședința cunoscută în străinătate, se vor cita prin mandatarii lor din țară, dacă au unul cunoscut, iar lor li se va trimite o citație prin scrisoare recomandată în străinătate; recipisa de predarea scrisorii va ține loc de dovadă.

Dacă nu au mandatarii cunoscut în țară, citația se va trimite prin scrisoare recomandată și se va publica în Monitorul Oficial.

9. cei cu domiciliul sau reședința necunoscută, potrivit art. 95.

Art. 88. — Citația va cuprinde:

1. numărul și data emiterii, precum și numărul dosarului;

2. arătarea anului, lunii, zilei și orei de înfățișare;

3. arătarea instanței și sediul ei;

4. numele, domiciliul și calitatea celui citat;

5. numele și domiciliul părții potrivnice și felul pricinii;

6. parafa șefului instanței și semnătura greșierului.

Arătările dela punctele 2, 3, 4 și 6 sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.

Art. 89. — Citația, sub pedeapsa nulității, va fi înmănată părții cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată. In pricinile urgente, termenul poate fi și mai scurt, după aprecierea instanței.

Înfățișarea părții în instanță, în persoană sau prin mandatarii, acoperă orice vicii de procedură. Partea este însă în drept să ceară amânarea dacă nu i s'a înmănat citația în termen.

Art. 90. — În mânărea citației și a tuturor actelor de procedură, se face la domiciliul sau reședința celui citat. Când acesta are o așezare agricolă, comercială, industrială sau profesională în altă parte, înmânarea se poate face și la locul acestor așezări.

Înmânarea se poate face oriunde, când cel citat primește citația.

Pentru cei care locuiesc în hoteluri, citația se dă, în lipsa lor, administratorului hotelului sau, în lipsa acestuia, celui ce în mod obișnuit îl înlocuiește.

Pentru cei ce se găsesc sub arme, citația se înmânează la comandamentul superior cel mai apropiat.

Pentru cei care alcătuiesc echipajul unui vas de comerț, înmânarea se face, în lipsa unui domiciliu cunoscut, la Căpitania Portului unde se găsește înregistrat vasul.

Pentru deținuși, înmânarea se face la administrația închisorii.

Pentru bolnavii aflați în spital, ospicii ori sanatorii, la Direcția Așezământului.

Art. 91. — În mânărea citațiilor și tuturor actelor de procedură, în cazurile prevăzute de art. 87 pct. 1, 2, 3, 5 și 7, precum și în cele prevăzute de art. 90 alineatele 4, 5, 6 și 7, sau atunci când actul urmează să fie înmănat unui avocat sau notar public, se poate face funcționa-

rului sau persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care va semna dovada.

Art. 92. — În mânărea actului de procedură se va face persoanei în drept să-l primească, care va semna dovada de primire, certificată de agentul însărcinat cu înmânarea.

Dacă cel citat, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească actul de procedură sau primindu-l nu vrea să semneze dovada de primire, agentul va lăsa actul în mână sau la domiciliul celui citat, încheind despre cele urmate un proces-verbal.

Dacă cel citat nu se găsește la domiciliu, actul de procedură va fi înmănat unei persoane din familie, care locuiește cu dănsul, sau unei persoane din serviciul său, sub luare de dovadă, încheind despre cele urmate proces-verbal.

In cazul când cei mai sus arătați nu volesc să primească actul de procedură, ori nu voiesc sau nu pot să semneze dovada de primire, agentul va lăsa actul în mână lor sau la domiciliul celui citat și va încheia proces-verbal.

Înmânarea nu se poate face persoanelor lipsite de judecată. Până la dovada contrarie, puterea de judecată este presupusă.

In caz de lipsă și a persoanelor arătate în alineatul 3, agentul va afișa actul de procedură pe ușa locuinței celui citat și va încheia proces-verbal.

Procesele-verbale prevăzute în articolul de față vor fi încheiate la fața locului, în asistența a doi vecini, care nu vor fi în serviciul primăriei sau poștei și nici funcționari judecătorești.

In cazurile prevăzute de alineatele 2, 4 și 6, se va arăta, în procesul-verbal, etajul și apartamentul celui citat, dacă acesta locuiește într-o clădire cu mai multe etaje sau apartamente.

Art. 93. — In caz de alegere de domiciliu, dacă partea a arătat și persoana însărcinată cu privirea actelor de procedură, comunicarea acestora se va face la acea persoană, iar în lipsa unei asemenea arătări, la domiciliul părții.

Art. 94. — Când comunicarea actelor de procedură nu se poate face din pricină că s'a dărâmat clădirea, a devenit de nelocuit sau din alt motiv asemănător, agentul va depune actul la greșă instanței, care va înștiința din timp partea despre această împrejurare.

Art. 95. — Când reclamantul învederează că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a izbutit să afle domiciliul părții, președintele instanței poate încuviința citarea acestuia prin publicitate.

Citarea prin publicitate se face prin afișarea citației la ușa instanței și prin publicarea ei în Monitorul Oficial, cu 15 zile înaintea termenului de judecată.

In cazurile urgente, președintele instanței va putea scurta acest termen până la 5 zile.

Președintele poate dispune publicarea citației și într'un ziar mai răspândit.

Dacă părțile se înfățișează și dovedește că a fost citat prin publicitate cu rea credință, toate actele de procedură ce a urmat încuviințării acestei citări, vor fi anulate, iar reclamantul care a cerut citarea prin publicitate va fi condamnat la o amendă dela 1.000 la 10.000 lei și la despăgubirea părții vătămate.

Art. 96. — Partea prezentă în instanță, în persoană sau prin mandatarii, nu poate refuza primirea actelor de procedură și a înscrisurilor care i se comunică în ședință. In acest caz, instanța poate încuviința, la cerere, un termen pentru a lua cunoștință de acte.

Art. 97. — Niciun act de procedură nu se poate îndeplini în zilele de sărbătoare legală, afară de cazuri grabnice, după încuviințarea președintelui.

Art. 98. — Schimbarea domiciliului uneia din părți în timpul judecării, trebuie, sub pedeapsa neluării ei în seamă, să fie adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar, iar părții potrivnice prin scrisoare recomandată, a cărei recipisă de predare se va depune la dosar odată cu petiția prin care se înștiințează instanța despre schimbarea domiciliului.

Art. 99. — Cei însărcinați de lege cu îndeplinirea actelor de procedură, din a căror vină s'a pricinuit amânarea judecării, vor fi condamnați de instanță, printr'o încheiere executorie, la o amendă dela 500 la 5.000 lei și la despăgubirea părții vătămate.

Cel condamnat poate să prezinte instanței o petiție motivată pentru scutirea sau micșorarea amenzii ori despăgubirii.

El va fi citat de urgență, împreună cu partea vătămată, căreia i s'a încuviințat despăgubirea, în camera de chibzuire și instanța va hotărî prin încheiere irevocabilă. Citarea se va face prin grefă și este scutită de timbru și taxe.

Art. 100. — Procesul-verbal, încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură, trebuie să cuprindă:

1. anul, luna și ziua când a fost încheiat;
2. numele celui care l-a încheiat;
3. funcțiunea acestuia;
4. numele și domiciliul celui căruia i s'a făcut comunicarea;
5. arătarea instanței dela care pornește actul de procedură și identificarea lui, iar pentru citații și a termenului de înfățișare;
6. arătarea înscrisurilor comunicate;
7. numele și calitatea celui căruia i s'a făcut înmânarea sau locul unde s'a făcut afișarea;
8. semnătura celui care a încheiat procesul-verbal, precum și a persoanelor care l-au asistat.

Dacă cei care urmează să semneze dovada de primire sau procesul-verbal, refuză sau nu pot s'o facă, se va face vorbire despre aceasta în cuprinsul procesului-verbal.

Arătările dela punctele 1, 2, 4, 5, 7 și 8, sunt prevăzute sub pedeapsa nulității.

Procesul-verbal face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat.

CAPITOLUL III

Termenele

Art. 101. — Termenele se înțeleg pe zile libere, neîntrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s'a sfârșit termenul.

Termenele statornicite pe ore încep să curgă dela miezul nopții zilei următoare.

Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni, se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într'o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într'o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 102. — Termenele încep să curgă dela data comu-

nicării actelor de procedură, dacă legea nu dispune altfel.

Termenele încep să curgă și împotriva părții care a cerut comunicarea, dela data când a cerut-o.

Art. 103. — Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr'o împrejurare mai presus de voința ei.

În acest din urmă caz, actul de procedură se va îndeplini în termen de 15 zile dela încetarea împiedicării; în același termen vor fi arătate și motivele împiedicării.

Art. 104. — Actele de procedură trimise prin poșta instanțelor judecătorești, se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate recomandat la oficiul poștal înainte de împlinirea lui.

CAPITOLUL IV

Nulitatea actelor de procedură

Art. 105. — Actele de procedură îndeplinite de un judecător necompetent sunt nule.

Actele îndeplinite cu neobservarea formelor legale sau de un funcționar necompetent se vor declara nule numai dacă prin aceasta s'a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor. În cazul nulităților prevăzute anume de lege, vătămarea se presupune până la dovada contrarie.

Art. 106. — Anularea unui act de procedură atrage și nulitatea actelor următoare, în măsura în care acestea nu pot avea o existență de sine stătătoare.

Judecătorul va putea să dispună îndreptarea neregularităților săvârșite cu privire la actele de procedură.

Art. 107. — Președintele va amâna judecarea pricinii ori decâteori constată că partea care lipsește nu a fost citată cu respectarea cerințelor prevăzute de lege sub pedeapsa nulității.

Art. 108. — Nulitățile de ordine publică pot fi ridicate de parte sau de judecător în orice stare a pricinii.

Celelalte nulități se declară numai după cererea părții care are interes să o invoce.

Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă partea nu a invocat-o la prima zi de înfățișare ce a urmat după această neregularitate și înainte de a pune concluzii în fond.

Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

TITLUL III

Procedura înaintea primei instanțe

CAPITOLUL I

Procedura înainte de judecată

SECȚIUNEA I

Dispozițiuni generale

Art. 109. — Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane trebuie să facă o cerere înaintea instanței competente.

Art. 110. — Cererea pentru predarea unui nemiscător, la împlinirea termenului de locațiune, poate fi făcută chiar înainte de împlinirea acestui termen.

Se poate de asemeni cere, înainte de termen, executarea la termen a unei obligațiuni alimentare sau altei prestațiuni periodice.

Președintele mai poate încuviința, în general, înainte de împlinirea termenului, cereri pentru executarea la termen a unor obligațiuni, oricâteori va socoti că cererile sunt îndreptățite pentru a preîntâmpina reclamantului o pagubă însemnată pe care acesta ar încerca-o dacă ar aștepta împlinirea termenului.

Art. 111. — Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului.

SECȚIUNEA II

Chemarea în judecată

Art. 112. — Cererea de chemare în judecată va cuprinde:

1. numele, domiciliul sau reședința părților;
2. calitatea juridică în care părțile stau în judecată, atunci când nu stau în numele lor propriu;
3. obiectul cererii și valoarea lui, după prețuirea reclamantului, atunci când prețuirea este cu puțință.

Pentru identificarea nemîșcătoarelor se va arăta comuna și județul, strada și numărul, iar, în lipsă, vecinătățile, etajul și apartamentul, sau când nemîșcătorul este înscris în cartea funciară, numărul de carte funciară și numărul topografic;

4. arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea;

5. arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

Când dovada se face prin înscrisuri, se vor alătura la cerere atâtea copii, câți pârțiți sunt, mai mult câte o copie de pe fiecare înscris, pentru instanță; copiile vor fi certificate de reclamant că sunt la fel cu originalul.

Se va putea depune și numai o parte dintr'un înscris privitor la pricină, rămânând ca instanța să dispună, la nevoie, înfățișarea înscrisului în întregime.

Dacă înscrisurile sunt scrise în limbă străină sau cu litere vechi, se vor depune traduceri sau copii cu litere latine, certificate de parte.

Când reclamantul voeste să-și dovedească cererea sau vreunul din capetele cererii sale, prin interogatorul sau jurământul pârîtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia.

Când se va cere dovada cu martori, se va arăta numele și locuința martorilor;

6. semnătura.

Art. 113. — La cererea de chemare în judecată se vor alătura atâtea copii de pe cerere câți pârțiți sunt.

Dacă mai mulți pârțiți au un singur reprezentant sau dacă pârîtul are mai multe calități juridice, se va comunica o singură copie de pe acțiune și de pe înscrisuri și se va înmâna o singură citație.

Art. 114. — Președintele, îndată ce primește cererea de chemare în judecată și constată plata timbrului, a taxei de procedură și a impozitului proporțional, va soroci ziua înfățișării și va cita părțile înaintea instanței, în ședință. Președintele va putea soroci o anumită oră pentru judecarea pricinii.

Când reclamantul este de față la fixarea termenului, el ia termenul în cunoștință; președintele îi va pune în vedere lipsurile cererii de chemare în judecată, spre a le întregi înainte de comunicare.

Președintele va dispune în același timp să se comunice pârîtului, odată cu citația, copii de pe cerere și înscrisuri,

punându-i-se în vedere să depună la dosar întâmpinare cu cel puțin 5 zile înainte de termenul sorocit pentru judecată.

Odată cu sorocirea termenului, președintele va dispune, dacă s'a cerut prin cerere, citarea pârîtului la interogator sau jurământ, sub rezerva desbaterii la termenul de înfățișare. Sub aceeași rezervă se vor putea lua orice alte măsuri, în marginile rânduelilor pentru dovezi.

Termenul se va soroci astfel ca, dela data primirii citației, pârîtul să aibă cel puțin 30 zile pentru depunerea întâmpinării, iar în pricinile urgente, cel puțin 5 zile.

Dacă pârîtul locuiește în străinătate, președintele va putea soroci un termen mai îndelungat.

SECȚIUNEA III

Întâmpinarea

Art. 115. — Întâmpinarea va cuprinde:

1. excepțiunile de procedură ce pârîtul ridică la cererea reclamantului;

2. răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale cererii;

3. dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere; când va cere dovada cu martori, pârîtul va arăta numele și locuința lor;

4. semnătura.

Art. 116. — La întâmpinare se vor alătura atâtea copii de pe întâmpinare câți reclamanti sunt; de asemeni se va alătura același număr de copii certificate de pe înscrisurile pe care se sprijină, mai mult un rând de copii pentru instanță.

Dacă mai mulți reclamanti au un singur reprezentant, sau un reclamant stă în judecată în mai multe calități juridice, se va depune la dosar pentru aceste părți câte o singură copie.

Art. 117. — Când sunt mai mulți pârțiți, ei pot răspunde toți împreună sau numai o parte din ei, printr'o singură întâmpinare.

Art. 118. — Înaintea judecătorilor rurale, pârîtul nu este obligat să depună întâmpinare; președintele îi va pune însă în vedere la prima zi de înfățișare, să arate toate excepțiunile, dovezile și mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire în încheierea de ședință.

Aceeași obligație o are pârîtul în fața oricărei instanțe când a fost scutit de depunerea întâmpinării.

SECȚIUNEA IV

Cererea reconvențională

Art. 119. — Dacă pârîtul are pretențiuni în legătură cu cererea sau cu mijloacele de apărare, ale reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.

Cererea trebuie să îndeplinească condițiunile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Cererea reconvențională se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă pârîtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Când reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională se va depune cel mai târziu până la termenul ce se va încuviința pârîtului, spre acest sfârșit.

Art. 120. — Cererea reconvențională se judecă odată cu cererea principală.

Când însă numai cererea principală este în stare de a fi judecată, instanța o poate judeca deosebit.

CAPITOLUL II

Ședințele și poliția lor

Art. 121. — Ședințele vor fi publice, afară de cazurile când legea dispune altfel.

Instanța poate să dispună ca desbaterile să se facă în ședință secretă, dacă desbaterea publică ar putea vătăma ordinea sau moralitatea publică sau pe părți. În acest caz, părțile vor putea fi însoțite, în afară de apărătorii lor, de cel mult două persoane desemnate de ele.

Hotărîrea se pronunță întotdeauna în ședință publică.

Art. 122. — Președintele exercită poliția ședinței, putând lua măsuri pentru păstrarea ordinii și buneii cuviințe.

Dacă nu mai este loc în sala de ședință, președintele poate înlătura pe cei ce ar veni mai târziu sau pe cei ce depășesc numărul locurilor.

Nimeni nu poate fi lăsat să intre cu arme în sala de ședință, afară numai dacă le poartă în vederea serviciului ce îndeplinește în fața instanței.

Acei care iau parte la ședință sunt obligați să aibă o purtare cuviincioasă. Acel ce vorbește instanței trebuie să stea în picioare. Președintele poate încuviința excepțiuni dela această îndatorire.

Pot fi îndepărtați din sală cei nevârstnici și persoanele care s'ar înfățișa într'o ținută necuviincioasă.

Președintele poate chema la ordine orice persoană care turbură mersul desbaterilor. Dacă această chemare rămâne fără rezultat, el poate obliga pe turburător să părăsească sala și la nevoie va da ordin să fie scos din sală.

Președintele poate să ordone îndepărtarea tuturor persoanelor din sală, dacă altfel nu se poate păstra ordinea.

Art. 123. — Dacă printre cei îndepărtați din sală ar fi vreuna din părți, înainte de închiderea desbaterilor, aceasta va fi chemată în sală și, sub pedeapsa de nulitate, i se vor pune în vedere toate faptele de căpetenie, petrecute în lipsa sa, precum și declarațiile celor ascultați.

Dispozițiunea de mai sus nu se aplică în cazul când partea îndepărtată din ședință a fost asistată de un avocat, care a rămas mai departe în sală.

Art. 124. — Dispozițiile de mai sus se aplică în toate locurile unde judecătorii sunt chemați să-și îndeplinească funcțiunile lor.

CAPITOLUL III

Judecata

SECȚIUNEA I

Înfățișări și desbateri

Art. 125. — Președintele va dispune să se întocmească pentru fiecare ședință o listă de pricinile sorocite să se judece în acea zi și care va fi afișată la ușa sălii de ședință cu cel puțin o oră înainte de începerea ședinței.

Pricinile declarate urgente și cele rămase în divergență se vor judeca înaintea celorlalte.

Părțile pot cere schimbarea rândului, dacă impricinații având pricini sorocite înaintea lor nu se împotrivesc.

Art. 126. — Părțile pot cere instanței, la începutul ședinței, amânarea pricinilor care nu sunt în stare de judecată, dacă aceste cereri nu provoacă desbateri. Această amânare se poate face și de un singur judecător.

Art. 127. — Pricinile se desbat verbal, dacă legea nu dispune altfel.

Art. 128. — Președintele deschide, suspendă și ridică ședința.

Președintele va da cuvântul mai întâiu reclamantului și în urmă pârîtului.

În caz de trebuință, președintele poate da cuvântul de mai multe ori, putându-l mărgini în timp de fiecare dată.

Art. 129. — Președintele este în drept să pună întrebări părților sau să pună în desbaterea lor orice împrejurări de fapt sau de drept care duc la deslegarea pricinii, chiar dacă nu sunt cuprinse în cerere sau întâmpinare.

El va putea ordona dovezile pe care le va găsi de cuviință, chiar dacă părțile se împotrivesc.

Art. 130. — Judecătorii sau părțile pot pune întrebări martorilor sau experților numai prin mijlocirea președintelui, care poate însă încuviința ca aceștia să pună întrebările direct.

Judecătorii sunt datori să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a descoperi adevărul și pentru a preveni orice greșală în cunoașterea faptelor; ei vor da părților ajutor activ în ocrotirea drepturilor și intereselor lor.

Ei vor hotări numai asupra celor ce formează obiectul pricinii supuse judecății.

Art. 131. — La judecătoriile rurale judecătorul, înainte de intrarea în desbateri, va încerca împăcarea părților.

Dacă părțile se împacă, judecătorul va constata condițiile împăcării în cuprinsul hotărîrii pe care o va da.

Art. 132. — La prima zi de înfățișare instanța va putea da reclamantului un termen pentru întregirea sau niodificarea cererii, precum și pentru a propune noi dovezi. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pârîtului, în vederea facerii întâmpinării.

Cererea nu se socotește modificată și nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță:

1. când se îndreaptă greșelile materiale din cuprinsul cererii;
2. când reclamantul mărește sau micșorează cîtimea obiectului cererii;
3. când cere valoarea obiectului pierdut sau pierit;
4. când înlocuește cererea în constatare printr'o cerere pentru realizarea dreptului sau dimpotrivă, în cazul în care cererea în constatare poate fi primită.

Reclamantul va putea cere un termen pentru a depune întâmpinare la cererea reconvențională și a propune dovezile în apărare.

Art. 133. — Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele reclamantului sau al pârîtului, obiectul ei sau semnătura, va fi declarată nulă.

Lipsa semnăturii se poate totuși împlini în tot cursul judecății. Dacă pârîtul invocă lipsa de semnătură, reclamantul va trebui să semneze cel mai târziu la prima zi de înfățișare următoare, iar când este prezent în instanță, în chiar ședința în care a fost invocată nulitatea.

Art. 134. — Este socotită ca prima zi de înfățișare aceea în care părțile, legal citate, pot pune concluziuni.

Art. 135. — Cererea reconvențională și introducerea unei alte persoane în judecată, care nu se vor fi făcut înăuntrul termenului prevăzut de lege, se vor judeca deosebit, afară de cazul când amândouă părțile consimt să se judece împreună.

Art. 136. — Excepțiunile de procedură care nu au fost propuse în condițiunile art. 115 și 132 nu vor mai putea fi invocate în cursul judecății, afară de cele de ordine publică.

Art. 137. — Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiunilor de procedură, precum și asupra celor de

fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Excepțiunile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu deslegarea în fond a pricinii.

Art. 138. — Dovezile care nu au fost cerute în condițiunile art. 112, 115 și 132, nu vor mai putea fi invocate în cursul instanței, afară de cazurile:

1. când dovada cerută este jurământul;
2. când nevoia dovezii ar reeși din desbateri și partea nu o putea prevedea;
3. când administrarea dovezii nu pricinuește amânarea judecării;
4. când dovada nu a fost cerută în condițiunile articolelor mai susarătate din pricina neștiinței și lipsei de pregătire a părții.

În cazul amânării, partea este obligată, sub pedeapsa decăderii, să depună cu cel puțin 5 zile, înainte de termenul sorocit pentru judecată, copii certificate de pe înscrisurile invocate.

Art. 139. — Partea care a depus un înscris în copie certificată, este datoare să aibă asupra sa la ședință, originalul înscrisului sau să-l depună mai înainte în păstrarea grefei, sub pedeapsa de a nu se ține seama de înscris.

Dacă partea potrivită nu poate să-și dea seama de exactitatea copiei față cu originalul înfățișat în ședință, judecătorul va putea acorda un termen scurt, obligând partea să depună originalul în păstrarea grefei.

Art. 140. — Înscrisurile depuse de părți rămân dobândite judecării și nu se mai pot retrage fără învoirea părții potrivită.

Înscrisurile depuse în original nu vor putea fi retrase decât după ce se vor lăsa copii legalizate de grefa instanței, la care s'a făcut depunerea.

Art. 141. — Când se tăgăduște exactitatea traducerii în limba română sau a scrierii cu litere latine, făcută de parte, instanța poate dispune ca traducerea sau scrierea cu litere latine să se facă de un traducător autorizat sau, în lipsă, de o persoană de încredere, în care caz se vor aplica dispozițiunile privitoare la experți.

Pârîtul va face această cerere prin întâmpinare, iar reclamantul, la primul termen de înfățișare.

Art. 142. — Dacă partea sau martorul nu cunoaște limba română, se va folosi un traducător autorizat sau, în lipsă, o persoană de încredere, în care caz se vor aplica dispozițiunile privitoare la experți.

Judecătorul poate îndeplini funcțiunea de traducător fără a depune jurământ.

Art. 143. — Când cel ce urmează a fi ascultat este mul sau surd și nu poate fi înțeles, va fi pus să scrie răspunsul. Dacă nu știe să scrie se va folosi un tâlmaci, aplicându-se dispozițiunile privitoare la experți.

Art. 144. — Când cel obligat să semneze declarațiile făcute nu vrea sau nu poate să semneze se va face arătare în actul de procedură.

Art. 145. — Desbaterile în continuare vor fi sorocite în ședințe deosebite, chiar în afara orelor statornicite pentru judecarea pricinilor.

Art. 146. — Părțile vor putea fi îndatorate, după încheierea desbaterilor, să depună concluziuni scrise sau prescurtări scrise, semnate de ele, a susținerilor lor verbale. Părțile vor putea depune concluziunile sau prescurtările chiar fără să fie obligate. Ele vor fi înregistrate.

Art. 147. — Desbaterile urmate în ședință se vor trece în încheierea de ședință, care va fi semnată de judecătorii și de greșier.

Art. 148. — La cerere, greșia va endera copii de pe încheierea de ședință, de pe hotărîre sau dispozitiv sau de pe celelalte înscrisuri aflate la dosar.

Copiile de pe încheieri, dispozitiv sau hotărîri se vor putea elibera numai după ce acestea au fost semnate de toți judecătorii, sub pedeapsa pentru greșieri de a fi urmăriți ca falsificatori.

În cazul când desbaterile s'au urmat în ședință secretă, alte persoane decât părțile, nu pot dobândi copii de pe încheieri, expertize sau declarațiuni de martori decât cu încuviințarea președintelui.

Art. 149. — Instanța va încuviința stenografierea desbaterilor, în total sau în parte, la cererea părții. În acest caz se vor aplica dispozițiunile privitoare la experți.

Art. 150. — Când instanța se va socoti lămurită, președintele va declara desbaterile închise.

Art. 151. — Pricina poate fi repusă pe rol, dacă instanța găsește necesare noi lămuriri.

Art. 152. — Dacă, la orice termen sorocit pentru judecată, se înfățișează numai una din părți, instanța, după ce va cerceta toate lucrările din dosar și va asculta susținerile părții, se va pronunța pe temeiul dovezilor administrate, putând primi excepțiunile și apărările părții care lipsește.

Art. 153. — Partea, care a fost prezentă la înfățișare, ea însăși sau prin mandatar, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată, în tot cursul instanței, fiind presupusă că cunoaște termenele următoare.

Această dispozițiune nu se aplică:

1. în cazul redeschiderii judecării, după ce a fost suspendată sau amânată fără termen;
2. în cazul sorocirii unui termen pentru chemarea la interogator sau jurământ;
3. în cazul când pricina se repune pe rol.

Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiunile nu poate fi preschimbat, decât după citarea părților și pentru motive temeinice.

Cererea se judecă în camera de chibzuire.

Art. 154. — Partea care în orice chip a pricinuit amânarea judecării, va fi obligată, la cererea părții potrivită, să-i plătească o despăgubire pentru paguba pricinuită prin amânare.

Instanța hotărâște, după ascultarea părților, printr'o încheiere irevocabilă.

Despăgubirea nu se înapoiază, chiar dacă partea care a dobândit-o cade în pretențiunile sale.

Dacă încheierea nu a fost executată în timpul judecării, partea va putea cere ca despăgubirea să fie ținută în seamă la pronunțarea hotărîrii.

Art. 155. — Amânarea judecării, în temeiul învoielii părților, nu se poate încuviința decât o singură dată în cursul instanței.

După o asemenea amânare, judecata, dacă părțile nu stăruiesc, va fi suspendată și nu va fi redeschisă decât după plata sumelor prevăzute de legea timbrului pentru redeschiderea pricinilor.

Instanța este obligată să cerceteze dacă amânarea cerută de amândouă părțile pentru un motiv anumit nu tinde la o amânare prin învoiala părților; este socotită ca atare cererea de amânare la care cealaltă parte s'ar putea împotrivi.

Art. 156. — Instanța va putea da un singur termen, pentru lipsă de apărare, temeinic motivată.

Când instanța refuză amânarea judecării pentru acest motiv, va amâna, la cererea părții, pronunțarea, în vederea depunerii de concluzii scrise.

Art. 157. — Pricinile în care procedura este îndeplinită și care nu se pot judeca din lipsă de timp vor fi amânate, la cererea uneia din părți, la un termen scurt pentru când părțile nu se vor mai cita. Aceste pricini vor fi judecate cu precădere.

SECȚIUNEA II

Excepțiunile de procedură și excepțiunea puterii de lucru judecat

Art. 158. — Când partea chemată în judecată invocă necompetința instanței, ea este obligată să arate instanța competentă.

Dacă instanța se declară competentă, va trece la judecarea pricinii, cel nemulțumit putând să facă apel după darea hotărârii asupra fondului.

Dacă instanța se declară necompetentă, ea va trimite dosarul instanței competente, de îndată ce hotărârea a devenit irevocabilă. Termenele pentru exercitarea căilor de atac curg dela pronunțare.

Trimiterea dosarului instanței competente nu este împiedecată de exercitarea căii de atac de către partea care a obținut declararea necompetinței.

Dacă necompetința nu este de ordine publică, partea care a făcut cererea la o instanță necompetentă sau, ascunzând caracterul cererii, a făcut să fie repartizată la o instanță sau secțiune necompetentă, nu va putea cere declararea necompetinței.

Art. 159. — Necompetința este de ordine publică:

1. când pricina este de competența autorităților administrative sau unei instanțe judecătorești mai mică în grad;

2. când pricina este de competența unei alte instanțe și părțile nu o pot înlătura.

Art. 160. — În cazul declarării necompetinței, dovezile administrate în instanța necompetentă rămân câștigate judecării și instanța competentă nu va dispune refacerea lor decât pentru motive temeinice.

Art. 161. — Când instanța constată lipsa capacității de exercițiu al drepturilor procedurale a părții sau când reprezentantul părții nu face dovada calității sale, se poate da un termen pentru împlinirea acestor lipsuri.

Dacă lipsurile nu se împlinesc, instanța va anula cererea.

Art. 162. — Excepțiunile de procedură de ordine publică pot fi ridicate înaintea instanței de recurs numai când nu este nevoie de o verificare a împrejurărilor de fapt în afara dosarului.

Art. 163. — Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte înaintea mai multor instanțe.

Această excepțiune se va putea ridica de părți sau de judecător în orice stare a pricinii în fața instanțelor de fond.

Dacă excepțiunea este primită, dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investită, iar în cazul când pricinile se află în judecata unor instanțe de grade deosebite, la instanța cu grad mai înalt.

Art. 164. — Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleiași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsele o strânsă legătură.

Intrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, iar numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la aceeași instanță.

Art. 165. — În orice stare a judecării se pot despărți pricinile întrunite, dacă instanța socotește că numai una din ele este în stare de a fi judecată.

Art. 166. — Excepțiunea puterii lucrului judecat se poate ridica, de părți sau de judecător, chiar înaintea instanțelor de recurs.

SECȚIUNEA III

Administrarea dovezilor

§ 1. Dispozițiuni generale

Art. 167. — Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă deslegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.

Ele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Dovada și dovada contrarie va fi administrată pe cât cu putință în același timp.

Când dovada cu martori a fost încuviințată în condițiunile art. 138, dovada contrară va fi cerută sub pedeapsa decăderii în aceeași ședință, dacă amândouă părțile sunt de față.

Partea lipsă la încuviințarea dovezii este obligată să ceară dovada contrarie la ședința următoare, iar în caz de împiedecare, la prima zi când se înfățișează.

Art. 168. — Incheierea, prin care se încuviințează dovezile, va arăta faptele ce vor trebui dovedite, precum și mijloacele de dovadă încuviințate pentru dovedirea lor.

Administrarea dovezilor se va face în ordinea statornicită de instanță.

Când o parte renunță la dovezile ce a propus, cealaltă parte poate să și le însușească.

Art. 169. — Administrarea dovezilor se face în fața instanței de judecată.

Instanța poate delega un magistrat pentru administrarea dovezilor, care se va putea face și în camera de chibzuire.

Instanța va putea soroci în aceeași ședință, ziua și ora când părțile se vor prezenta în fața judecătorului delegat, dându-le termenul în cunoștință în condițiunile art. 153, care se aplică și în fața magistratului delegat.

Când administrarea dovezilor urmează să se facă în altă localitate, ea se va îndeplini, prin delegație, de către o instanță de același grad sau chiar mai mică în grad, dacă în acea localitate nu există o instanță de același grad. Dacă felul dovezii îngăduie și părțile se învoiesc, instanța care administrează dovada poate fi scutită de citarea părților.

Art. 170. — Când s'a încuviințat o cercetare locală, expertiză sau dovadă cu martori, partea care a propus-o este obligată ca, în termen de 5 zile dela încuviințare, să depună suma statornicită de instanță, pentru cheltuielile de cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului; recipisa se va depune la grefa instanței.

Când s'au încuviințat părților dovezi potrivit dispozițiunilor art. 138 pct. 2 și 4, termenul de mai sus poate fi prelungit până la 15 zile.

Neîndeplinirea acestor obligațiuni atrage decăderea, pentru acea instanță, din dovada încuviințată.

Depunerea sumei se va putea însă face și după împlinirea termenului, dacă prin aceasta nu se amână judecata.

Art. 171. — Partea decăzută din dreptul de a administra o dovadă, va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice.

§ 2. Dovada cu înscrisuri

Art. 172. — Când partea învederează că partea potrivnică deține un înscris privitor la pricină, instanța poate ordona înfățișarea lui.

Cererea de înfățișare nu poate fi respinsă dacă înscrisul este comun părților sau dacă însăși partea potrivnică s'a referit în judecată la înscris ori dacă, după lege, ea este obligată să înfățișeze înscrisul.

Art. 173. — Instanța va respinge cererea de înfățișare a înscrisului, în întregime sau în parte, în cazurile:

1. când cuprinsul înscrisului privește chestiuni cu totul personale;
2. când înfățișarea înscrisului ar încălca îndatorirea de a păstra secretul;
3. când înfățișarea ar atrage urmărire penală împotriva părții sau a unei alte persoane, ori ar expune-o disprețului public.

Art. 174. — Dacă partea refuză să răspundă la întrebare sau să depună jurământul ce i s'a propus în dovedirea deținerii sau existenței înscrisului, dacă reese din dovezile administrate că l-a ascuns sau l-a distrus sau dacă, după ce s'a dovedit dețineria înscrisului, nu-l înfățișează la cererea instanței, aceasta va putea socoti ca dovedite pretențiunile părții care a cerut înfățișarea, cu privire la cuprinsul acelui înscris.

Art. 175. — Dacă înscrisul se găsește în păstrarea unei autorități, instanța va lua măsuri pentru aducerea lui, putând pronunța împotriva șefului autorității, în caz de refuz neîntemeiat, despăgubiri pentru fiecare zi de întârziere.

Dacă înscrisul este deținut de o altă persoană, aceasta va putea fi citată ca martor, punându-i-se în vedere să aducă înscrisul în instanță, sub pedeapsa plății de despăgubiri pentru fiecare zi de întârziere. Aceasta este îndreptățită să refuze aducerea înscrisului în cazurile prevăzute de art. 173.

Înfățișarea și aducerea înscrisului se fac pe cheltuiala părții care a cerut dovada; suma de plată va fi statornicită prin încheiere irevocabilă.

Art. 176. — Instanța nu va putea cere trimiterea cărților funciare și a planurilor, a registrelor autorităților, precum și a înscrisurilor originale depuse la instanțe sau notari publici.

Cercetarea acestor înscrisuri se va face, cu citarea părților, de un magistrat delegat sau, dacă înscrisul se găsește în altă localitate, prin delegație, de către instanța respectivă.

§ 3. Verificarea de scripte

Art. 177. — Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura.

Moștenitorii sau urmașii în drepturi ai aceluia dela care se pretinde a fi înscrisul pot declara că nu cunosc scrisul sau semnătura acestuia.

Art. 178. — Când una din părți declară că nu recu-

noaște fie scrisul, fie semnătura, instanța va păși la verificarea înscrisului.

Spre acest sfârșit, președintele instanței va obliga pe cel căruia i se atribuie scrierea sau semnătura să scrie și să semneze sub dictarea sa, părți din înscris.

Refuzul de a scrie va putea fi socotit ca o recunoaștere a scrisului.

Art. 179. — Dacă instanța, după verificarea înscrisului cu scrisul sau semnătura făcută în fața ei sau cu alte înscrisuri, nu este lămurită, va dispune ca verificarea să se facă prin expert, obligând părțile să depună de îndată înscrisuri pentru verificare.

Se primesc ca atare:

1. înscrisurile autentice;
2. înscrisurile private, netăgăduite de părți;
3. partea din înscris netăgăduită;
4. scrisul sau semnătura făcută înaintea instanței.

Înscrisurile depuse pentru verificare vor fi semnate de președinte, greșier și părți.

Părțile iau cunoștința de înscrisuri în ședință.

Art. 180. — Dacă una din părți declară că scrisul sau semnătura este falsă și cealaltă parte nu este de față, instanța va dispune înfățișarea părților în persoană, la alt termen, când partea care a invocat înscrisul va arăta mijloacele sale de apărare și va depune înscrisul pentru verificare.

Părțile pot fi reprezentate și prin mandatar cu procură specială, dacă dovedesc o împiedecare bine întemeiată.

Art. 181. — Președintele va constata, prin proces-verbal, starea materială a înscrisului defăimat, dacă există pe el ștersături, adăugiri sau îndreptări, apoi îl va semna, spre neschimbare și-l va încredința greșierului, după ce va fi semnat de greșier și de părți.

Dacă părțile nu vor sau nu pot să semneze, se va face arătare în procesul-verbal.

Art. 182. — La ziua sorocită, președintele întreabă partea care a înfățișat înscrisul dacă înțelege să se folosească de el.

Dacă partea lipsește, nu voește să răspundă sau declară că nu se mai folosește de înscris, acesta va fi înălțurat.

Dacă partea care a defăimat înscrisul ca fals, lipsește sau nu voește să răspundă sau nu stăruiește în declarație, înscrisul va fi socotit ca recunoscut.

Art. 183. — Dacă partea, care defaimă înscrisul ca fals, arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul Ministerului Public, împreună cu procesul-verbal ce se va încheia.

Art. 184. — Când nu este caz de judecată penală sau dacă acțiunea publică s'a stins sau s'a prescris, falsul se va cerceta de instanța civilă, prin orice mijloace de dovadă.

Art. 185. — Cel care a cerut o verificare de scripte va putea fi condamnat la o amendă de 500 până la 10.000 lei și la despăgubiri, dacă se dovedește că înscrisul a fost scris de el.

§ 4. Dovada cu martori

Art. 186. — Când instanța a încuviințat dovada cu martori, ea va dispune ascultarea aceluia care au fost propuși prin cerere și întâmpinare.

În cazurile prevăzute de art. 138, pct. 2 și 4, lista martorilor se va depune, sub pedeapsa decăderii, în termen de 5 zile dela încuviințare.

Încuviința martorilor nu se va încuviința decât în caz de moarte, dispariție sau motive bine întemeiate, în care caz lista se va depune în termenul și sub pedeasa mai sus arătată.

Decăderea din dovada cu martori pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 170, se acoperă dacă aceștia se înfățișează la termenul sorocit pentru ascultarea lor.

Art. 187. — Instanța va putea mărgini numărul martorilor propuși.

Art. 188. — Impotriva martorului, care lipsește la prima citare, instanța va da mandat de aducere, putând aplica, prin încheiere executorie, și o amendă dela 500 la 5.000 lei; amenda se va putea ridica pentru motive temeinice.

În pricinile urgente, se poate dispune aducerea martorilor cu mandat chiar la primul termen.

Dacă, după mandatul de aducere, martorul nu se înfățișează, instanța va putea păși la judecată.

Instanța poate încuviința ascultarea martorului la locuința sa, când acesta este împiedecat de a veni în instanță.

Art. 189. — Nu pot fi ascultați ca martori:

1. rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv;
2. soțul, chiar despărțit;
3. interzișii și cei declarați de lege incapabili de a mărturisi;
4. cei condamnați pentru jurământ sau mărturie mincinoasă.

Art. 190. — În pricinile privitoare la starea civilă sau despărțenie se vor putea asculta rudele și afinii mai sus arătați, în afară de descendenți.

Art. 191. — Sunt scutiți, de a fi martori:

1. slujitorii cultelor, medicii, moașele, farmaciștii, avocații, notarii publici și orice alți muncitori pe care legea îi obligă să păstreze secretul cu privire la faptele încredințate lor în exercițiul îndelnicirii;

2. funcționarii publici și foștii funcționari publici, asupra împrejurărilor secrete de care au avut cunoștință în această calitate;

3. cei care prin răspunsurile lor s'ar expune ei înșiși sau ar expune pe vreuna din persoanele arătate în art. 189 la punctele 1 și 2, la o pedeapsă penală sau la disprețul public; în aceste cazuri, motivul de scutire va fi dovedit prin jurământ.

Persoanele arătate la punctele 1 și 2, în afară de slujitorii cultelor, vor fi obligați să depună dacă au fost deslegate de îndatorirea păstrării secretului de cel interesat sau autoritatea interesată la păstrarea lui.

Art. 192. — Președintele, înainte de a lua mărturia, va cere martorului să arate:

1. numele, îndeletnicirea, locuința și vârsta;
2. dacă este rudă sau afin cu una din părți și în ce grad;
3. dacă se află în serviciul uneia din părți;
4. dacă este în judecată, în dușmănie sau în legături de interes cu vreuna din părți.

Președintele va pune apoi în vedere martorului îndatorirea de a jura și pedepsele pe care le va suferi în caz de mărturie mincinoasă.

Art. 193. — Martorul va rosti după președinte următorul jurământ: „Jur că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu”.

Mușii și surdo-mușii știutori de carte vor săvârși jurământul scriind formula de mai sus și semnând-o; surzii știutori de carte, vor rosti jurământul. Cei care nu știu

să scrie vor jura prin semne cu ajutorul unui tâmaaci, care va depune mai întâiu jurământul prevăzut pentru experți.

Art. 194. — Martorul care fără motiv întemeiat refuză să jure ori să depună mărturia, va fi condamnat, prin încheiere executorie, la amendă dela 500 la 5.000 lei și la despăgubiri față de partea vătămată.

Art. 195. — Copiii mai mici de 15 ani și cei care din pricina slăbiciunii de minte sunt lipsiți de judecată; pot fi ascultați fără jurământ și fără ca declarațiile lor să aibă tăria unor mărturii.

Art. 196. — Fiecare martor va fi ascultat deosebit, cei neascultați neputând fi de față.

Ordinea ascultării martorilor va fi statornicită de președinte, ținând seama și de cererea părților.

După ascultare, martorul rămâne în sala de ședință până la sfârșitul cercetării, afară numai dacă instanța hotărăște altfel.

Martorul nu are voie să cetească un răspuns scris de mai înainte; el se poate folosi însă de însemnări cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifra sau denumiri.

Art. 197. — Martorii pot fi din nou întrebați, dacă instanța găsește de cuviință.

Martorii ale căror arătări nu se potrivesc, vor fi din nou întrebați, fiind puși față.

Dacă instanța găsește că întrebarea pusă de parte nu poate să ducă la deslegarea pricinii, este jignitoare sau tinde să dovedească un fapt a cărui dovedire e oprită de lege, nu o va încuviința. Instanța, la cererea părții, va trece în încheierea de ședință atât întrebarea cât și motivul pentru care s'a înlăturat.

Art. 198. — Mărturia se va scrie de greșier, după dictarea președintelui sau a judecătorului delegat, și va fi semnată pe fiecare pagină și la sfârșitul ei de judecător, greșier și de martor, după ce acesta a luat cunoștință de cuprins. Dacă martorul nu voiește sau nu poate să semneze, se face vorbire despre aceasta.

Orice adăugiri, ștersături sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate și semnate de judecător, de greșier și martor, sub pedeapsă de a nu fi ținute în seamă.

Locurile nescrise din declarație trebuie implinite cu linii, astfel încât să nu se poată adăuga nimic.

Art. 199. — Dacă din cercetare reiese bănuiele puternice de mărturie mincinoasă sau de mituire de martor, instanța va încheia proces-verbal și va trimite pe martor în fața autorităților penale.

Art. 200. — Martorul poate cere să i se plătească cheltuielile de drum și să fie despăgubit după starea sau îndeletnicirea sa și potrivit cu depărtarea domiciliului și timpul pierdut.

Încheierea instanței sau a judecătorului delegat este executorie.

§ 5. Expertiza

Art. 201. — Când, pentru înlăturarea unor împrejurări de fapt, instanța socotește de cuviință să cunoască părerea unor specialiști, va numi unul sau trei experți, statornicind punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe.

Art. 202. — Experții se vor numi de către instanță, dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii lor. Încheierea de numire va statornici și plata cuvenită experților.

Art. 203. — Nu vor fi numiți experți:

1. minorii și interzișii;
2. falșiții;

3. cei condamnați pentru crimă sau pentru delict de fals, furt, înșelăciune, abuz de încredere, mărturii mincinoase, infracțiuni contra bunelor moravuri, vagabondaj, abuz de putere, speculă ilicită, sabotaj economic, dare sau luare de mită, trafic de influență, delapidare, rupere de sigilii, sustragere, delictе contra siguranței interioare și exterioare a Statului, calomnie sau denunțare calomnioasă.

Art. 204. — Expertii se pot recuza pentru aceleași motive ca și judecătorii.

Recuzarea trebuie să fie cerută în termen de 5 zile dela numirea expertului, dacă motivul ei exista la această dată; în celelalte cazuri termenul va curge dela data când s'a ivit motivul de recuzare.

Recuzările se judecă în ședință publică, cu citarea părților și a expertului.

Art. 205. — Dispozițiunile privitoare la citarea, aducerea cu mandat și pedepsirea martorilor care lipsesc sunt deopotrivă aplicabile expertilor.

Dacă expertul nu se înfățișează, instanța poate dispune înlocuirea lui.

De asemeni va fi înlocuit și expertul care refuză, fără motiv întemeiat, să depună jurământul sau să primească expertiza, putând fi supus în acest caz prin încheiere executorie și la amendă dela 500 la 5.000 lei.

Art. 206. — Expertul va depune în camera de chizbuire sau în ședință, următorul jurământ:

„Jur că îmi voi îndeplini însărcinarea de expert cu cinste și nepărtinire”.

Art. 207. — Dacă experții pot să-și dea de îndată părerea, vor fi ascultați chiar în ședință, iar părerea lor se va trece într'un proces-verbal, întocmit potrivit art. 198.

Art. 208. — Dacă pentru expertiză este nevoie de o lucrare la fața locului, ea nu poate fi făcută decât după citarea părților prin carte poștală recomandată, cu dovadă de primire, arătând zilele și orele când începe și continuă lucrarea. Dovada de primire va fi alăturată lucrării expertului.

Părțile sunt obligate să dea expertului orice lămuriri în legătură cu obiectul lucrării.

Art. 209. — Expertul numit este dator să-și depună lucrarea cu cel puțin 5 zile înainte de termenul sorocit pentru judecată.

Nedepunerea lucrării în termen poate să atragă o amendă dela 500 la 5.000 lei; dacă nici în acest caz expertul nu depune lucrarea, amenda poate fi mărită până la 20.000 lei.

Încheierea de condamnare este executorie. Amenda nu se va putea ridica decât pentru motive întemeiate.

Art. 210. — Când sunt mai mulți experți cu păreri deosebite lucrarea trebuie să cuprindă părerea motivată a fiecăruia.

Art. 211. — Experții sunt datori să se înfățișeze înaintea instanței spre a da deslușiri ori de câte ori li se va cere, în care caz au dreptul la despăgubiri ce se vor statornici prin încheiere executorie. Când nu se înfățișează, li se va aplica amenda prevăzută de art. 205.

Art. 212. — Dacă instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.

Expertiza contrarie va trebui cerută motivat la primul termen după depunerea lucrării.

Art. 213. — Experții, care vor cere sau vor primi mai mult decât plata statornicită, se vor pedepsi pentru luare de mită.

La cererea experților, ținându-se seama de lucrare, instanța le va putea mări plata cuvenită prin încheiere executorie dată cu citarea părților.

Art. 214. — Dacă expertiza se face de o altă instanță prin delegație, numirea experților și statornicirea plății ce li se cuvine se va putea lăsa în sarcina acestei instanțe.

§ 6. Cercetarea la fața locului

Art. 215. — În cazul când instanța va socoti de trebuință, va putea hotări ca în întregul ei sau numai unul din magistrați să meargă la fața locului spre a se lămurii asupra unor împrejurări de fapt care se vor arăta prin încheiere.

Art. 216. — Cercetarea la fața locului se va face cu citarea părților, putându-se asculta martorii și experții pricinii.

Despre cele urmate la fața locului se va încheia proces-verbal.

Art. 217. — Când instanța merge la fața locului, va fi însoțită de Ministerul Public, în cazurile în care prezența acestuia este cerută de lege.

§ 7. Interogatorul

Art. 218. — Se va putea încuviința chemarea la interogator, când este privitor la fapte personale, care, fiind în legătură cu pricina pot duce la deslegarea ei.

Art. 219. — Cel chemat va fi întrebat de către președinte asupra fiecărui fapt în parte.

Cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecători, Ministerul Public, precum și partea potrivnică, poate pune deadreptul întrebări celui chemat la interogator.

Partea nu are voie să gitească un răspuns scris de mai înainte. Ea se poate folosi însă de însemnări, cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.

Dacă partea declară că pentru a răspunde trebuie să cerceteze înscrisuri, se va putea soroci un nou termen pentru interogator.

Art. 220. — Reprezentantul legal, curatorul sau consiliul judiciar pot fi chemați personal la interogator pentru actele încheiate și faptele săvârșite de el în această calitate.

Art. 221. — Răspunsurile la interogator vor fi trecute pe aceeași foaie cu întrebările. Interogatorul va fi semnat pe fiecare pagină de președinte, grefier, de cel care l-a propus, precum și de partea care a răspuns după ce a luat cunoștință de cuprins. Tot astfel vor fi semnate adăugirile, ștersăturile sau schimbările aduse, sub pedepsă de a nu fi ținute în seamă.

Dacă părțile nu voesc sau nu pot să semneze, se va face arătare în josul interogatorului.

Art. 222. — Statul și celelalte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat, vor răspunde în scris la interogatorul ce li se va comunica.

Se exceptează societățile comerciale de persoane ai căror asociați cu drept de reprezentare vor fi citați personal la interogator.

Art. 223. — Partea care are domiciliul în străinătate, va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată.

În acest caz, interogatorul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.

Art. 224. — Instanța poate încuviința luarea interogatorului la locuință, dacă partea este împiedecată de a veni în fața instanței.

Art. 225. — Dacă parter, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogator sau nu se înfățișează, instanța poate socoti aceste împrejurări ca o mărturisire deplină sau numai ca un început de dovadă în folosul părții potrivnice.

§ 8. Jurământul

Art. 226. — Judecătorul va putea, după cererea uneia din părți, să dea celeilalte părți jurământ asupra unor fapte ce se vor arăta prin încheierea care hotărăște jurământul.

Judecătorul va putea respinge cererea de jurământ, dacă este jignitor sau dat cu vădită rea credință.

Art. 227. — Jurământul poate fi dat numai asupra unui fapt personal al părții sau asupra cunoștinței ce ea are despre orice alt fapt.

Faptul trebuie să fie în legătură cu pricina și să ducă la deslegarea ei; jurământul poate fi dat numai în pricinile care pot face obiectul unei tranzacțiuni.

Art. 228. — Jurământul poate fi dat în tot cursul judecării în fața instanțelor de fond.

Intrebările vor fi puse în scris și semnate de partea care dă jurământul.

Art. 229. — Înainte de săvârșirea jurământului, președintele va arăta părții faptele asupra cărora are să jure și pedepsele împotriva celor ce jură pe nedrept.

Art. 230. — Cel chemat să jure va rosti după președinte următorul jurământ: „Jur că voi spune tot adevărul cu privire la faptele asupra cărora mi se cere mărturisirea”.

Art. 231. — După ce s'a săvârșit jurământul, instanța va lua mărturisirea părții care a jurat, ce se va trece într'un proces-verbal, semnat de președinte, de grefier și de partea ce a jurat.

Dacă partea nu poate sau nu voiește să semneze, se va face vorbire despre aceasta în procesul-verbal.

Art. 232. — Dacă partea, fără motive temeinice, nu se înfățișează spre a săvârși jurământul, instanța va socoti aceasta ca o nevoiță din parte-i de a primi să jure.

Art. 233. — Când jurământul a fost săvârșit, partea potrivnică nu este primită să facă dovada că jurământul a fost mincinos.

Art. 234. — Dispozițiunile art. 230 și 231 se aplică și jurământului dat de judecător în condițiunile prevăzute de codul civil.

§ 9. Asigurarea dovezilor

Art. 235. — Oricine are interes să constate de urgență mărturia unei persoane, părerea unui expert, starea unor lucruri, mișcătoare sau nemiscătoare, sau să dobândească recunoașterea unui înscris, a unui fapt, ori a unui drept, va putea cere administrarea acestor dovezi, dacă este primejdie ca ele să dispară sau să fie greu de administrat în viitor.

Cererea poate fi făcută chiar dacă nu este primejdie în întârziere în cazul când părțile își dau învoirea.

Art. 236. — Cererea se va îndrepta, înainte de judecată, la judecătorul în circumscripția căreia se află maritorul sau obiectul cercetării, iar în timpul judecării, la instanța care judecă pricina.

Partea va arăta în cerere dovezile a căror administrare o pretinde, faptele ce voiește să dovedească, precum și primejdia întârzierii sau învoirea părților.

Pârșitul nu este obligat să depună întâmpinare. Instanța va hotări prin încheiere dată în camera de chibzuire.

În caz de primejdie în întârziere, instanța va putea încuviința cererea și fără citarea părților.

Art. 237. — Administrarea dovezii va putea fi făcută de îndată sau la termenul ce se va soroci.

Art. 238. — Încheierea instanței este executorie și poate fi atacată cu apel în termen de 5 zile dela pronunțare, dacă s'a dat cu citarea părților, și dela comunicare, dacă s'a dat fără citarea lor.

Încheierea dată în timpul judecării unei pricini nu poate fi atacată decât odată cu fondul.

Art. 239. — Oricine are interes să constate de urgență o anumită stare de fapt, care ar putea să înceteze ori să se schimbe până la administrarea dovezilor, va putea cere instanței, în circumscripția căreia urmează să se facă constatarea și pe lângă care funcționează portărei, să delege un portărel care să constate la fața locului această stare de fapt.

Președintele poate încuviința facerea constatării fără înștiințarea aceluia împotriva căruia se cere.

Procesul-verbal de constatare va fi comunicat în copie celui împotriva căruia s'a făcut constatarea, dacă nu a fost de față.

El va face dovada până la dovada contrarie.

Art. 240. — În caz de primejdie în întârziere, administrarea dovezii și constatarea prin portărei se vor putea face și în zilele de sărbătoare și chiar și în afara orelor legale, cu încuviințarea anume a magistratului.

Art. 241. — Dovezile administrate în condițiunile mai sus prevăzute pot să fie folosite și de partea care nu a cerut administrarea lor.

Cheltuielile făcute cu administrarea dovezilor vor fi ținute în seamă de instanța care judecă pricina în fond.

SECȚIUNEA IV

Suspendarea judecării

Art. 242. — Instanța va suspenda judecata:

1. când amândouă părțile o cer;
2. dacă niciuna din părți nu se înfățișează la strigarea pricinei.

Cu toate acestea pricina se judecă dacă reclamantul sau pârșitul au cerut în scris judecarea în lipsă.

Art. 243. — Judecata pricinilor se suspendă de drept:

1. prin moartea uneia din părți afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a moștenitorilor;
2. prin interdicție, punere sub curatelă sau consiliu judiciar a unei părți, până la numirea tutorului, curatorului sau consiliului judiciar;
3. prin moartea mandatarului uneia din părți, întâmpinată cu mai puțin de 15 zile înainte de ziua înfățișării;
4. prin încetarea funcțiunii tutorului, curatorului sau consiliului judiciar;
5. prin declararea în stare de faliment a uneia din părți, când falitul trebuie să fie reprezentat prin judecătorul sindic.

Faptele arătate mai sus nu împiedecă pronunțarea hotărârii, dacă ele s'au ivit după închiderea desbaterilor.

Art. 244. — Instanța poate suspenda judecata:

1. când deslegarea pricinei atârână, în totul sau în parte de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;

2. când se ivesc indiciile unei infracțiuni, a cărei constatare ar avea o înrăurire hotăritoare asupra hotărîrii ce urmează să se dea.

Suspendarea va dăinui până când hotărîrea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.

Art. 245. — Judecata reîncepe:

1. prin cererea de redeschidere făcută de una din părți, când ea s'a suspendat prin invoirea părților sau prin lipsa lor;

2. prin cererea de redeschidere, făcută cu arătarea moștenitorilor, tutorului, consiliului judiciar, a celui reprezentat de mandatarul mort, a noului mandatar sau sindicului, în cazurile prevăzute de art. 243.

SECȚIUNEA V

Renunțarea la judecată și renunțarea la drept

Art. 246. — Reclamantul poate să renunțe oricând la judecată, fie verbal în ședință, fie prin cerere scrisă.

Renunțarea la judecată se constată prin încheiere dată fără drept de apel.

Dacă renunțarea s'a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, instanța la cererea părîtului, va obliga pe reclamant la cheltuieli.

Când părțile au intrat în desbătarea fondului, renunțarea nu se poate face decât cu invoirea celeilalte părți.

Art. 247. — In caz de renunțare la însuși dreptul pretins, instanța dă o hotărîrea prin care va respinge cererea în fond și va hotărî asupra cheltuielilor.

Renunțarea la drept se poate face și fără invoirea celeilalte părți, atât în prima instanță cât și în apel.

Renunțarea se poate face în ședință sau prin înscris autentic.

Hotărîrea se dă fără drept de apel.

Când renunțarea este făcută în instanță de apel, hotărîrea primei instanțe va fi anulată în totul sau în parte în măsura renunțării.

SECȚIUNEA VI

Perimarea

Art. 248. — Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de revocare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de un an. Partea nu se socotește în vină, când actul de procedură urma să fie îndeplinit din oficiu.

Termenul perimării nu curge cât timp, fără vina părții, cererea n'a ajuns încă la instanța competentă să o judece sau nu se poate soroci termen de judecată.

În materie comercială termenul de perimare este de șase luni.

Art. 249. — Perimarea se intrerupe prin îndeplinirea unui act de procedură făcut în vederea judecării pricinei.

Art. 250. — Cursul perimării este suspendat cât timp dăinuște suspendarea judecării pronunțată de instanță în cazurile prevăzute de art. 244.

În cazurile prevăzute de art. 243, cursul perimării este suspendat timp de 3 luni dela data când s'au petrecut faptele care au prilejuit suspendarea judecării, dacă aceste fapte s'au petrecut în cele din urmă 6 luni ale termenului de perimare.

Perimarea se suspendă de asemeni pe timpul cât partea este împiedecată de a stăruî în judecată din pricina unor împrejurări mai presus de voința sa.

Art. 251. — In cazul când sunt mai mulți reclamânți

sau părți împreună, cererea de perimare sau actul de procedură intrerupător de perimare al unuia folosește și celorlalți.

Art. 252. — Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții. Președintele instanței va cita de urgență părțile și va dispune ca grefa să întocmească o dare de seamă asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

Hotărîrea este supusă recursului; termenul curge dela pronunțare.

Art. 253. — Perimarea poate fi invocată și pe cale de excepție. In acest caz hotărîrea care pronunță perimarea este supusă recursului, iar încheierea de respingere poate fi atacată numai odată cu fondul pricinei.

Perimarea cererii de chemare în judecată nu poate fi ridicată în instanța de apel.

Art. 254. — Perimarea are drept urmare că toate actele de procedură făcute în acea instanță nu-și produc efectele.

Când, însă, se face o nouă cerere de chemare în judecată, părțile pot folosi dovezile administrate în cursul judecării cererii perimate, în măsura în care noua instanță socotește că nu este de trebuință refacerea lor.

CAPITOLUL IV

Hotărîrile

SECȚIUNEA I

Dispozițiuni generale

Art. 255. — Hotărîrile prin care instanțele pun capăt pricinilor se numesc la judecătoria, cărți de judecată, la tribunal sentințe, iar la Curte și Curtea de Casație, deciziuni.

Toate celelalte dispozițiuni luate în cursul judecării se numesc încheieri.

Art. 256. — După sfârșitul desbaterilor, judecătoria chibzuesc în secret, fie în ședință, fie în camera de chibzuire.

După chibzuire, președintele adună părerile judecătorilor, începând cu cel mai nou în funcțiune sau cu cel mai tânăr dintre asesorii populari, el pronunțându-se cel din urmă.

Art. 257. — Dacă majoritatea legală nu se poate întruni, pricina se va judeca din nou în complet de divergință, în aceeași zi sau în cel mult 5 zile.

La instanțele de fond, părerile vor trebui să fie totdeauna motivate înainte de judecarea diverginței, afară de cazul când judecata se face chiar în ziua când s'a ivit divergința.

Desbaterile vor fi reluate asupra punctelor rămase în divergință; dacă, după judecarea diverginței, vor fi mai mult de două păreri, judecătoria ale căror păreri se apropie mai mult, sunt dator să se unească într'o singură părere.

Judecătoria pot reveni asupra părerilor lor, care au pricinuit divergința.

După judecarea punctelor rămase în divergință, completul care a judecat înainte de ivirea ei va putea continua judecarea pricinei.

Dispozițiunile alin. 3 se aplică prin asemănare și în cazurile în care completele de judecată sunt alcătuite în număr fără soț.

Art. 258. — După ce s'a întrunit majoritatea, se va întocmi de îndată, pe scurt, dispozitivul hotărîrii, care se semnează sub pedeapsa nulității, de judecători și grefier.

și care va arăta deopotrivă și părerea judecătorilor rămași în minoritate.

El se pronunță de președinte, în ședință, chiar în lipsa părților.

După pronunțarea hotărârii niciun judecător nu poate reveni asupra părerii sale.

Art. 259. — Hotărârile date în recurs vor fi semnate de toți judecătorii, fără arătarea părerii minorității.

Art. 260. — Dacă instanța nu poate hotări de îndată, pronunțarea se va amâna pentru un termen pe care președintele îl va anunța și care nu va putea fi mai mare de 7 zile.

Magistratul care a luat parte la judecată este competent să se pronunțe, chiar dacă nu mai face parte din alcătuirea instanței, afară de cazul când a încetat de a mai fi magistrat.

Aseorii populari ale căror funcțiuni au încetat, se pot pronunța înăuntrul termenului sorocit de lege pentru pronunțare.

Art. 261. — Hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde:

1. arătarea instanței care a pronunțat-o și numele judecătorilor care au luat parte la judecată;

2. numele, domiciliul sau reședința părților, calitatea în care s'au judecat; numele mandatarilor sau reprezentanților legali și ale avocaților;

3. obiectul cererii și susținerii în prescurtare ale părților cu arătarea dovezilor;

4. arătarea concluziunilor Ministerului Public;

5. motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s'au înlăturat cererile părților;

6. dispozitivul;

7. calea de atac și termenul în care se poate exercita;

8. arătarea că pronunțarea s'a făcut în ședință, precum și semnăturile judecătorilor și greșierului.

Dacă, după pronunțarea hotărârii, unul din judecători este împiedecat de a semna, președintele instanței va face arătare despre aceasta.

Părerea judecătorilor rămași în minoritate va trebui să fie motivată în josul hotărârii.

Art. 262. — În cazurile în care judecătorii pot da termen pentru executarea hotărârii, ei vor face aceasta, prin chiar hotărârea care desleagă pricina, arătând și motivele pentru care au încuviințat termenul.

Art. 263. — Datornicul nu va putea cere termen, nici nu va putea să se bucure de termenul ce i s'a dat, dacă bunurile lui se vând după cererea altui creditor, dacă este în stare de faliment sau de insolvabilitate în deobște cunoscută sau dacă prin fapta sa a micșorat garanțiile ce a dat prin contract creditorului său, sau dacă nu a dat garanțiile făgăduite.

Art. 264. — Când motivarea hotărârii nu se poate face până la data pronunțării, ea se va face în termen de cel mult 15 zile dela pronunțare. Dacă instanța a fost alcătuită din mai mulți magistrați, președintele va putea însărcina pe unul din ei cu redactarea hotărârii.

Părerea judecătorilor rămași în minoritate va trebui redactată în același timp cu hotărârea.

Art. 265. — Adăugirile, ștersăturile sau schimbările în cuprinsul hotărârii vor trebui semnate de judecător, sub pedeapsă de a nu fi ținute în seamă.

Art. 266. — Hotărârea se va face în două exemplare originale, din care unul va fi alăturat la dosarul pricinii, iar celălalt va fi trecut într'un registru sau va sluji la întocmirea unui dosar special.

Pentru judecătorii, primul președinte al tribunalului va putea încuviința, ca în locul celui de al doilea exemplar al cărții de judecată să se treacă într'un registru dispozitivul ei, semnat de judecătorul și greșierul care au luat parte la judecată.

Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul când aceasta este necesar pentru curgerea unui termen de exercitarea unei căi ordinare de atac.

Art. 267. — După pronunțarea hotărârii, partea poate renunța în instanță la calea de atac, făcându-se arătare despre aceasta într'un proces-verbal, semnat de președinte și de greșier.

Renunțările se pot face și în urmă, prin înfățișarea părții înaintea președintelui sau prin înscris autentic.

Art. 268. — Încheierile premergătoare vor fi date cu același număr de voturi ca și hotărârile.

Judecătorii nu sunt legați prin aceste încheieri.

Ei sunt legați de acele încheieri care, fără a hotări în totul pricina, pregătesc deslegarea ei.

Orice dispozițiune luată de instanță prin încheiere va fi motivată.

Art. 269. — Hotărârile vor fi investite cu formula executorie, în chipul următor:

„Noi, Președintele Republicii Populare Române:

(Aci urmează cuprinsul hotărârii).

„Dăm putere și poruncim agenților administrativi să execute această (hotărâre); procurorilor să stăruiască pentru aducerea ei la îndeplinire. Spre credință, prezenta hotărâre s'a semnat de (urmează semnătura președintelui și a greșierului).

Hotărârea investită se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei.

SECȚIUNEA II

Hotărârile parțiale

Art. 270. — Dacă părțile recunoaște o parte din pretențiunile reclamantului, instanța, la cererea acestuia, va da o hotărâre parțială în măsura recunoașterii.

SECȚIUNEA III

Hotărârile care constă în invoiala părților

Art. 271. — Părțile se pot înfățișa oricând în cursul judecății, chiar fără să fi fost citate, pentru a cere să se dea hotărâre care să consfințească invoiala lor.

Dacă părțile se înfățișează la zina sorocită pentru judecată, cererea pentru darea hotărârii va putea fi primită, chiar de un singur judecător, urmând ea hotărârea să fie dată de instanță în ședință.

Dacă ele se înfățișează într'o altă zi, instanța va da hotărârea în camera de chibzuire.

Art. 272. — Invoiala va fi înfățișată în seris și va alcătui dispozitivul hotărârii.

La judecătorii rurale invoiala va putea fi înfățișată și verbal; în acest caz, ea va fi trecută într'un proces-verbal care va fi încheiat cu aplicarea, prin asemănare, a dispozițiunilor prevăzute de art. 82, alineatul II, și care va fi trecut în dispozitivul hotărârii ce se va da.

Art. 273. — Hotărârea care consfințește invoiala părților se dă fără drept de apel.

SECȚIUNEA IV

Cheltuielile de judecată

Art. 274. — Partea care cade în pretențiuni va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată.

Judecătorii nu pot micșora cheltuielile de timbru, taxe de procedură și impozit proporțional, plata expertilor;

despăgubirea martorilor, precum și orice alte cheltuieli pe care partea, care a câștigat, va dovedi că le-a făcut.

Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, oricâteori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.

Art. 275. — Pârâitul, care a recunoscut, la prima zi de înfățișare, pretențiunile reclamantului, nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, afară numai dacă a fost pus în întârziere înainte de chemarea în judecată.

Art. 276. — Când pretențiunile fiecărei părți au fost încuviințate numai în parte, instanța va aprecia în ce măsură fiecare din ele poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, putând face compensarea lor.

Art. 277. — Dacă sunt mai mulți reclamânți sau mai mulți pârâți, ei vor fi obligați să plătească cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, potrivit cu interesul ce are fiecare sau după felul raportului de drept dintre ei.

SECȚIUNEA V

Execuția vremelnică

Art. 278. — Hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect:

1. plata salariilor;
2. despăgubiri pentru accidente de muncă;
3. rente sau pensii alimentare;
4. reparațiuni grabnice;
5. punerea sau ridicarea pecetilor ori facerea inventarului;
6. pricini privitoare la posesiune, numai în ce privește posesiunea;
7. în cazul prevăzut de art. 270;
8. în orice alte cazuri în care legea prevede că hotărârea este executorie.

Art. 279. — Instanța poate încuviința execuția vremelnică a hotărârilor privitoare la bunuri oricâteori va găsi de cuviință că măsura este de trebuință față cu temeinicia vădită a dreptului, cu starea de insolvabilitate a debitorului sau că există primejdie vădită în întârziere; în acest caz instanța va putea obliga la darea unei cauțiuni.

Execuția vremelnică nu se poate încuviința:

1. în materie de strămutare de hotare sau desființare de construcțiuni;
2. când prin hotărâre se dispune intabularea unui drept sau radierea lui din cartea funciară.

Cererea de execuție vremelnică se va putea face și verbal în instanță până la închiderea desbaterilor.

Dacă cererea a fost respinsă de prima instanță, ea poate fi făcută din nou în apel.

Art. 280. — Cererea pentru suspendarea execuției vremelnice se va putea face fie odată cu apelul, fie deosebit în tot cursul instanței de apel.

Cererea se va depune la prima instanță sau la instanța de apel, în care caz se va alătura în copie legalizată dispozitivul hotărârii.

Cererea de suspendare se va judeca de instanța de apel.

Suspendarea va putea fi încuviințată cu sau fără cauțiune.

Până la deslegarea cererii de suspendare, suspendarea va putea fi încuviințată vremeinic, prin ordonanță președințială, chiar înainte de sosirea dosărului.

SECȚIUNEA VI

Indreptarea hotărârilor

Art. 281. — Greșelile asupra numelui, sarcinilor și susținerilor părților sau cele de socoteli, precum și orice alte greșeli materiale strecurate în hotărâre, pot fi îndreptate, din oficiu sau în urma unei simple cereri.

Instanța poate cita părțile, când găsește de cuviință, pentru unele lămuriri.

Indreptarea se va face în amândouă exemplare ale hotărârii.

Termenul de apel împotriva încheierii dată asupra îndreptării curge dela pronunțare, în cazul când părțile au fost citate.

Dispozițiunile de mai sus se aplică, prin asemănare, și greșelilor strecurate într-o încheiere.

TITLUL IV

Căile ordinare de atac

CAPITOLUL I

Apelul

SECȚIUNEA I

Termenul și formele apelului

Art. 282. — Cărțile de judecată sunt supuse apelului la tribunal, iar sentințele date în primă instanță, apelului la Curte.

Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul.

Apelul făcut împotriva hotărârii se socotește făcut și împotriva încheierilor premergătoare.

Art. 283. — Partea, care a dat mulțumire în scris cu privire la o hotărâre sau a executat-o de bună voie, nu mai are dreptul de a face apel.

Partea care a executat hotărârea în parte, va avea dreptul de a face apel pentru celelalte căpete din dispozitivul hotărârii.

Art. 284. — Termenul de apel este de 15 zile dela comunicare, dacă legea nu dispune altfel.

Termenul de apel curge chiar dacă comunicarea hotărârii a fost făcută odată cu somația de executare.

Dacă o parte face apel înainte de comunicarea hotărârii, aceasta se socotește comunicată la data depunerii cererii de apel.

Art. 285. — Termenul de apel se întrerupe prin moartea părții care are interes să facă apel. În acest caz, se face din nou o singură comunicare a hotărârii, la cel din urmă domiciliu al părții, pe numele moștenirii, fără să se arate numele și calitatea fiecărui moștenitor.

Termenul de apel va începe să curgă din nou dela data acestei comunicări. Pentru moștenitorii incapabili, cei cu capacitate restrânsă sau dispăruți, ori în caz de moștenire vacantă, termenul va curge din ziua în care se va numi tutorul, curatorul, consiliul judiciar sau administratorul provizoriu.

Apelul nu constituie prin el însuși un act de primirea moștenirii.

Art. 286. — Termenul de apel se mai întrerupe prin moartea mandatarului căruia i s'a făcut comunicarea. În acest caz se va face o nouă comunicare părții, la domiciliul ei, iar termenul de apel va începe să curgă din nou dela această dată.

Art. 287. — Cererea de apel va cuprinde:

1. numele, domiciliul sau reședința părților;
2. arătarea hotărîrii care se atacă;
3. motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, afară de cazul când hotărîrea atacată a fost pronunțată pe temeiul lipsei la interogator;
4. dovezile pe care se sprijină apelul;
5. semnătura.

Cerințele dela punctele 2 și 5 sunt prevăzute sub pedeapsa nulității, iar cele dela punctele 3 și 4, sub pedeapsa decăderii. Aceste cerințe pot fi împlinite până cel mai târziu în ajunul zilei de înfățișare, iar lipsa semnăturii, în condițiunile prevăzute de art. 133 al. II.

Când dovezile propuse sunt martori sau înscrisuri nearătate la prima instanță, se vor aplica dispozițiunile art. 112.

Art. 288. — La cererea de apel se vor alătura atâtea copii câți intimati sunt.

Apelul se depune la instanța a cărei hotărîre se atacă, sub pedeapsa de nulitate.

Președintele va înainta instanței de apel dosarul împreună cu apelurile făcute numai după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile.

Cu toate acestea, apelul va fi trimis de îndată dacă s'a făcut cerere pentru suspendarea hotărîrii primei instanțe.

Apelurile făcute împotriva aceleiași hotărîri vor fi repartizate la o singură secțiune.

Art. 289. — Președintele instanței de apel, îndată ce primește dosarul, va soroci termen de înfățișare, potrivit dispozițiilor art. 114 și va ordona citarea părților.

În același timp, va dispune să se comunice intimatului, odată cu citația, o copie de pe cererea de apel, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere să depună la dosar întâmpinare potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 114.

Dacă sunt mai mulți intimati, dispozițiunile art. 113 se vor aplica prin asemănare.

Art. 290. — Când apelurile făcute împotriva aceleiași hotărîri au fost repartizate la secțiuni deosebite, președintele secțiunii investită în urmă va dispune, la cerere, trimiterea apelului la secțiunea cea dintâi investită.

Art. 291. — În cazul când intimatul nu a primit, în termenul prevăzut de art. 114, comunicarea motivelor de apel și a dovezilor invocate, va putea cere, la prima zi de înfățișare, un termen înăuntrul căruia să depună la dosar întâmpinare.

În cazul mai sus arătat, dacă intimatul lipsește, instanța va dispune comunicarea în vedere depunerii întâmpinării.

Art. 292. — Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât de acele invocate la prima instanță sau arătate în cererea de apel și în întâmpinare, afară de cazul prevăzut la art. 138.

Art. 293. — Intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să-și însușească cererea de apel făcută de partea potrivnică, printr'o cerere proprie, care să tindă la reformarea hotărîrii primei instanțe.

Însușirea cererii de apel se face prin întâmpinare sau la prima zi de înfățișare în formele prevăzute pentru cererea de apel.

Însușirea cererii de apel nu este primită când s'a făcut apel numai pentru cheltuieli de judecată.

Însușirea cererii de apel va fi respinsă când apelul a fost retras cel mai târziu la prima zi de înfățișare sau când a fost respins pentru motive care nu atrag cercetarea fondului.

Această dispoziție nu se aplică dacă însușirea apelului s'a făcut înăuntrul termenului de apel.

SECȚIUNEA II

Judecarea apelului

Art. 294. — În apel nu se poate schimba cantatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot face alte cereri noi. Excepțiunile de procedură și mijloacele de apărare nu sunt socotite cereri noi.

Se vor putea cere însă dobânzi, rate, venituri, ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după darea hotărîrii primei instanțe. De asemeni se va putea propune compensațiunea legală.

Art. 295. — Dovezile administrate la prima instanță se pot reface în apel, dacă instanța le găsește greșite sau neîndestulătoare.

Art. 296. — Instanța de apel poate păstra sau schimba în tot sau în parte hotărîrea atacată.

Art. 297. — Când se face apel împotriva hotărîrii prin care întâia instanță s'a declarat incompetentă, dacă instanța de apel găsește apelul întemeiat, va schimba hotărîrea atacată și, declarându-se competentă, va judeca pricina în fond.

Dacă însă prima instanță se va fi declarat incompetentă, iar instanța de apel va găsi că era incompetentă, schimbând hotărîrea atacată, va arăta instanța competentă, căreia îi va trimite pricina spre cercetare.

Art. 298. — Dispozițiunile de procedură prevăzute pentru prima instanță se aplică și în instanța de apel, întrucât nu sunt potrivnice celor cuprinse în acest capitol.

CAPITOLUL V

Recursul

SECȚIUNEA I

Termenul și formele recursului

Art. 299. — Cărțile de judecată, sentințele și deciziunile Curților date în ultimă instanță, precum și hotărîrile date în ultimă instanță de jurisdicțiunile reglementate prin legi speciale sunt supuse recursului.

Art. 300. — Recursul suspendă executarea numai în pricurile privitoare la strămutare de hotare și desființare de construcțiuni, precum și în cazurile anume prevăzute de lege.

Partea care a făcut recurs, poate să ceară instanței de fond suspendarea executării:

1. dacă hotărîrea atacată cu recurs obligă la plata unei sume de bani, suspendarea va fi încuviințată de îndată ce suma datorită cu dobânzi și cheltuieli de judecată a fost în întregime depusă pentru garantarea plății;

2. dacă hotărîrea a fost dată în altfel de pricină, suspendarea va putea fi încuviințată numai cu darea unei cauțiuni, care se va statornici după ascultarea părților chemate în camera de chibzuire.

Dacă recursul este respins, în cazul prevăzut la punctul 1, suma va fi liberată creditorului la cerere; iar în

cazul prevăzut la punctul 2, cauțiunea se va libera de-punătorului, numai dacă în termen de o lună dela respingerea recursului partea în drept nu a făcut cerere de despăgubire.

Dacă recursul este admis, instanța de fond dispune eliberarea de îndată a sumei depusă, pe temeiul unei copii legalizate de pe dispozitivul hotărârii instanței de recurs.

Art. 301. — Termenul de recurs este de 15 zile dela comunicare, chiar dacă prin legi speciale s'ar fi dispus altfel.

Art. 302. — Recursul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub pedeapsa nulității.

Art. 303. — Recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs, sau înăuntrul termenului de recurs.

Termenul pentru depunerea motivelor se socotește dela comunicarea hotărârii, chiar dacă recursul s'a făcut mai înainte.

Motivarea recursului va cuprinde arătarea motivelor de casare și de desvoltarea lor în parte.

În recursurile care se judecă la Curtea de Casație se va depune o copie mai mult de pe motivele de casare pentru Ministerul Public în pricina în care acesta este chemat, potrivit legii, să pună concluziuni.

Președintele instanței, care primește cererea de recurs, va putea să o înapoieze părții prezente, dacă nu îndeplinește condițiunile prevăzute de lege, pentru a fi refăcută, prelungind termenul de recurs cu 5 zile.

În termen de 15 zile dela comunicarea recursului motivat, intimatul va depune întâmpinare la instanța unde s'a depus recursul.

După împlinirea termenului de mai sus, instanța de fond va înainta instanței de recurs dosarul împreună cu dovezile de comunicarea hotărârii atacate, ori cu arătarea motivului necomunicării ei.

Art. 304. — Casarea unei hotărâri se poate cere:

1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale;

2. când hotărârea s'a dat de alți judecători decât acei care au luat parte la desbaterea în fond a pricinei;

3. când instanța a depășit competența sa;

4. când instanța a depășit puterea ce îi este dată prin lege;

5. când judecata s'a urmat cu călcarea formelor de procedură care atrage pedeapsa nulității în condițiunile art. 105 al. II, afară numai dacă este nevoie de o verificare a împrejurărilor de fapt în afara dosarului;

6. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină sau când cuprinde motive străine de firea pricinei;

7. când hotărârea pronunțată este lipsită de temel legal ;

8. când judecata nu s'a pronunțat asupra unui mijloc de apărare sau asupra unei dovezi administrate, care erau hotărâtoare pentru deslegarea pricinei;

9. când prin hotărârea dată s'a călcat sau s'a aplicat greșit legea;

10. când hotărârea cuprinde o greșeală gravă de fapt;

11. când instanța, sub cuvânt de interpretare, a schimbat natura convențiunii părților, sau i-a schimbat înțelesul lămurit și vădit neîndoelnic.

Art. 305. — Nu va fi primită cererea de recurs, în temeiată pe motive care n'au fost propuse înaintea judecării de fond, afară de cazul când aceste motive privesc ordinea publică.

Art. 306. — Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal.

Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care, însă, este obligată să le pună în desbaterea părților.

Greșita arătare a motivelor de recurs nu atrage nulitatea recursului dacă desvoltarea motivelor dă puțină încadrării lor într'unul din motivele prevăzute de art. 304.

Art. 307. — Avocații stagiați nu pot să redacteze motivele de casare și nici să pledeze înaintea instanțelor de recurs.

Art. 308. — Termenul de judecată se va soroci numai după ce hotărârea atacată cu recurs a fost comunicată.

Președintele, sorocind termenul de judecată, poate desemna un judecător pentru întocmirea unei dări de seamă asupra recursului.

La Curtea de Casație, darea de seamă este obligatorie și se va întocmi de un consilier sau de un magistrat asistent.

Darea de seamă va cuprinde pe scurt arătarea obiectului cererii de chemare în judecată, deslegarea dată pricinei de ultima instanță precum și faptele constatate de aceasta, în măsura în care este nevoie pentru deslegarea recursului.

Magistratul, fără să-și arate părerea, va da deslusiri în cuprinsul dării de seamă:

1. asupra cerințelor de formă;

2. asupra motivelor pe care se sprijină hotărârea atacată și dacă deslegarea dată prin hotărâre se potrivește cu jurisprudența Curții de Casație, sau cu doctrina.

Darea de seamă va trebui depusă cu cel puțin 5 zile înainte de ziua înfățișării.

SECȚIUNEA II

Judecarea recursului și efectele cuadră

Art. 309. — Președintele va da cuvântul părților după citirea dării de seamă.

Ministerul public vorbește cel din urmă, afară de cazul când este parte principală.

Art. 310. — Dacă nu se dovedește, la prima zi de înfățișare, că recursul a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reese din dosar, el se va socoti făcut în termen.

Art. 311. — Hotărârea casată nu are nicio putere.

Actele de executare sau de asigurare făcute în puterea unei asemenea hotărâri sunt desființate de drept.

Art. 312. — Curtea de Casație va dispune, în cazul când casează, ca pricina să fie trimisă aceleleași instanțe spre a fi judecată din nou de către alți judecători.

Când interesele unei bune judecări o cer, pricina va putea fi trimisă spre judecată altei instanțe de același grad.

Dacă instanța a cărei hotărâre a fost casată a încetat de a avea ființă legală, pricina va fi trimisă unei instanțe de același grad, iar în lipsă, cu grad asemănător.

Art. 313. — Curtea de Casație va hotărâ asupra fondului pricinii:

1. ori de câte ori este cazul să facă o simplă aplicare a legii la împrejurări pe deplin statornicite, cum ar fi cazul puterii de lucru judecat sau al prescripțiunii, ori al asemănătoare;

2. când casează o hotărîre care a încuviințat un apel admis de lege sau făcut peste termenul legal;

3. când anulează o hotărîre potrivnică unei hotărîri irevocabile;

4. ori de câte ori legea prevede aceasta.

În aceste cazuri, executarea deciziei Curții de Casație se va face de prima instanță de fond, la cererea părții și prin mijlocirea Curții de Casație.

Art. 314. — Curtea și tribunalul, în caz de casare, vor judeca pricina în fond.

Totuși, când hotărîrea a fost casată pe motiv de necompetință, instanța de recurs va trimite pricina la instanța competentă.

După casare, tribunalul reține pricina în prima sau ultima instanță, potrivit normelor competenței sale.

Art. 315. — În caz de casare, hotărîrile instanței de recurs asupra punctelor de drept deslegate sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.

În caz de casare, pentru nerespectarea formelor procedurale, judecata va reîncepe dela actul anulat.

După casare, instanța de fond va judeca din nou, ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărîre a fost casată.

Art. 316. — Dispozițiunile de procedură prevăzute pentru apel, se aplică, prin asemănare, și cu privire la recurs, în măsura în care nu sunt potrivnice celor cuprinse în acest capitol.

TITLUL V

Căile extraordinare de atac

CAPITOLUL I

Contestația în anulare

Art. 317. — Hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele mai jos arătate, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe căile ordinare de atac:

1. când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s'a judecat pricina, nu a fost îndeplinită, potrivit cu cerințele legii;

2. când hotărîrea a fost dată de judecători cu călcarea dispozițiunilor de ordine publică privitoare la competență.

Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai susarătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond.

Art. 318. — Hotărîrile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație, când deslegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșală să cerceteze vreunul din motivele de casare.

Art. 319. — Contestația se introduce la instanța a cărei hotărîre se atacă.

Ea se poate face înainte de începerea executării și în tot timpul ei, până la încheierea celui din urmă act de executare.

Art. 320. — Contestația se judecă de urgență și cu precădere.

Intâmpinarea nu este obligatorie.

Hotărîrea dată în contestație este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărîrea atacată.

Art. 321. — Nu se poate face o nouă contestație pentru motive ce au existat la data celei dintâi.

CAPITOLUL II

Revizuirea hotărîrilor

Art. 322. — Revizuirea unei hotărîri rămase desăvârșită în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărîri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:

1. dacă dispozitivul hotărîrii cuprinde dispozițiuni potrivnice ce nu se pot aduce la îndeplinire;

2. dacă s'a pronunțat asupra unor lucruri care nu s'au cerut sau nu s'a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s'a dat mai mult decât s'a cerut;

3. dacă obiectul pricinii nu se află în ființă;

4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat irevocabil pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărîrea s'a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării, sau dacă partea care a jurat a fost condamnată irevocabil pentru fals;

5. dacă, după darea hotărîrii, s'au descoperit înscrieri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr'o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s'a revizuit hotărîrea unei instanțe penale sau administrative pe care ea s'a întemeiat;

6. dacă Statul ori alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică, dispărute, incapabile sau cei puși sub curatelă sau consiliu judiciar, nu au fost apărați de loc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să-i apere;

7. dacă există hotărîri desăvârșite potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade deosebite, în una și aceeași pricină, între aceleași persoane, având aceeași calitate.

Aceste dispozițiuni se aplică și în cazul când hotărîrile potrivnice sunt date de instanțe de recurs. În cazul când una dintre instanțe este Curtea de Casație, cererea de revizuire se va judeca de această instanță;

8. dacă partea a fost împiedecată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr'o împrejurare mai presus de voința sa.

Art. 323. — Cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a dat hotărîrea rămasă desăvârșită și a cărei revizuire se cere.

În cazul art. 322 pct. 7, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța sau instanțele care au pronunțat hotărîrile potrivnice. Când cele două instanțe, care au dat hotărîrile potrivnice, fac parte din circumscripții judecătorești deosebite, instanța mai mare în grad la care urmează să se îndrepte cererea de revizuire, va fi aceea a instanței care a dat prima hotărîre.

Art. 324. — Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7, al. I, dela comunicarea hotărîrilor desăvârșite, iar când hotărîrile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, dela pronunțare; pentru hotărîrile prevăzute la punctul 7, al. II, dela pronunțarea ultimei hotărîri;

2. în cazul prevăzut de art. 322 pct. 3, dela cât din urmă act de executare;

3. în cazul prevăzut de art. 322 pct. 4, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărîrea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului, expertului, sau părții care a jurat sau de hotărîrea care a declarat falsitatea înscrisurilor;

4. în cazurile prevăzute de art. 322 punctul 5, din ziua în care s'a descoperit înscrisul;

5. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 6, dela comunicarea hotărîrii desăvârșită făcută Statului ori celorlalte persoane de drept public sau de utilitate publică, sau dela întoarcerea dispărutului ori dela dobîndirea capacității; în aceste din urmă două cazuri termenul fiind de 6 luni.

În cazul art. 322 pct. 8 termenul de revizuire este de 15 zile și se socotește dela încetarea împiedecării.

Art. 325. — Instanța poate suspenda executarea hotărîrii a cărei revizuire se cere, sub condițiunea dării unei cauțiuni.

Art. 326. — Cererea de revizuire se judecă potrivit dispozițiilor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Întâmpinarea nu este obligatorie.

Art. 327. — Dacă instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hotărîrea atacată, iar în cazul hotărîrilor desăvârșite potrivit, ea va anula cea din urmă hotărîre.

Se va face arătare de hotărîrea dată în revizuire, în josul originalului hotărîrii revizuite.

Art. 328. — Hotărîrea asupra revizuirii este supusă căilor de atac prevăzute de lege pentru hotărîrea revizuită.

Dacă revizuirea s'a cerut pentru hotărîri potrivit, calea de atac este recursul.

CAPITOLUL III

Recursurile speciale

Art. 329. — Ministerul Public de pe lângă Curtea de Casație, direct sau la cererea Ministrului Justiției, poate să atace cu recurs în interesul legii, înaintea Curții de Casație, în secțiuni unite, pentru încălcarea legii:

1. încheierile sau hotărîrile desăvârșite date cu recurs, la Curtea de Casație; acest recurs nu este împiedecat de recursul făcut de părți pentru un motiv deosebit;

2. hotărîrile care au fost date cu drept de recurs la alte instanțe și au rămas irevocabile.

Cazarea se va face în interesul numai al legii și deslegarea dată punctelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.

Deciziunile Curții de Casație vor fi aduse la cunoștința instanțelor de Ministerul Justiției.

Art. 330. — Ministrul Justiției, direct sau prin mijlocirea procurorului general al Curții de Casație, poate să atace cu recurs în anulare, înaintea acestei instanțe, hotărîrile sau actele prin care judecătorii au depășit puterea ce le este dată prin lege sau au săvârșit delicta cu prilejul cercetării pricinelor.

În acest din urmă caz, după anulare, Curtea de Casație, se va întruni de îndată în Curte de Justiție, pentru judecarea celor vinovați.

CARTEA III

Dispozițiuni generale privitoare la procedurile necontencioase

Art. 331. — Cererile pentru deslegarea cărora este nevoie de mijlocirea instanței, fără însă să se urmărească stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, precum sunt cele privitoare la darea autorizațiilor judecătorești, sau la luarea unor măsuri legale de supraveghere, ocrotire ori asigurare, sunt supuse dispozițiilor de procedură mai jos arătate.

Art. 332. — Cererile necontencioase care sunt în legătură cu o lucrare sau o pricină în curs la o instanță sau pe care aceasta a deslegat-o, ori dacă au ca obiect eliberarea unor înscrisuri, titluri sau valori aflate în deposedarea unei instanțe, se vor îndrepta la acea instanță.

Art. 333. — Cererea va cuprinde numele și domiciliul celui care o face și ale persoanelor pe care acesta cere să fie chemate înaintea instanței, precum și arătarea pe scurt a obiectului, motivarea cererii și semnătura.

Ea va fi însoțită de înscrisurile pe care se sprijină.

Art. 334. — Instanța își verifică competența din oficiu, putând cere părții lămuririle necesare.

Dacă instanța se declară necompetentă, va trimite dosarul instanței în drept să hotărască.

Art. 335. — Dacă cererea, prin însăși cuprinsul ei sau prin obiecțiunile ridicate de persoanele citate sau care intervin, prezintă caracter contencios, instanța o va respinge.

Art. 336. — Încheierea prin care se încuviințează cererea este executorie.

Ea este supusă apelului.

Termenul de apel va curge dela pronunțare, pentru cei care au fost de față, și dela comunicare, pentru cei care au lipsit.

Apelul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la deslegarea cererii.

Apelul se face într'un singur exemplar, neînsoțit de copii.

Executarea încheierii poate fi suspendată de instanța de apel cu sau fără cauțiune.

Apelul și recursul se judecă în camera de chibzuire.

Art. 337. — Încheierile nu au puterea lucrului judecat.

Art. 338. — Procedura prevăzută în articolele de mai sus se întregeste cu dispozițiunile de procedură contencioasă, în măsura în care nu sunt potrivnice naturii necontencioase a cererii.

Materiile necontencioase cu privire la care legea prevede o procedură specială rămân supuse dispozițiilor speciale, care se vor întregi cu cele prevăzute în cuprinsul cărții de față.

Art. 339. — Procedura necontencioasă se aplică și în cazurile în care legea dă în căderea președintelui instanței luarea unor măsuri cu caracter necontencios.

În aceste cazuri, președintele este ținut să pronunțe încheierea în termen de cel mult 3 zile dela primirea cererii.

Apelul împotriva încheierii date de judecătorul dela judecătoria se judecă de tribunal, iar apelul împotriva încheierii date de președintele tribunalului sau Curții se judecă de completul instanței respective.

CARTEA IV**Despre arbitri****CAPITOLUL I****Numirea arbitrilor**

Art. 340. — Persoanele care au liberul exercițiu al drepturilor lor vor putea să reguleze prin arbitri judecata pricinilor lor.

Art. 341. — Nu vor putea fi supuse la arbitri chestiunile de stare civilă, despărțeniile și toate drepturile asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

Art. 342. — Arbitrii se vor numi de către părți prin act în scris autentificat de tribunal.

Pot fi arbitri orice persoane capabile, de orice naționalitate.

Art. 343. — Compromisul sau actul prin care se numesc arbitrii, va arăta, sub pedeapsă de nulitate, numele arbitrilor și contestațiile născute sau ce s'ar putea naște și pe care arbitrii au a le judeca.

Art. 344. — Judecata arbitrilor se va termina la epoca arătată în compromis; iar dacă acesta nu cuprinde niciun termen sau dacă termenul nu s'a prelungit printr'un act iscălit de părți și încunoștiințat tribunalului, însărcinarea arbitrilor nu va ține mai mult de cinci luni dela data constituirii tribunalului de arbitri.

Art. 345. — Părțile vor putea să renunțe la apel prin compromis.

Dacă însă arbitrii sunt chemați a judeca o pricină care este în cercetarea unei Curții, judecata lor va fi totdeauna definitivă.

Art. 346. — Arbitrii se pot recuza pentru cauze ivite în urma numirii lor și atunci ei se pot recuza pentru aceleași cauze ca și judecătorii.

Recuzarea se va judeca, în caz de neînțelegere, de tribunalul care a autentificat compromisul.

Art. 347. — În timpul funcționării lor, arbitrii nu se pot revoca decât prin consimțământul tuturor părților.

Art. 348. — Dacă numărul arbitrilor este cu soț și voturile se împart pentru darea hotărârii ei vor numi un super-arbitru, dacă sunt îndreptățiți la aceasta.

Dacă n'au dreptul de a numi un supra-arbitru, sau având acest drept, nu se înțeleg asupra numirii lui, el se va numi de prezidentul tribunalului care a autentificat compromisul sau de prezidentul Curții, dacă arbitrii judecă o pricină ce era la acea Curte.

CAPITOLUL II**Cercetarea pricinei înaintea arbitrilor**

Art. 349. — Fiecare din părți va da arbitrilor actele, documentele și memoriile ce va fi având în termenul arătat în compromis, sau, în lipsa unei asemenea cauze, în termenul însemnat de arbitri.

Odată ce acest termen a expirat, arbitrii vor judeca după actele și memoriile ce vor fi având.

Art. 350. — Părțile vor avea dreptul a se apăra prin graiu înaintea arbitrilor, prin ele înșile sau prin procuratori, în termenul însemnat de arbitri.

Art. 351. — Arbitrii vor putea încușia interogatoriul părților și orice măsuri pregătitoare, care se pot face și de judecători.

Art. 352. — Jurământul înaintea arbitrilor se va săvârși potrivit art. 230 și următoarele din acest cod.

CAPITOLUL III**Hotărîrea arbitrilor**

Art. 353. — Arbitrii vor da hotărîrea cu majoritate de voturi.

Art. 354. — În caz de împărțeață a părerilor, super-arbitrul se va pronunța după ce va fi ascultat pe părți sau va fi cetit numai actele lor, dacă nu s'a făcut și apărarea prin grai. Super-arbitrul se va uni cu una din părerile arbitrilor sau va putea face a se schimba în tot sau în parte părerea cu care se unește.

Părțile vor putea, prin bună înțelegere, să îndrituiască pe super-arbitru să ia parte la cercetarea pricinei împreună cu arbitrii și să dea hotărîrea odată cu ei.

Această îndrituire va trebui să fie arătată în chiar actul de compromis.

Art. 355. — Super-arbitrul va avea totdeauna 8 zile dela numirea sa spre a-și da hotărîrea, chiar dacă termenul compromisului s'a sfârșit.

Art. 356. — Arbitrii vor da hotărîrea lor întemeindu-se pe lege, afară numai când, prin actul de compromis, vor fi îndrituiți a judeca numai după cugetul și chibzuirea lor.

Această hotărîre se va alcătui ca și aceea a judecătorilor.

Art. 357. — Hotărîrea arbitrilor, împreună cu actul de compromis și actele de cercetare, se vor înainta în 3 zile dela data hotărîrii, la grefa tribunalului care a autentificat actul de compromis.

Acele de cercetare se vor putea reproduce în practica hotărîrii, în care caz nu vor mai trebui alăturate la hotărîre.

Art. 358. — Hotărîrea arbitrilor se va comunica prigonitoarelor părți după cererea celui interesat, potrivit art. 266 din acest cod.

Art. 359. — Hotărîrea arbitrilor se va investi cu titlul executoriu, dacă părțile au renunțat la dreptul de apel prin compromis, în virtutea unei încheieri a tribunalului la care s'a depus hotărîrea.

Incheierea se va trece în josul originalului.

Titlul executor se va pune pe copia hotărîrii arbitrilor și se va da părții câștigătoare.

Art. 360. — Înaintarea hotărîrii arbitrilor (art. 357), comunicarea copiilor către părți (art. 358), investirea cu titlul executoriu (art. 359), se vor face la secția respectivă a Curții, când pricina ce s'a judecat de arbitri fusese înaintea Curții.

Art. 361. — Hotărîrea arbitrilor, investită cu titlul executoriu, are efectele hotărîrilor judecătorești și se execută în același chip.

Art. 362. — Hotărîrile arbitrilor se dau fără drept de opoziție.

Art. 363. — Ele nu sunt supuse la apel dacă pricina este de natură a fi judecată în cea din urmă instanță de către tribunal.

Art. 364. — În celelalte cazuri, hotărîrea arbitrilor este supusă la apel, dacă părțile n'au renunțat la acest drept prin compromis sau prin act formal posterior.

Art. 365. — Apelul în contra hotărîrilor arbitrilor se va da în forma și termenii hotărîți pentru hotărîrile tribunalelor.

Art. 366. — Recursurile împotriva desăvârșitelor hotărîri date de arbitrii după lege, precum și cele împotriva hotărîrilor judecătorești ce au intervenit în materie de judecată arbitrală se judecă de Curtea de Casație.

Art. 367. — Hotărîrea arbitrilor va fi supusă la contestație și revizuire în cazurile și modurile prevăzute de lege.

Contestațiile și cererile de revizuire se vor judeca de instanța care a pus titlul executor sau de Curtea la care fusese pendinte pricina supusă arbitrilor.

Art. 368. — Se va putea cere nulitatea hotărîrii arbitrilor la instanța care a autentificat compromisul:

1. dacă acei ce au dat-o n'au primit o asemenea însărcinare dela părți;

2. dacă arbitrii s'au pronunțat după sfârșirea termenului arbitrajului;

3. dacă hotărîrea s'a dat asupra unor chestiuni care nu fuseseră supuse arbitrilor;

4. dacă pretinsa hotărîre s'a dat de unii arbitri, neîncredințați să judece în lipsa celorlalți;

5. dacă este vorba de cazuri pe care legea oprește a se judeca de arbitri.

Art. 369. — Înărcinarea arbitrilor încetează prin pronunțarea hotărîrii lor.

Art. 370. — Arbitrajul mai încetează încă afară de altă învoire:

1. prin sfârșirea termenului însemnat în compromis sau prelungit de părți ori prin sfârșirea termenului prevăzut la art. 344 din acest cod, când nu a fost alt termen învoit;

2. prin revocarea arbitrilor cu consimțământul tuturor părților;

3. prin moartea, recuzarea ori demisia unuia din arbitri;

4. prin moartea uneia din părți, când moștenitorii săi vârstnici și capabili nu voiesc să se mai judece cu arbitri.

Art. 371. — Arbitrii care după ce au primit, se lasă fără cauză binecuvântată sau nu voiesc să judece, pot fi dați judecății pentru tăgadă de dreptate și condamnați și la despăgubiri către părți.

CARTEA V

Despre executarea silită

CAPITOLUL I

Dispozițiuni generale

SECȚIUNEA I

Titlurile cerute pentru executarea silită

Art. 372. — Executarea silită se va urmări:

a) în virtutea unei hotărîri judecătorești;

b) în virtutea unui titlu executoriu.

Art. 373. — Hotărîrile se vor executa prin mijlocirea primei instanțe.

Cererea de executare se va face la instanța care a pronunțat ultima hotărîre asupra fondului și care va trimite titlul pentru executare la prima instanță. Executarea se îndeplinește prin corpul de portărei. Ea se mai poate face în comunele urbane prin comisariatele de poliție, iar în cele rurale, prin judecător, ajutorul său sau pretor.

Art. 374. — Nicio hotărîre nu se va putea executa de nu va fi investită cu titlul executor, prevăzut de art. 269, afară de hotărîrile pregătitoare și de hotărîrile executorii provizoriu, care se execută și fără titlul executoriu.

Art. 375. — Hotărîrile judecătorești date în țări străine nu se vor putea executa în România, decât după ce

judecătoria, în al cărui ocol vor avea a se executa, va încuviința printr'o sentință investirea lor cu titlul executoriu, în urma citării părților.

Această cerere nu se va putea încuviința decât dacă aceste hotărîri sunt date de tribunalele competente și sunt rămase definitive, dacă nu se calcă legile de ordine publică ale României, și dacă între amândouă Statele este reciprocitate de executare.

Art. 376. — Titlul executor nu se pune decât asupra hotărîrilor care au rămas definitive și a actelor autentice potrivit art. 45 și următoarele din legea autentificării actelor.

Actele autentificate de consulat și legațiunile române din străinătate se vor putea investi cu titlul executor de judecătoria domiciliului uneia din părțile părtașe la actul autentic.

Dacă nici una din părți nu are domiciliul în țară, titlul executor se va putea încuviința de judecătoria I-a urbană București.

Art. 377. — Sunt hotărîri desăvârșite orice hotărîri date după chemarea părților:

1. de o Curte;

2. de un tribunal când el judecă în cea din urmă instanță;

3. de un tribunal sau o judecătorie care a judecat în întâia instanță, dacă părțile au lăsat să treacă termenul de apel sau au lăsat să se perime judecata în apel.

Art. 378. — Pe când o hotărîre definitivă se află în curs de a se judeca în contestație sau în urma cererii de revizuire ea are încă puterea lucrului judecat până ce se va înlocui prin o altă hotărîre.

Art. 379. — Nicio urmărire asupra bunurilor mobile sau imobile nu poate avea loc decât în virtutea unui titlu executor, sau a unei hotărîri date cu execuție provizorie și pentru o datorie certă și lichidă.

Dacă datoria consistă în sumă nelămurită, urmărirea se vor amâna până mai întâi se va face lichidarea.

Creanța certă este aceea a cărei existență rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emenate dela debitor sau recunoscute de dânsul.

Creanța este lichidă atunci când cătimea ei este determinată prin însuși actul de creanță sau când este determinabilă cu ajutorul actului de creanță sau și a altor acte neautentice, fie emanând dela debitor, fie recunoscute de dânsul, fie opozabile lui în baza unei dispoziții legale sau a stipulațiunilor conținute în actul de creanță, chiar dacă prin această determinare ar fi nevoie de o osebă socoteală.

SECȚIUNEA II

Persoanele și bunurile supuse executării silită

Art. 380. — Executarea silită se întinde asupra tuturor bunurilor mișcătoare și nemișcătoare ale datornicului, afară de excepțiile admise de lege.

SECȚIUNEA III

Când se poate exercita executarea silită

Art. 381. — Când printr'o hotărîre s'a dat un termen de plată, executarea nu se poate face până la sosirea aceluia termen.

Art. 382. — Cu toate acestea, partea care a câștigat va putea și înaintea sosirii termenului, să ceară executarea hotărîrii:

a) dacă datornicul a fugit;

b) dacă datornicul risipește averea sa mișcătoare și nemiscătoare;

c) dacă alți creditori execută alte hotăriri asupra averii sale;

d) dacă prin fapta sa el a micșorat asigurările date creditorului său, sau n'a dat asigurările promise ori încuviințate sau este în stare de insolvabilitate de obște cunoscută.

Art. 383. — În cazurile arătate în articolele de mai sus, instanța care a investit hotărîrea cu formula executorie va hotărî de urgență, după ce va cita pe părți în termen scurt.

În cazul când datornicul a fugit, citația i se va da la ultimul domiciliu.

Art. 384. — Hotărîrile ce au să se execute provizoriu cu dare de cauciune nu se vor executa mai înainte de a se da cauciunea.

Art. 385. — Nicio executare nu se va putea face înainte de ora opt dimineața și după ora șase seara.

Executarea începută va putea continua în acea zi sau în zilele următoare.

Art. 386. — Executarea silită nu se va face duminicile și sărbătorile legale sau naționale prevăzute de legea vacanțelor, afară de cazuri urgente, după o anume încuviințare a prezidentului tribunalului sau Curții care a dat ordinul de executare.

Art. 387. — Nicio hotărîre sau titlu executor nu se va putea executa decât numai după ce se va fi încunoștiințat datornicul odată cu somația sau comandamentul.

Art. 388. — Cu cel puțin o zi înainte de orice executare, agentul ce are să execute va face o somație datornicului la care se va alătura și copia titlului ce se execută.

Art. 389. — Dacă creditorul a lăsat să treacă 6 luni dela data îndeplinirii ori căruia act de executare, fără să fi urmat alte acte de urmărire, executarea se perimă de drept și orice parte interesată poate cere desființarea ei.

În caz de suspendarea executării, termenul de perimare curge dela încetarea suspendării.

Dacă se face o nouă cerere de executare, se va face mai întâi o nouă somație, la care nu se va mai alătura titlul ce se execută.

Art. 390. — Cele două articole de mai sus nu se aplică în cazurile când legea încuviințează executarea fără somațiune.

Asemenea nu se va notifica datornicului nici somația, nici hotărîrea sau titlul, când executarea se face potrivit art. 382 din acest cod.

Art. 391. — Călcarea art. 384, 385, 387, 388 și 389 aduc anularea executării.

SECȚIUNEA IV

Pentru primirea cauciunii

Art. 392. — Hotărîrea care obligă pe o parte ca să dea o cauciune sau un garant, va arăta și termenul când să se aducă acea cauciune, sau să se înfățișeze acel garant.

Art. 393. — Garantul se va înfățișa înaintea judecății în ședință publică, față cu toate părțile, sau în lipsa lor, dacă au fost chemate formal.

Judecata va primi pe garant dacă solvabilitatea sa va fi de obște cunoscută, sau dacă se va dovedi cu acte.

Art. 394. — Partea potrivnică va putea să conteste solvabilitatea garantului și judecata va apretui de urgență.

Art. 395. — Dacă se primește cauciunea sau garantul, actul care le primește va fi executor, cu tot dreptul de apel.

Art. 396. — Garantul fiind primit, va face înaintea judecății declarația că primește a garanta.

Această declarație se va trece în procesul-verbal al ședinței.

Din momentul acestei declarații, el va fi supus la toate consecințele ce aduce garanția sa.

SECȚIUNEA V

Executarea în contra moștenitorilor

Art. 397. — Când datornicul a murit, lăsând numai moștenitori vârstnici, executarea începută asupra bunurilor sale se va continua în contra lor 8 zile după ce printr'o notificare au fost înștiințați în mod colectiv la ultimul domiciliu al defunctului.

Când între moștenitori sunt nevârstnici, executarea începută se va suspenda până la alcătuirea reprezentanței lor legale, care se va face prin mijlocirea tribunalului cât se poate de grabnic.

Art. 398. — Dacă execuțiunea nu începuse încă la moartea datornicului, hotărîrile și titlurile executării nu se vor putea executa în contra moștenitorilor, sub pedeapsă de nulitate, decât opt zile după ce li s'a făcut o încunoștiințare colectivă a acestor titluri sau hotărîri la domiciliul deschiderii succesiunii, pe numele moștenirii, fără a se arăta numele și calitatea fiecărui moștenitor.

SECȚIUNEA VI

Contestații asupra executării silită

Art. 399. — Orice executare silită se poate contesta de cei interesați sau vătămați prin executare.

Art. 400. — Cererile incidente și toate contestațiile care s'ar ridica asupra executării silită sau între părți sau de către cei de al treilea interesați, privitoare la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului hotărîrii ce se execută, se vor îndrepta la instanța care a încuviințat titlul executor.

Toate celelalte incidente sau contestații, ce s'ar ridica asupra urmării însăși, se vor îndrepta la instanța care execută hotărîrea.

Cererile arătate în acest articol vor cuprinde pe larg motivele plângerii, iar actele pricinii se vor depune de odată cu cererea la grefa instanței respective potrivit art. 112 din acest cod.

Părțile se vor chema în termen scurt și judecata asupra contestației sau incidentelor se va urma de urgență, cu precădere asupra tuturor celorlalte pricini.

Art. 401. — Judecata va putea după înfățișare, să suspende sau să lase executarea cu sau fără cauciune față de instanța judecătorească. Executarea se va putea suspenda în cazuri urgente chiar și înainte de orice înfățișare.

Art. 402. — Termenul de apel și cel de recurs în contra hotărîrilor, date în asemenea contestații sau incidente, va fi de 15 zile dela data comunicării hotărîrilor.

Art. 403. — Contestațiile în materie de executări silită se vor putea face în tot timpul cât va ține executarea. Odată ce cel din urmă act al executării s'a săvârșit, nu se va mai primi nicio contestație asupra executării.

Cel din urmă act de executare este încheierea pe care instanța va trebui să o facă, fără citarea părților, îndată ce va primi procesul-verbal de executare, constatând săvârșirea executării.

Art. 404. — O hotărîre judecătorească, care nu s'a executat în timp de 30 ani dela data sa, nu se va mai putea executa și va pierde puterea lucrului judecat.

Art. 405. — Partea care va cădea în contestația sa asupra executării, va fi supusă la despăgubiri ce va fi pricinuit prin împiedecarea executării și la plata unei amenzi dela 500 până la 10.000 lei în cazuri de vădită rea credință.

CAPITOLUL II

Executarea silită asupra bunurilor mișcătoare

SECȚIUNEA I

Bunurile mișcătoare care nu se pot urmări

Art. 406. — Nu se vor putea urmări și vinde pentru orice fel de datorie:

1. lucrurile trebuincioase pentru culcatul datornicului și familiei sale, care trăiește cu dânsul în casă;
2. vestmintele cu care sunt acoperiți sau care le slujesc la trebuința de fiecare zi;
3. armele, echipamentul și îmbrăcămintea ofițerilor;
4. icoanele și portretele de familie.

Art. 407. — Nu se vor putea urmări și vinde, decât numai în lipsă de alte bunuri și numai pentru datorii de alimente, de chirii, arenzei sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor, următoarele obiecte:

1. instrumentele de arat;
2. animalele, semințele și îngrășământul destinat pentru cultura pământului;
3. făina, mălaiul și alte mici produse trebuitoare pentru hrana datornicului și a familiei sale în timp de o lună;
4. o vacă, sau doi boi, sau cinci capre, sau patru rămători, sau zece oi, după cum va alege datornicul;
5. tot nutrețul trebuitor în timp de o lună pentru hrana animalelor ce nu s'au urmărit;
6. uneltele lucrătorilor și meșterilor;
7. mașinile în lucrare, și instrumentele trebuincioase pentru exploatarea unei fabrici sau industrii;
8. carul sau căruța, sacaua și alte asemenea unelte de muncă;
9. stupii cu miere, gândacii de mătase, frunzele de fluzi, pe timpul creșterii lor;
10. instrumentele sau cărțile trebuincioase pentru știința, arta sau profesia ce practică sau exercită datornicul.

Art. 408. — Nu se vor putea urmări și sechestra, decât numai pentru datorii de alimente, de chirii sau alte creanțe privilegiate, asupra mișcătoarelor, următoarele:

1. sumele sau pensiile care s'au dat de judecată sau care s'au dăruit, ori s'au legat datornicului sub titlu de pensie alimentară;
2. rentele viagere care s'au dăruit datornicului sub condiție de a nu se putea urmări.

Când acestea se vor urmări și sechestra, la cazurile excepționale arătate mai sus, judecătorii pot să fixeze ce parte dintrânsele cată să se urmărească sau să se sechestreze.

Art. 409. — Pensiile de retragere, recompensele naționale, lefile și diurnele: ale clericilor, militarilor și tuturor funcționarilor plătiți de Stat, district, comună și instituțiilor de binefacere ale căror bugete se votează de Cameră, nu se pot ceda nici în total, nici în parte. Ele nu se pot urmări decât până la o treime pentru datorii

către Stat, penalități prevăzute de lege, pentru chirii și creanțe alimentare precum și pentru creanțele privilegiate prescise de articolul 1729 codul civil; până la jumătate în ce privește plata dotei legiuitei soții, precum și alimentele acordate de lege soției, copiilor și ascendenților.

Indemnizațiile de chirie ce se acordă unor funcționari, precum sunt aceea ai căilor ferate, sunt neurmăribile și necesibile în mod absolut.

Ele se pot însă urmări și ceda în total numai pentru chirie, datorită pentru semestrul la care acele indemnizații sunt aferente.

Art. 410. — Este nulă orice urmărire sau cesiune făcută în contra prescripțiilor de față.

SECȚIUNEA II

Urmărirea bunurilor mișcătoare ce se află în posesia datornicului

Art. 411. — Urmărirea bunurilor mișcătoare, corporale sau necorporale, care se află în posesia datornicului, se va face prin agenții ce sunt alipiți pe lângă autoritățile judecătorești, fiecare în ocolul său și după rânduielile stabilite pentru aceasta de către președinte.

Art. 412. — Prezența unui comisar de poliție sau ajutor al său și în lipsa lor, a primarului sau a ajutorului său, va fi necesară, sub pedeapsă de nulitate:

1. dacă ușile datornicului sunt închise și nu voește a le deschide;
2. dacă nu voește a deschide camerele sau mobilele;
3. dacă debitorul lipsește și nu este, spre a-l reprezenta, nicio rudă locuind cu dânsul.

Art. 413. — În aceste cazuri, odată ce casele sau mobilele s'au deschis de către debitor sau, nevoind el, ori în lipsa lui, de către agent, prezența comisarului sau a primarului, se va putea suplini prin doi martori majori.

Art. 414. — Camerele și mobilele se vor deschide treptat, pe cât se va face și înscrierea lor în proces-verbal.

Art. 415. — Creditorul va putea să nu fie față la nucrarea urmăririi.

Art. 416. — Agentul judecătoresc, singur sau față cu persoanele însemnate în art. 412 și 413, va forma în dată un proces-verbal care va cuprinde:

1. enunțarea titlului executor în virtutea căruia se face execuțiunea;
2. arătarea creditorului pentru lucrurile ce au cerut a se urmări, dacă asemenea cerere s'a făcut;
3. numele, pronumele și domiciliul părților, al agentului, precum și al altor persoane care vor fi fost față la urmărire;
4. somațiunea verbală făcută debitorului ca să plătească, precum și răspunsul lui dacă a fost față;
5. descrierea obiectelor urmărite și arătarea numărului și calității lor, pe cât se va putea;
6. arătarea locului, zilei și orei când s'a făcut urmărirea.

Art. 417. — Acest proces-verbal se va subscrie de agent și de toate persoanele ce au fost față la urmărire.

Art. 418. — Indată ce proces-verbal se va termina, obiectele descrise într'însul se vor pecetlui sau se va pune un custode pentru paza lor, și se va face mențiune despre aceasta în procesele-verbale.

Art. 419. — Custodele așezat pentru pază cată să fie vârstnic; el nu va putea fi însuși datornicul, vreun servitor al său sau rudă sau cuscru al său până la a patra spiță inclusiv, decât atunci când însuși creditorul va consimți la aceasta.

Art. 420. — Nu se vor putea așeza custozi decât persoane solvabile, care se vor putea supune și la dare de cautiune, dându-se precădere totdeauna acelor care se vor arăta de creditor.

Obiectele sechestrate nu se vor putea strămuta din locul unde s'au urmărit decât cu voia judecătorului care a încuviințat urmărirea.

Art. 421. — Custodele va avea drept la o plată ce se va fixa de autoritatea judecătorească.

Această plată se va lua cu precădere din prețul lucrurilor urmărite.

Art. 422. — Custodele va fi răspunzător de orice pagubă se va aduce creditorului din cauza neglijenței sale, putând fi, după împrejurări, supus și la pedeapsa arătată de legea penală pentru abuz de încredere.

Art. 423. — Când lucrurile urmărite au fost puse sub peceti, aceste peceti se vor pune de agentul judecătoresc și de persoanele arătate în art. 412 din acest cod.

Art. 424. — Acela care, fără drept, va rupe sau va strica aceste peceti, se va pedepsi potrivit legii penale, afară de alte despăgubiri la care se poate condamna.

Art. 425. — Indată după punerea pecetilor sau așezarea custodelui, agentul judecătoresc va lăsa o copie de pe procesul său verbal în mâna datornicului sau la domiciliul său, precum și o listă de obiectele urmărite în mâna custodelui, dacă asemenea custode există. Custodele va iscăli de primirea listei.

Originalul se va depune la grefa autorității a cărei hotărîre se execută.

Art. 426. — Agentul care, prezentându-se la locuința datornicului, va găsi o altă urmărire făcută și averea mișcătoare sub peceti sau sub pază de custode, după ce va lua copie de pe procesul-verbal aflat în mâna custodelui sau în mâna datornicului, ori la domiciliul său, va face un proces-verbal arătând toate aceste împrejurări, precum și numele agentului care a urmărit, va declara urmărită această avere și de dânsul și va putea urmări și altă avere care nu ar fi deja urmărită.

Art. 427. — Orice agent judecătoresc va fi dator, sub pedeapsă disciplinară și de despăgubiri, ca, în 24 ore după întoarcerea sa, să depună la grefă procesul-verbal încheiat de dânsul la fața locului.

Art. 428. — Datornicul nu va putea să se împotrivescă la o urmărire ce i se face decât depunând valoarea ce i se cere la Cassa de Depuneri sau la administrația financiară a județului.

Totodată el va fi dator a da în mâna agentului judecătoresc, pe lângă recipisa de depunere, și petiția către autoritatea judecătorească respectivă, în care să arate cuvintele pentru care el cere încetarea sau suspendarea executării.

Judecata va hotărî de urgență, potrivit cu cele zise la articolul 400 și următoarele din acest cod.

Art. 429. — În orice alt caz, urmărirea se va termina, rămânând ca acela în contra căruia ea s'a făcut să reclame autorității competente, potrivit celor zise la art. 399 până la 405.

Art. 430. — Creditorii datornicului urmărit nu vor putea să se împotrivescă la executarea urmăririi, nici la vânzarea obiectelor. Ei vor fi numai în drept a se opune, până la regularea pretenției lor, la distribuirea sumelor provenite din vânzarea obiectelor.

Această opunere a creditorilor se va face către autoritatea judecătorească prin care s'a operat vânzarea.

SECȚIUNEA III

Vânzarea sau licitația bunurilor mișcătoare urmărite

Art. 431. — În 36 ore cel mult după depunerea procesului-verbal al agentului la grefa respectivă, judecătorul, în camera de chibzuire, va însemna ziua și locul unde are să se facă vânzarea obiectelor urmărite.

Art. 432. — Această vânzare se va face înaintea judecătoriei de întâia instanță sau la fața locului sau în locurile obișnuite pentru vânzări publice, după împrejurări.

Art. 433. — Ziua vânzării se va încunoștiința formal datornicului în persoană sau la domiciliu.

Art. 434. — Vânzarea nu se va putea face în mai puțin de două săptămâni, nici în mai mult de o lună dela data procesului-verbal.

Art. 435. — Când însă atât creditorul cât și datornicul vor cere, termenul vânzării se va putea scurta sau prelungi.

Art. 436. — Asemenea când obiectele vor amenința stricăciune sau pierire, autoritatea competentă va putea chiar din oficiu să scurteze termenul vânzării.

Art. 437. — Vânzarea se va vesti cu 3 zile cel puțin mai înainte, prin anunțuri lipite pe străzi, la ușa judecătoriei, la poarta primăriei sau la locul unde se va face vânzarea, precum și la alte locuri publice.

În orașele unde sunt jurnale, această vestire, se va face și prin jurnale.

Aceste anunțuri se vor face prin grija agentului ce a făcut urmărirea, sub pedeapsă, în caz de neurmărire, de o amendă de lei 1.000 la 40.000 lei și alte despăgubiri, către părțile interesate.

Art. 438. — Dacă, din cauza unei contestații sau unei învoiri între părți, ziua vânzării s'a amânat de către autoritatea ce are a o efectua, se vor face alte anunțuri noi, potrivit articolului de mai sus, cu trei zile cel puțin înaintea vânzării.

Art. 439. — Anunțurile vor cuprinde ziua, locul și ora vânzării, precum și natura obiectului, fără alte amănunte.

Costul acestor anunțuri se va înainta de către creditor în socoteala lucrurilor urmărite.

Art. 440. — În ziua publicată pentru vânzare, agentul însărcinat cu urmărirea va merge la locul unde se află obiectele, împreună cu grefierul sau ajutorul său; iar dacă aceste obiecte sunt în altă localitate, cu comisarul sau cu primarul local sau cu un ajutor al lor.

Art. 441. — Agentul va ridica pecetile sau va primi obiectele din mâna custodelui, dacă a fost asemenea custode.

Va verifica starea și numărul obiectelor după procesul-verbal de urmărire și va da chitanță de eliberare custodelui, iar acesta va prezenta toate obiectele ce i s'au încredințat și așa cum i s'au încredințat.

Dacă vânzarea se va face în alt loc decât acela unde se găsesc obiectele, ele vor fi duse la acel loc.

Dacă obiectele au să se vândă chiar în locul unde se află, se va face îndată vânzarea.

Art. 442. — Vânzarea se va face publică, cu ușile deschise, și cu toba sau în gura mare.

Art. 443. — Agentul judecătoresc sau un telal, în localitatea unde se află telali, vor propune fiecare obiect, arătând prețul, și-l vor adjudeca, în aceeași zi, aceluia care la a treia strigare va da cel mai mare preț, chiar când, în lipsă de alți concurenți, acesta a fost singurul doritor.

Art. 444. — Licitatia se va face pe bani gata și obiectul se va da aceluia care va și număra prețul cu care i s'a adjudecat.

Dacă acela căruia i s'a adjudecat obiectul nu va număra prețul de îndată, obiectul se va vinde imediat din nou și întâiul adjudecatar va răspunde scăderea ce va ieși la a doua vânzare, după constatarea făcută de agentul judecătoresc.

Numărarea prețului se va face în fața locului.

Art. 445. — Agentul de urmărire va însemna pe o listă obiectele vândute și prețul cu care s'au vândut.

Art. 446. — Indată ce din valoarea averii vândute se vor acoperi creanțele reclamate și celelalte cheltuieli ale agentului, ale custodelui, ale publicațiilor și altele, se va curma licitația și datornicul își va primi înapoi lucrurile rămase sau prisosul prețului, de va fi asemenea prisos.

Art. 447. — Agentul de urmărire va face, în fiecare zi de licitație, un proces-verbal de cele urmate, și îl va iscăli atât el, cât și ceilalți reprezentanți ai autorității publice de care a fost însoțit.

Art. 448. — Prețul ieșit din adjudecare se va încasa de agentul judecătoresc, care va îngriji cât mai neîntârziat să-l depună la Cassa de Depuneri sau administrația financiară a județului, înaintând recipisa îndată cu procesul-verbal de vânzare grefei respective.

Art. 449. — Nicio cerere de nulitate sau de stricare a vânzării nu se va primi în contra celui asupra căruia s'a adjudecat lucrul și care a plătit prețul, afară numai de nu a fost viclesug din parte-i.

Cererea părții vătămate va fi numai în contra celui ce a urmărit sau a agentului de urmărire, ori a celorlalți ofițeri publici ce au executat, după împrejurări, în caz de rea credință sau neîndeplinirea formelor cerute de lege pentru executare.

SECȚIUNEA IV

Distribuția prețului

Art. 450. — Din sumele ieșite din vânzare se vor scădea mai întâiu cheltuielile de urmărire și de vânzare, și alte creanțe privilegiate ce s'ar arăta.

Restul se va da creditorului ce a urmărit.

Dacă însă au fost și alți creditori ce au făcut opunere la distribuția prețului vânzării, și titlul lor este recunoscut prețul se va împărți între creditorul ce a urmărit și creditorii oponenți.

Art. 451. — Sumele realizate din urmărirea bunurilor datornicului prin vânzarea bunurilor mișcătoare sau nemiscătoare, poprire și urmărire de venituri se vor distribui între creditori, de instanța care a săvârșit urmărirea, cu citarea părților în camera de chibzuire.

SECȚIUNEA V

Urmărirea și poprirea bunurilor mișcătoare ale datornicului care sunt în mâna celor de al treilea

Art. 452. — Orice creditor va putea, pe bază de titluri executorii, să urmărească și să poprească pentru sumele cuprinse în titlul său, sumele sau efectele datorate datornicului său de către un al treilea:

a) orice alt creditor, a cărui creanță e constatată prin act scris neautentic, va putea deodată cu intentarea acțiunii, să poprească sumele sau efectele datorate datornicului său de către un al treilea, putând fi supus, după aprecierea autorității judecătorești, și la darea unei cautionsi fixată de dânsa;

b) același drept îl vor avea și creditorii care n'au act scris, fiind însă îndatorați ca, odată cu cererea de poprire și dovada de intentarea acțiunii, să dea și o cautiune de jumătate din valoarea reclamației.

În cazurile prevăzute de alineatele a și b, din acest articol, validarea se va face după ce reclamantul va fi obținut o sentință definitivă.

Art. 453. — Această poprire se va face după o cerere ce creditorul va adresa la judecătoria domiciliului celui de al treilea sau al datornicului.

Art. 454. — În această cerere se va arăta cauza pe baza căreia se face poprirea și suma creanței.

Art. 455. — Președintele, pe de o parte, va ordona facearea popririi prin agentul judecătoresc, iar pe de altă parte, va cita atât pe cel de al treilea cât și pe datornic, comunicându-li-se și copie de pe cererea de poprire odată cu citația.

Orice parte interesată va putea face contestație la poprirea încuviințată, judecându-se această contestație înainte de validare, potrivit art. 400 și următoarele din acest cod.

Art. 456. — La ziua însemnată, cel de al doilea poprit va veni înaintea judecății în persoană sau prin procurator.

El va declara dacă datorește suma ce se poprește, cât este acea sumă, pe bază de ce titlu, dacă mai este poprită și de alții, și dacă acea datorie este exigibilă.

Iar dacă s'au poprit și alte efecte, el le va arăta starea, calitatea și cu ce titlu le ține.

În fine, el va răspunde la orice alte explicații ce îi va cere președintele.

Art. 457. — Dacă se dovedește că terțul poprit este dator, instanța va valida poprirea condamnând pe terțul poprit să plătească suma poprită creditorului popritor.

Art. 458. — Dacă sunt mai multe popriri, din partea mai multor creditori ai aceluiași datornic, și pe aceeași valoare a celui de al treilea, la aceeași instanță, toate se vor judeca prin o singură hotărîre.

Art. 459. — Orice creditor al datornicului urmărit va putea interveni la judecata de poprire prin o simplă cerere, până ce nu s'a dat o sentință definitivă asupra validării.

Art. 460. — Contestațiile de orice natură ce se vor face fie de cel de al treilea poprit, fie de datornicii popriți, precum și de către creditorii ce urmăresc, sau între ei sau între ei și datornici, se vor judeca de instanța investită cu cererea de poprire, potrivit regulilor ordinare:

a) judecătorii vor putea ordona, după împrejurări, ca valorile poprite să se depună la Casa de Consemnație;

b) hotărîrea dată asupra validării este supusă apelului în termen de 15 zile dela comunicarea ei.

Art. 461. — Suma poprită, datorită de cel de-al treilea, se va distribui, după scăderea cheltuielilor, de către judecătorie între creditorii ce au urmărit, în proporție și după natura creanței lor.

Acea sumă li se va plăti în modul și termenii cuprinși în titlul constitutiv al datoriei celui de al treilea.

Art. 462. — Dacă valorile poprite sunt efecte mobile, judecata va ordona vânzarea lor și distribuția prețului lor, potrivit cu cele arătate la secțiunile III și IV ale acestui capitol.

Cel de al treilea ce le ține va fi custodele lor, dacă judecata nu ordonă altfel.

CAPITOLUL III

Executarea silită asupra veniturilor
nemîșcătoarelor

SECȚIUNEA I

Urmărirea fructelor prinse de rădăcină

Art. 463. — Fructele și recoltele neculesse și încă prinse de rădăcini, ce sunt ale datornicului, nu se pot urmări decât pe bază de titluri executorii, ele se pot însă sechestra potrivit art. 591 și următoarele din acest cod.

Art. 464. — Urmărirea acestor fructe nu se va putea face decât în 6 săptămâni înaintea coacerii lor și va fi precedată de o somație de plată cu două zile înaintea urmăririi. Sechestrarea însă se va putea face în orice timp.

Art. 465. — Urmărirea acestor fructe se va face prin mijlocirea unui agent judecătoresc, față cu comisarul, primarul sau unul din ajutorii săi, sau, în lipsa lor, a doi martori vârstnici.

Art. 466. — Agentul va lucra potrivit cu cele prescise la art. 415, 416 și 417.

Art. 467. — El va așeza ca custode al fructelor pe un pândar (jitar) de câmpuri al comunei sau pe o altă persoană din comuna unde se află cele mai multe din fructele urmărite, cu precădere însă pe acela ce va fi arătat de creditor.

Art. 468. — O copie a procesului-verbal al agentului se va lăsa la primarul comunei.

Originalul se va depune la judecătorie.

Copia se va înmâna și datornicului.

Art. 469. — Autoritatea judecătorească va cita pe părți înaintea sa și va hotărî sau respingerea urmăririi, sau vânzarea fructelor, așa cum sunt prinse de rădăcină, sau după ce se vor culege *).

Art. 470. — Vânzarea se va anunța înainte cu 3 zile cel puțin la comună, la domiciliul datornicului și la poarta autorității judecătorești.

Ea se va face în zilele și la ceasurile hotărîte de judecător, preferindu-se zilele de duminică și de bălciu (iarmaroc), la fața locului, în localul judecătoriei sau la bălciu ori târg.

Art. 471. — Vânzarea se va face pe bani gata de către agentul judecătoresc, față cu primarul comunei ori cu ajutorul său și cu datornicul, sau și în lipsa lui, dacă se va fi chemat formal.

Art. 472. — Dacă datornicul urmărit nu va avea alte mijloace de viațuire, va putea căpăta dela autoritatea judecătorească a se scoate din vânzare:

- a) cătinele fructelor câte trebuiesc pentru hrana lui și a familiei lui în timp de o lună;
- b) cătinele nutrețului trebuincios pe timp de o lună, pentru hrana vitelor ce nu se pot urmări, potrivit art. 407;
- c) semințele trebuincioase pentru semănătură.

SECȚIUNEA II

Urmărirea veniturilor unui bun nemîșcător

Art. 473. — Acela care va voi să urmărească veniturile generale, precum: chiria, arenda sau alte venituri ale unui bun nemîșcător al cărui proprietar sau uzufructuar este datornicul său, va urma potrivit rânduelilor de mai jos.

Art. 474. — Veniturile ce un datornic, arendaș sau chirieș, are din moșia sau casa arendată sau închiriată lui, se vor putea asemenea urmări, respectându-se privilegiul ce legea acordă proprietarului.

*) Completat prin art. 7 din legea Nr. 306 din 5 August 1938.

Art. 475. — Creditorul va face cerere la judecătoria locală, afară de convenții contrarii, spre a obține sechestrarea veniturilor bunului nemîșcător și a cita pe datornic în judecată.

Art. 476. — Dacă el are titlu autentic, ne-executor sau și un act privat recunoscut al datornicului, judecătoria, pe de o parte, va încuviința sechestrul pentru suma cu prinsă în titlu, putând supune pe creditor și la darea unei cauțiuni pentru despăgubiri, iar pe de alta, va cita pe datornic în judecată.

Pentru titlurile executorii nu se va cere cauțiune.

Când nu există act scris, sechestrul se va putea înființa prin o hotărîre dată în urma înfățișării, însă numai sub dare de cauțiune, echivalentă cu a treia parte din suma urmărită.

Dacă există act scris, însă nerecunoscut, cauțiunea va putea fi de un sfert din suma urmărită.

Art. 477. — Indată ce judecătorul încuviințează sechestrul, se va publica această prin afișe la poarta autorității și printr'un jurnal din localitate, dacă va exista.

Un extract după acest ordin se va transcrie de îndată, prin mijlocirea grefei, în registrul respectiv de transcriere.

Art. 478. — Un agent judecătoresc va merge la fața locului și va face proces-verbal potrivit art. 416, de dife-ritele venituri ce au a se aduna pe seama creditorului.

Chiriașii sau arendașii vor fi preveniți și îndatorați a depune chiriile sau arende datorite sau ce vor datori, la judecătoria locală, potrivit hotărîrii de sechestrul a judecătoriei.

Art. 479. — Judecătoria va putea rândui, după împrejurări, ca tot venitul să se adune direct la Casa de Consemnațiuni, sau va putea numi un gerant special, care să administreze bunul nemîșcător și să încaseze veniturile sau chiriile ori arenzile, pe care le va înainta Casei de Consemnații, prin mijlocirea judecătoriei.

Art. 480. — Indată ce ordinul de sechestrul s'a transcris, s'a afișat, s'a publicat și s'a făcut cunoscut la fața locului prin agentul judecătoresc, vor fi nule de drept, numai dela data transcrierii, orice închirieri sau arendări ce se vor face de datornic și orice plăți de chirie sau arenzii se va primi de dânsul în urma datei transcrierii.

Vor fi asemenea nule tot dela data transcrierii, orice plăți făcute înainte de vreme în contra clauzelor contractului de închiriere sau arendare.

Art. 481. — Dacă datornicul ocupă el însuși în total sau în parte, imobilul al cărui venit e sechestrat, judecătoria va putea, după împrejurări, să ordone ca el să deșerte, în tot sau în parte, îndată sau la un termen fixat, imobilul sechestrat.

Art. 482. — Dacă datornicul nu are alte mijloace de trai decât veniturile sechestrate, judecătoria va putea fixa o parte din aceste venituri ca să servească pentru întreținerea lui și a familiei lui în tot timpul cât va ține sechestrarea.

Art. 483. — Dacă judecătoria va numi un administrator al bunului sechestrat, îl va supune la dare de cauțiune și va fixa tot prin acea hotărîre salariul acestui administrator, precum și felul și limitele dreptului său de administrare.

Salariul gerantului nu va trece peste maximum de 10%, după împrejurări, din veniturile neto ce va încasa.

Art. 484. — La finele fiecărui an, semestru sau trimestru, după cum judecata va hotărî, administratorul va da socoteala judecătoriei, față cu imprișinații, citați spre acest sfârșit, de veniturile și cheltuielile urmate.

Art. 485. — Dacă gerantul administrează rău sau nu dă socotelile la termenul fixat sau trece peste atribuțiunile ce i s'au dat de judecătoreie, el va fi destituit și condamnat la despăgubiri.

Art. 486. — Impărțeala veniturilor între creditorii sechestranti sau intervenienți se va face de către judecătoreie în proporție cu creanța fiecăruia.

Creditorii cu dreptul de preferință se vor plăti potrivit dreptului și rangului lor.

Art. 487. — Sechestrarea veniturilor nu va înceta decât în următoarele cazuri:

a) prin consimțământul creditorilor sechestranti și intervenienți;

b) prin plata creanțelor lor: capital, dobânzi și cheltuieli;

c) prin adjudecarea silită a bunului nemșcător.

CAPITOLUL IV

Executarea silită asupra bunurilor nemșcatoare *)

SECȚIUNEA I

Bunuri care pot fi urmărite

Art. 488. — Numai bunurile nemșcatoare prin natura lor pot fi obiectul unei urmăriri imobiliare.

Art. 489. — Urmărirea unui bun nemșcător prin natura sa va cuprinde însă ca accesorii și toate obiectele ce slujesc la exploatarea imobilului sau care sunt așezate în imobil pentru veșnicie.

Art. 490. — Creditorii personali ai unui împreună moștenitor sau ai unui asociat nu vor putea să urmărească și să pună în vânzare partea devălmașe a datornicului lor, în imobilele moștenirii sau societății. Ei vor trebui mai întâi să ceară împărțeala sau licitația imobilelor ce se află în devălmașie.

Se poate însă vinde partea devălmașe (indiviză), dacă cătimea ei este neîndoelnic stabilită și lămurită (lichidă):

Art. 491. — Vânzarea silită a bunurilor nemșcatoare se va urmări la tribunalul unde se află așezat imobilul sau la alt tribunal ales de părți.

SECȚIUNEA II

Urmărirea nemșcatoarelor bunuri

Art. 492. — Orice urmărire a unui imobil va începe printr'un comandament făcut de către creditor datornicului și deținătorului de va fi, prin mijlocirea unui agent judecătoresc.

În cazurile în care legi speciale înlocuiesc comandamentul prin somațiuni sau notificațiuni pentru punerea în vânzare a imobilelor, acele somațiuni încetează de a-și mai avea efectul lor, de îndată ce debitorul a achitat înainte de licitație, toate ratele cu dobânzile și cheltuielile de orice natură exigibile în momentul plății.

Art. 493. — Acest comandament se va face în persoană sau la domiciliul datornicului și deținătorului.

El va cuprinde copie după titlul executor, somația de a plăti și înștiințarea că, dacă nu va plăti, se va face vânzarea cutărilor sau cutărilor nemșcatoare. El va fi iscălit de agent.

Acest comandament se va transcrie de urgență în extract îndată după comunicare, după ordinea înregistrării, într'un registru special.

Art. 494. — Agentul va încunoștința acest comandament, potrivit rândueilor arătate la art. 92 și următoarele din această legiuire.

Art. 495. — Dacă urmărirea se face împotriva unui nevârștnic, interzis sau pus sub consiliu judiciar, afară de copia de comandament lăsată la tutor, curator ori consiliu judiciar, se va mai încunoștința și procurorul tribunalului local, care va iscăli originalul comandamentului.

Art. 496. — Dacă au trecut 6 luni dela ziua comunicării comandamentului, fără ca alte acte de procedură să fi urmat, comandamentul se consideră de plin drept ca și când nu ar fi fost.

Art. 497. — Rândueile dela art. 493, 494 și 495 ale acestei legiuiri sunt sub pedeapsă de nulitate.

Art. 498. — Dacă, după primirea comandamentului datornicul dovedește înaintea tribunalului că venitul curat și liber al nemșcatoarelor sale pe timp de un an este de ajuns spre a plăti toată datoria, capete, dobânzi și cheltuieli, și dacă el oferă sau delegă aceste venituri creditorului, judecata va putea suspenda urmărirea, rămânând a o reîncepe dacă alte piedeci sau opoziții s'ar ivi.

SECȚIUNEA III

Procesul-verbal de situație, afiptele și publicațiile

Art. 499. — După 30 de zile dela comunicarea comandamentului, portărelul se va transporta la locul situației imobilului a cărui urmărire se face și acolo va încheia un proces-verbal de situație.

Acest proces-verbal va cuprinde reproducerea în extract a titlului ce se execută și o descriere pe cât se poate mai amănunțită a imobilului.

Art. 500. — Afiptele și publicațiile vor cuprinde:

1. numele, pronumele, profesia și domiciliul ori reședința creditorului ce urmărește și ale datornicului urmărit;

2. titlul executor pe baza căruia se face urmărirea, în extract;

3. arătarea bunurilor nemșcatoare care se urmărește, adică:

Dacă este o casă: comuna, strada, numărul sau localitatea unde se află acea casă.

Dacă este moșie, un pământ sau orice avere rurală: arătarea județului, plășii, a comunei și a unora din vecinii acelui imobil, precum și descrierea amănunțită a imobilului din procesul-verbal de situație.

Art. 501. — Grefierul va fi dator dela sine și prin îngrijirea președintelui, să caute în registrul ipotecilor să facă o listă specială de toate inscripțiile, transcriptiile de privilegii sau ipoteci ce există asupra nemșcătorului urmărit.

Dacă urmărirea se face înaintea unui alt tribunal decât acela al situației bunului nemșcător, tribunalul de urmărire va cere această listă, prin o comisie rogatorie, delat tribunalul situației imobilului.

Grefierul va înscrie pe marginea acestei liste orice cereri sau reclamații s'ar face, precum și suma fiecărei creanțe.

Art. 502. — Afiptele și publicațiile vor mai cuprinde:

1. locul, ziua și ora când are să se facă vânzarea și adjudecarea bunului nemșcător;

2. prețul ce creditorul urmăritor va arăta, în cererea ce va trebui să facă tribunalului, înainte de plata taxelor de afipte și publicații;

3. condiții ce va fi având vânzarea și diferitele sarcini sau alte împrejurări ale nemșcătorului până atunci cunoscute.

*) Modificat prin dispozițiunile legii Nr. 306 din 5 August 1938, completată prin legea Nr. 833 din 24 Noembrie 1939.

4. somația către toți acei care ar putea avea vreun drept de chirie, privilegiu sau ipotecă, ca înaintea adjudecării să arate tribunalului pretențiile lor, sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă.

Art. 503. — Un judecător, însărcinat de președinte, va face tabloul ordinii creditorilor după care ei au a se plăti, potrivit cu titlurile lor de preferință.

Acest tablou se va face 4 săptămâni după cea dintâi publicare a urmăririi.

Oricare din creditorii sau din persoanele interesate va avea dreptul să ia cunoștință sau copie de pe acest tablou al ordinii, până în momentul adjudecării.

Contestația asupra punctelor cuprinse în tablou se va face mai întâi înaintea judecătorului.

Aceasta va căuta să împace pe părți.

Dacă nu va putea, va trimite contestația înaintea tribunalului spre a se judeca, potrivit articolelor 522 și următoarele din acest cod.

Art. 504. — Afiptele se vor lipi:

1. la ușa tribunalului;
2. la poarta sau pe pereții casei ce are să se adjucece;
3. în comuna unde este așezat bunul rural ce are să se vândă.

Art. 505. — Aceeași publicare se va face neapărat în Monitorul Oficial și în alt jurnal de publicații oficiale acolo unde este.

Art. 506. — Un exemplar de pe această publicare se va încunoștința în persoană sau la domiciliul datornicului urmărit și deținătorului de va fi, precum și tuturor creditorilor care au ipotecă sau privilegiu cunoscut, până la emiterea publicațiilor.

Această încunoștințare se va face creditorilor ipotecari sau privilegiați, la domiciliul ales de ei cu ocazia luării inscripției, chiar dacă, de fapt, n'ar domiciliu acolo.

Art. 507. — Vânzarea nu se va face decât după 3 luni din ziua publicării în jurnale.

Art. 508. — O copie de pe această publicare se va depune la procurorul tribunalului oricâteori se urmărește averea unui nevârstnic, interzis sau pus sub consiliu judiciar.

Art. 509. — Toate formalitățile arătate la art. 499, 500, 502, 504, 505 în ceea ce privește numai publicarea prin Monitorul Oficial, și până la 508 inclusiv din acest cod, vor fi observate sub pedeapsă de nulitate a urmăririi, afară numai de greșelile parțiale în descrierea bunurilor urmărite.

Art. 510. — Se va ține la grefă un dosar special pentru fiecare urmărire de bun nemișcător, în care se vor trece toate actele și incidentele privitoare la urmărire și adjucecare.

SECȚIUNEA IV

Efectele urmăririi bunurilor nemișcătoare

Art. 511. — Va fi nulă de drept orice înstrăinare a nemișcătorului urmărit făcută de datornic în urma transcrierii comandamentului.

Art. 512. — Cu toate acestea această înstrăinare își va avea toată țaria sa dacă, înainte de adjucecare, cumpărătorul a dobândit ratificarea creditorului sau creditorilor ce urmăresc vânzarea sau dacă a consimțat sumele trebuincioase spre a plăti în întregul lor toate creanțele lor, capete, dobândă și cheltuieli.

Art. 513. — Inchirierile sau arendările făcute de datornic după data transcrierii comandamentului vor fi anulate, dacă creditorul sau creditorii ce urmăresc vor cere aceasta.

Inchirierile sau arendările dinainte nu vor putea fi anulate, în tot sau în parte, decât când vor fi fost făcute în fraudă creditorilor. Nu se vor ține în seamă plățile făcute înainte de vreme împotriva tocmeșilor cuprinse în contractul de închiriere sau arendare.

SECȚIUNEA V

Păstrarea bunurilor nemișcătoare urmărite

Art. 514. — Dela comandament până ce ordonanța de adjucecare va rămâne definitivă, păstrarea bunurilor urmărite va fi încredințată datornicului urmărit.

Prin urmare, el nu va putea face nicio tăiere de lemne și nu va putea aduce nicio stricăciune imobilului, sub pedeapsă de despăgubiri și chiar de urmărire criminală de va fi cazul.

Art. 515. — Tribunalul însă va putea, după cererea unui sau mai multor din creditorii, ca să încredințeze păstrarea nemișcătorului bun unui alt conservator și, după împrejurări, el va putea îndatora pe datornic să se strămute din imobilul în care va fi locuind.

Art. 516. — Conservatorul va fi până ce ordonanța va rămâne definitivă, însărcinat:

Cu paza imobilului urmărit;

Cu adunarea chiriiilor, arendelor și altor venituri;

Cu recolta și cu vânzarea fructelor care se va face potrivit art. 470.

Art. 517. — Conservatorul va fi dator să dea socoteală tribunalului, față cu părțile chemate în regulă, despre venituri și cheltuieli, în zece zile după adjucecare, sau la termenul fixat de tribunal, sub pedeapsă, în caz de neurmărire, de a fi destituit, lipsit de salariul său și condamnat la despăgubiri.

Art. 518. — Produsul administrației conservatorului îndată după încasare, se va depune prin tribunal la Casa de Depuneri și Consignație, spre a fi împărțit creditorilor împreună cu prețul nemișcătorului.

Art. 519. — Dacă datornicul nu are alt mijloc de viațuire decât fructele sau veniturile bunurilor urmărite, tribunalul va putea, în timpul urmăririi, să-i dea un ajutor din aceste venituri pentru viațuirea lui și a familiei lui.

SECȚIUNEA VI

Concursul mai multor urmăriti imobiliare

Art. 520. — Dacă mai mulți creditorii au făcut comandament urmărind același imobil, toate urmăririle lor se vor întruni ca să se facă una singură pentru toți, după cererea lor sau chiar din oficiu.

Toți creditorii ce se vor întruni la o urmărire au un drept egal, afară numai dacă titlul sau calitatea lor le acordă un alt drept de prioritate sau precădere.

Când un imobil este urmărit înaintea mai multor tribunale, întrunirea se va face la tribunalul ales în prima ipotecă, iar în lipsa unei asemenea alegeri, la tribunalul situației imobilului.

Retragerea unui creditor pentru orice cauză nu poate întrerupe cursul urmăririi sau al vânzării, întrucât ceilalți creditorii concurențiali nu consimt la aceasta.

Art. 521. — Când se fac mai multe cereri de urmărire asupra diferitelor bunuri nemișcătoare ale aceluiași datornic, tribunalul va putea, după cererea datornicului, să amâne cererile de urmărire de mai în urmă, dacă se va crede că din vânzarea nemișcătorului sau nemișcătoarelor urmărite de mai înainte se vor putea despăgubi și creditorii ce au urmărit mai în urmă.

SECȚIUNEA VII

Opoziții și cereri incidente la o urmărire de bunuri nemişcătoare

Art. 522. — Opozițiile ce se fac în contra unei urmăriri de nemişcătoare, sau din partea datornicului, ori a creditorilor săi, sau din partea altor al treilea care intervin, sau pentru a se anula urmărirea sau pentru revendicarea ori păstrarea unui drept de proprietate sau a oricărui alt drept asupra nemişcătoarelor urmărite, se vor face prin cerere în scris către tribunalul prin care s'a făcut urmărirea:

a) ele nu vor putea fi făcute decât cu cel puțin 20 zile înainte de ziua fixată pentru adjudecarea provizorie și nu vor fi primite decât după ce taxele citațiilor vor fi plătite;

b) în ce privește nulitatea actelor de procedură în tot timpul urmăririi, ea se va putea invoca chiar în ziua vânzării, cu ocazia licitației, fără cerere în scris.

Art. 523. — Aceste cereri de opoziții vor fi motivate, vor arăta actele și titlurile pe care se întemeiază și care vor trebui să fie depuse în copii, certificate pentru conformitate de reclamant, la grefa tribunalului, odată cu cererea, sub pedeapsă de nulitate.

Ele vor fi iscălite de partea reclamantă sau de un împuternicit al său special cu procură legalizată.

Dacă în timpul judecății partea va declara că se slujește și de alte acte, instanța va chibzui, putând acorda un nou termen de înfățișare.

Reclamantul va fi obligat, ca, în cererea de opoziție, să-și aleagă un domiciliu în orașul de reședință al tribunalului, sub pedeapsă de nulitate.

Art. 524. — Tribunalul, de îndată, va încuviința citarea atât a creditorului sau a creditorilor ce urmăresc, cât și a datornicului urmărit, comunicându-li-se și copie după cerere.

Art. 525. — Tribunalul se va pronunța asupra tuturor opozițiilor de orice natură înainte zilei pentru adjudecare.

SECȚIUNEA VIII

Amânarea adjudecării

Art. 526. — Dacă prin contestație se cere desființarea urmăririi pentru nulitatea titlului pe baza căruia se urmărește, tribunalul va judeca temeinicia acestei contestații.

Dacă contestația este bazată pe o cerere prin care însăși proprietatea nemişcătorului urmărit e reclamată, în total sau în parte, tribunalul, apreciind seriozitatea cererii, va putea să amâne vânzarea până când cererea de revendicare se va judeca definitiv. Tribunalul, în cazul revendicării numai a unei părți din imobilul sau imobilele urmărite, va putea chiar să procedă la vânzare, scoțând din licitație, ceea ce este contestat sau să amâne pentru tot. În aceste cazuri, tribunalul va putea, după împrejurări, să oblige pe contestator și la darea unei cauțiuni ce o va fixa.

Art. 527. — Când tribunalul va respinge contestația, va face de îndată vânzarea, hotărârile date în aceste cazuri nefiind supuse decât recursului odată cu ordonanța de adjudecare.

În caz când tribunalul admite contestația, aceste hotărâri vor fi supuse apelului, potrivit art. 402 din acest cod.

Dacă instanța de apel schimbă sentința tribunalului, și recursul nu s'a făcut în termenul prevăzut de art. 402 ea va trimite afacerea la același tribunal care va face

noui publicații de vânzare în termenul arătat de art. 529 din acest cod și va continua cu urmărirea.

Art. 528. — Adjudecarea se va mai amâna:

1. când aceasta se va cere de creditorul ce urmărește și de datornic și când creditorii care au intervenit nu se împotrivesc;

2. când executarea hotărârii sau a actului pe baza căruia se face urmărirea s'a suspendat.

Art. 529. — În orice caz, amânarea adjudecării nu poate fi mai scurtă de 4 săptămâni.

Alte publicații și afișe noi se vor face în două săptămâni cel puțin înainte zilei din nou hotărâită pentru adjudecare.

Cu aceste noi publicații și afișe se va urma potrivit art. 504, 505, 506 și 508 din acest cod.

SECȚIUNEA IX

Licitația și adjudecarea bunurilor nemişcătoare urmărite

Art. 530. — Vânzarea nemişcătoarelor urmărite se va face în ziua anunțată pentru licitare și care va fi după expirarea celor trei luni ale publicării.

Art. 531. — Licitația se va începe prin citirea încuștințării și publicațiilor, a condițiilor vânzării, a sarcinilor ce există asupra nemişcătorului, a opozițiilor și a hotărârilor care le-au judecat.

Art. 532. — Ședința va fi publică și telalii vor anunța începutul licitației.

Art. 533. — Strigările se vor începe numai după ce creditorul ce a urmărit ori unul din creditorii ce au intervenit va declara că voește a se face vânzarea.

În caz contrariu, licitarea se închide și nu se va putea deschide decât după o nouă cerere a unuia din creditorii ce au urmărit sau care au intervenit și după noi publicații și noi termene. Termenul cel nou al adjudecării nu va putea fi mai scurt de 20 zile dela ziua publicării, nici mai lung de 60 de zile.

Cheltuielile făcute cu prima urmărire închisă vor fi în sarcina creditorului ce a urmărit.

Art. 534. — În ziua adjudecării provizorii, strigările vor începe dela prețul indicat de creditor în afișe și publicații.

Art. 535. — Orice persoană solvabilă și capabilă de a contracta și a dobândi bunurile ce se vând, va putea lua parte la licitare și da un preț mai mare.

Tribunalul, va aprecia care dintre concurenți vor trebui să depună o garanție de a douăzecea parte a prețului fixat, potrivit art. 534 din acest cod.

Tribunalul, la începutul licitației va pune în vederea concurenților, ori care ar fi, rânduelile art. 266 și 549 din codul penal.

Datornicul nu va putea concura nici personal și nici prin persoană interpusă.

Solvabilitatea, capacitatea și interpoziția sunt lăsate la aprecierea sumară și imediată a tribunalului.

Cei ce iau parte la licitație ca mandatarii vor trebui să prezinte o procură specială legalizată, care se va opri la dosarul vânzării.

Art. 536. — Grefierul și agentul de urmărire vor ține liste de numele persoanelor ce au luat parte la licitație și de sumele cu care au concurat.

Art. 537. — Strigările se vor repeta de trei ori: între fiecare strigare va fi neapărat un interval de cinci minute cel puțin. Vorbire despre aceasta se va face de către grefier.

Bunul se va adjudeca asupra aceluia care la cea din urmă strigare va fi dat prețul cel mai mare.

Dacă nimeni nu a dat un preț mai mare decât acela care s'a pus de creditor și cu care s'a deschis licitația, bunul se va putea adjudeca asupra acelui creditor.

In lipsă de mai mulți concurenți, se va putea adjudeca imobilul asupra celui ce va fi oferit un preț mai mare decât cel oferit de creditor.

Art. 538. — Adjudecatarul va iscăli lista cu prețul cu care s'a adjudecat bunul asupra-i și nu se va mai putea retrage din momentul când s'a pronunțat de judecător cuvântul „adjudecat”.

Art. 539. — Tribunalul va încheia îndată proces-verbal despre toate și va anunța pe părțile prezente ca peste 8 zile să vină iarăși la tribunal. Acest termen se va afișa la ușa instanței.

Art. 540. — In timpul acestor 8 zile și in ziua de supralicitare, orice altă persoană capabilă va putea să supraliciteze, adică să dea un preț cu a zecea parte cel puțin mai mare peste prețul cu care s'a adjudecat bunul. Nu se va primi supralicitarea fără depunerea adaosului de a zecea parte.

Art. 541. — Supralicitorul va arăta adaosul prin o perere scrisă și iscălită către tribunal.

Art. 542. — In ziua fixată pentru supralicitare, tribunalul va pune din nou bunul in licitare, dacă creditorul următor sau intervenienții stăruiesc în vânzare, începându-se dela prețul dat de supralicitor.

Bunul se va adjudeca definitiv asupra celui care, la această a doua licitare, va da prețul cel mai mare.

Se vor observa rânduețile art. 533 din acest cod.

Art. 543. — Dacă in timpul acelor 8 zile nu s'a ivit nicio propunere de supralicitare și, dacă la noua înfățișare din ziua opta nu va da nimeni un preț mai mare, bunul va rămâne pe seama primului adjudecatar.

SECȚIUNEA X

Consemnarea prețului adjudecării

Art. 544. — Adjudecatarul este obligat să depună la Casa de Consemnării sau Administrația financiară de județ, prețul in numerar, taxa portăreilor pentru emiterea ordonanței și taxa de înregistrare, in termen de o lună dela data adjudecării definitive.

Taxa portăreilor pentru emiterea ordonanței și taxa de înregistrare nu intră in prețul vânzării, ci sunt in sarcina adjudecatarului.

Prețul se va putea depune și in efecte de ale Statului sau garantate de Stat; in acest caz, însă, se vor depune efecte cu couponul curent și cu un adaos de zece la sută peste preț.

Efectele se vor socoti după cursul zilei de depunere.

Când prețul este depus in efecte, adjudecatarul va fi obligat ca in termen de 7 zile de când ordonanța de adjudecare va deveni executorie, să depună prețul in numerar in locul efectelor cu dobânda legală din ziua depunerii efectelor.

După expirarea acestui termen, efectele depuse se vor transforma in numerar din oficiu prin mijlocirea sindicului bursei, rămânând adjudecatarul răspunzător de orice diferență ce s'ar ivi, precum și in drept a-și primi prisosul.

Art. 545. — Dacă adjudecatarul este creditor ipotecar sau privilegiat, in rang util și necontestat, creanța sa se va putea depune drept preț.

Tribunalul nu se va putea pronunța decât după expirarea unui termen de 5 zile dela depunerea creanței asupra admisibilității ei drept preț.

Dacă in acest interval se ivește vreo contestație, tribunalul o va judeca de urgență citându-se părțile, iară apel in caz de admiterea creanței.

In caz de respingerea creanței, adjudecatarul va avea dreptul de apel in termen de 10 zile dela data hotărârii prin care creanța s'a respins.

Art. 546. — Dacă, la expirarea termenelor suscitade, adjudecatarul nu va aduce recipisa de depunerea prețului la Casa de Consemnării sau Administrația financiară a județului, precum și recipisa de plata taxelor portăreilor și de înregistrare, tribunalul sau dela sine, sau după cererea uneia din părțile interesate, va pune bunul din nou in licitație in socoteala adjudecatarului.

Garanția depusă de adjudecatar nu i se va elibera, decât după ce ordonanța de adjudecare a imobilului va fi rămasă definitivă, și nu-i va fi aplicabil art. 550 de mai jos.

Art. 547. — Această nouă licitație se va încumostiința datornicului urmărit, adjudecatarului in socoteala căruia se face vânzarea și creditorilor urmăritori și intervenienți, in persoană sau la domiciliu, și se va publica potrivit art. 504 și 505 din această legiure.

Termenul adjudecării nu poate fi mai scurt de 20 zile, nici mai lung de 60 zile din ziua publicațiilor.

Art. 548. — In această nouă publicație se va cuprinde pe lângă cele arătate la art. 500 și 502, numele adjudecatarului care nu a depus prețul și suma cu care se adjudecase asupra-i.

Această sumă va sluji ca punct de plecare la noua adjudecare.

Art. 549. — Dacă in ziua însemnată pentru adjudecare nimeni nu va da un preț mai mare peste vechiul adjudecatar și dacă acesta va depune in aceea zi prețul adjudecării sale, cu dobânda legală din ziua când trebuia să depună prețul și cheltuielile ce au ocazionat noua adjudecare, el va fi menținut in calitatea sa de adjudecatar.

Art. 550. — Dacă, din contra, el nu va depune acest preț, bunul se va adjudeca pe seama celui care va da un preț fie și mai mic; iar fostul adjudecatar va fi condamnat a plăti diferența până la prețul primei adjudecări, cu dobânda legală și cheltuielile ocazionate cu noua adjudecare, prin sentința de adjudecare in compt.

Această sentință va fi fără apel.

SECȚIUNEA XI

Actele de adjudecare și recursul in contra lor

Art. 551. — Indată după sfârșitul adjudecării și depunerea prețului, potrivit art. 551 sau 552 din acest cod, tribunalul va da adjudecatarului ordonanța de adjudecare nemiscătorului.

Ordonanța va cuprinde, pe scurt, jurnalul de adjudecare desăvârșită, individualizarea nemiscătorului adjudecat, numele fostului proprietar și al adjudecatarului și arătarea plății prețului in întregime, a taxelor de portări, timbru și impozitul proporțional.

Completul tribunalului va semna atât originalul ordonanței ce se va preda părții, cât și acel ce va rămâne la dosar.

Această ordonanță se va transcrie in registrele de mutație ale tribunalului, care a săvârșit urmărirea cât și ale tribunalului așezării nemiscătorului.

Recursul împotriva ordonanței de adjudecare este de competența Curții respective.

Art. 552. — In termen de 40 zile dela data transcrierii ordonanței de adjudecare in registrele tribunalului de ur-

mărire, datornicul urmărit, creditorii sau orice altă persoană interesată, vor avea dreptul să facă recurs în contra ordonanței de adjudecare.

Art. 553. — Acest recurs se va judeca de urgență; el va fi suspensiv de executare.

Art. 554. — În cursul acestor 40 zile, prețul adjudecării se va păstra la Casa de Consemnații și nemiscătorul nu se va da în posesia adjudecatarului, urmând a fi conservat potrivit rânduelilor arătate în art. 514 până la 519 din această legiuire.

Art. 555. — Ordonanța de adjudecare se va putea casa în cazurile următoare.

1. când s'a călcat vreo rânduială a legii prescrisă sub pedeapsă de nulitate, potrivit articolelor de mai sus și a art. 105 din acest cod;

2. pentru cauză de incompetență, exces de putere și omisiune esențială.

Art. 556. — Dacă ordonanța se casează, tribunalul care a făcut urmărirea va continua procedura și actele urmăririi dela actul casat.

Sumele consemnate se vor restitui adjudecatarului.

Art. 557. — Când cele 40 zile s'au sfârșit, fără să se facă cerere în casare sau când cererea aceasta s'a respins și s'au îndeplinit dispozițiunile art. 544 din acest cod, ordonanța de adjudecare se va executa, de va fi loc și prețul se va urmări între creditorii.

Nefacerea recursului se va dovedi de partea interesată printr'un certificat dela primul-grefier al Curții de Casatie.

SECȚIUNEA XII

Efectele adjudecării

Art. 558. — Ordonanța de adjudecare, rămasă definitivă și executată, trece adjudecatarului dreptul ce avea și urmăritul asupra bunului vândut; imobilul însă rămâne liber de orice privilegiu sau ipotecă la care era supus.

Art. 559. — În privința contractelor de închiriere sau arendare ale bunului adjudecat, se va urma potrivit rânduelilor codicelui civil. Iar în privința plăților făcute înainte de către chiriaș sau arendaș se va urma potrivit art. 513 alin. II din această legiuire.

Art. 560. — Ordonanța de adjudecare are puterea unui titlu executor, observându-se însă dispozițiunile art. 557 din acest cod.

În privința transmiterii dreptului de proprietate și folosință asupra persoanei adjudecatarului, această ordonanță are efect retroactiv din momentul, chiar al depunerii prețului.

Art. 561. — Orice cerere de evicțiune, totală sau parțială, a bunului adjudecat, se va prescrie în termen de 5 ani, din momentul executării ordonanței de adjudecare.

Această prescripție va curge și contra absenților, nevârstnicilor, interzișiilor și celor puși sub consiliu judiciar.

Dacă cererea de evicțiune se va face înainte de împărțeala prețului adjudecării, tribunalul va putea după cererea adjudecatarului găsină cererea de evicțiune serioasă, să suspende, cu sau fără cauțiune, împărțeala prețului până la judecata definitivă a cererii în revendicare.

Când cererea în revendicare va fi făcută după împărțeala prețului adjudecării, se va urma după dreptul comun.

Prescripțiile începute la epoca publicării acestui codice se vor regula după legile cele vechi.

Cu toate acestea, prescripțiile începute mai înainte de punerea în aplicare a acestui cod și pentru a căror împlinire ar trebui să treacă mai mult de 5 ani, se vor împlini după trecere de 5 ani, cu începere dela data punerii în executare a legii de față.

CAPITOLUL V

Tablou de împărțeala prețului nemiscătoarelor

SECȚIUNEA I

Deschiderea distribuției și înfățișarea titlurilor

Art. 562. — Indată ce ordonanța de adjudecare a devenit executorie, creditorii vor depune titlurile creanțelor pentru facerea tabloului de împărțeală.

Acest tablou va cuprinde:

1. diferitele cheltuieli ale urmăririi și plățile agenților urmăritori;
2. creanțele fiecărui creditor privilegiat sau ipotecar, după rangul privilegiului sau ipotecii sale;
3. creanțele simple sau chirografare.

SECȚIUNEA II

Inchiderea distribuției și plata creanțelor

Art. 563. — Titlurile creanțelor ce s'au plătit integral se vor depune la grefă spre a se da datornicului urmărit.

Dacă o creanță se va plăti numai în parte, judecătorul va însemna pe dânsa partea ce se plătește și titlurile se înapoiază tot creditorului.

Art. 564. — Tribunalul, pe baza tabloului de împărțeala creanțelor, așa precum definitiv sunt înscrise în tablou, va încheia proces-verbal despre creanțele ce au a se plăti îndată și va da fiecărei părți un mandat de plata cuvenită, din prețul adjudecării asupra Cassei de Depuneri și Consemnațiuni.

Va mai trimite către această Cassă și un extract de pe tabloul de împărțeală.

Art. 565. — Această Cassă va plăti fiecărei părți după mandatul său.

Fiecare parte va iscăli de primirea plății, atât pe mandatul de plată, cât și pe marginea extractului din tablou.

Indată ce toate plățile s'au făcut, Cassa de Consemnații va înapoia tribunalului extractul de tablou care cuprinde chitanțele de plățile făcute.

Grefierul va așeza acest extract în dosarul adjudecării.

Art. 566. — Odată ce tabloul de împărțeală s'a închis, prin încheierea procesului-verbal al tribunalului și trimiterea extractului de tablou la Cassa de Consemnații, nici un creditor nu se mai poate primi a produce titluri de creanțe sau a contesta creanțe înscrise în tabloul de împărțeală.

Se va putea însă primi contestații asupra greșelilor de socoteală ce s'au putut face în tabloul de împărțeală.

SECȚIUNEA III

Regularea unor creanțe speciale

Art. 567. — Creanțele condiționale se vor așeza la rândul lor ca, cum ar fi creanțe simple.

Art. 568. — Dacă condiția va fi rezolutorie, nu se va putea libera creditorului suma cuvenită, decât dacă acel creditor va da cauțiune sau o ipotecă către aceia care ar

trebuie să se folosească de acea sumă, în caz de împlinirea condiției.

Art. 569. — Când condiția va fi suspensivă, suma cuvenită creditorului condițional se va da creditorilor ce vin după dânsul, dacă însă aceștia vor da acelui creditor condițional o cautiune sau ipotecă că îi vor întoarce suma ce au primit în caz de împlinirea condiției.

Art. 570. — Dacă, în cazurile arătate prin cele două articole de mai sus, creditorii nu vor, ori nu pot să dea o cautiune ori ipotecă, suma va rămâne depusă la Cassa de Consemnații până la împlinirea condiției rezolutorii sau suspensive.

Art. 571. — Dacă creanța este cu termen, se va înscrie la rândul ei, și se va plăti îndată, deși termenul nu e ajuns. Dacă însă acea creanță e fără dobândă, plata înainte de vreme nu se va face decât scăzându-se dobânda cuvenită până la împlinirea termenului. Nevoind creditorul să facă scăderea, partea sa se va păstra la Cassa de Consemnații spre a i se libera la termen.

CAPITOLUL VI

Predarea silită a mișcătoarelor și nemișcătoarelor

Art. 572. — Dacă partea condamnată a restitui niște lucruri mișcătoare nu voiește a le da în termenul prescriș de judecată, nici a doua zi după somația ce i se face prin un agent judecătoresc, predarea acestor obiecte către proprietarul lor se va face prin puterea și autoritatea publică.

Art. 573. — Se vor observa pentru predarea silită a acestor obiecte formalitățile prescise pentru urmărirea mișcătoarelor de la art. 411 până la art. 430 din acest cod, afară de cele ce se orânduiește de aceste articole în privința custodelui sau punerii peceților.

Art. 574. — Pe lângă procesul-verbal ce agentul judecătoresc va încheia pentru luarea obiectului din mâna datornicului, el va face un alt proces-verbal care va conștata că ele s'au predat proprietarului.

Acesta va iscăli acest din urmă proces-verbal, care se va depune la greșta instanței respective.

Art. 575. — Dacă partea condamnată a ieși dintr'un nemișcător sau a lăsa posesia unui nemișcător sau a-l preda proprietarului, nu voiește a lăsa imobilul în termenul însemnat de judecată, nici 8 zile după somația ce i se va face, ea va fi gonită cu puterea și autoritatea publică și nemișcătorul se va preda proprietarului său.

Art. 576. — Spre acest sfârșit, acela care va avea titlul executor de punere în posesie se va îndrepta la tribunalul locului unde este așezat imobilul și tribunalul va însărcina pe un agent de urmărire, ca singur sau însoțit de un judecător, să meargă la fața locului spre a executa predarea nemișcătorului.

Agentul va putea lua cu sine și agenți polițienestți după trebuință.

Art. 577. — Agentul va soma pe parte a ieși de îndată din imobil și, nevoind, va încheia proces-verbal de împotrivirea sa, procedând în urmă cu ajutorul forței publice la depărtarea lui din imobil și va declara pus în posesia bunului pe cel în drept.

Dacă partea lipsește de acasă sau nu voiește a deschide ușile, agentul judecătoresc se va însoți în toate cazurile, de un comisar de poliție ori un ajutor al său, acolo unde sunt; de primar sau ajutorul său, acolo unde nu sunt comisari de poliție.

Art. 578. — Dacă mobilele persoanei condamnate nu sunt urmărite pentru datorii, agentul va proceda la scoaterea mobilelor pe stradă sau pe calea publică. Și dacă partea condamnată lipsește de acasă și nu e de nimeni reprezentată, se va pune un custode la aceste mobile, cu plată dela proprietarul lor.

Numirea custodelui și predarea mobilelor în paza lui se va face potrivit art. 418 și următoarele din acest cod.

Art. 579. — Se va face un proces-verbal despre toate operațiile din fața locului, precum și despre predarea imobilului în posesia proprietarului său.

O copie de pe acest proces-verbal se va lăsa atât la partea izgonită din imobil cât și la proprietarul pus în posesie.

El se va iscăli de toate persoanele ce au luat parte la executare, precum și de părți.

Dacă acestea nu vor voi, sau nu vor putea să iscălească, se va face vorbire în procesul-verbal.

Originalul acestui proces-verbal se va depune la tribunalul prin care s'a încuviințat executarea și care va trebui de îndată la primirea procesului-verbal să îndeplinească cele orânduiește de art. 403 din acest cod.

Art. 580. — Toate cheltuielile de executare arătate în acest titlu vor fi în sarcina deposedatului.

CARTEA VI

Proceduri diverse

CAPITOLUL I

Ordonanțe președințiale

Art. 581. — Judecătorul dela judecătorie, președintele tribunalului, președintele Curții sau înlocuitorii lor vor putea să ordone măsuri vremelnice, în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s'ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s'ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedecilor ce s'ar ivi cu prilejul unei executări.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților.

Ajutorul de judecător și supleantul nu pot să pronunțe o atare ordonanță.

Președintele sau judecătorul nu are căderea de a face asemenea încuviințări, când însăși instanța din care face parte n'ar fi competentă.

Ordonanța poate fi dată chiar atunci când există judecată asupra fondului dreptului.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Președintele sau judecătorul va putea hotări ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea vreunui termen.

Art. 582. — Ordonanța este supusă apelului în termen de 5 zile dela pronunțare, dacă s'a dat cu citarea părților, și dela comunicare, dacă s'a dat fără citarea lor.

Ordonanțele date de judecător sunt supuse apelului la tribunal.

Ordonanțele date de președintele tribunalului sau al Curții sunt supuse apelului la tribunal sau Curtea din care face parte.

Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, sub condițiunea dării unei cautiuni.

Termenul de recurs va fi de 5 zile dela pronunțare, pentru cei prezenți, și dela comunicare, pentru cei lipsă.

Executarea nu se poate suspenda pe temeiul recursului.

Apelul și recursul se judecă de urgență și cu precădere în camera de chibzuire, cu citarea părților.

Impotriva executării ordonanțelor președințiale, se poate face contestație.

CAPITOLUL II

Refacerea înscrisurilor și hotărârilor dispărute

Art. 583. — Dosarele sau înscrisurile privitoare la o pricină în curs de judecată, dispărute în orice chip, se pot reface de însăși instanța investită cu judecarea pricinii.

Spre acest sfârșit, instanța va soroci termen, chiar din oficiu, citând părțile, martorii și experții; va cere copii de pe înscrisurile ce i-au fost trimise de autorități și de care părțile s'au folosit, sau de pe înscrisurile depuse de părți, dispunând totodată să se scoată din registrele instanței toate datele privitoare la înscrisurile ce se refac. Copiile legalizate de pe înscrisurile dispărute ce se află în stăpânirea părților, ori altor persoane sau autorităților pot folosi la refacerea dosarului.

Incheierea de refacere nu se va putea ataca decât odată cu fondul.

Inscrisurile astfel refăcute țin locul originalelor, până la găsirea acestora.

Art. 584. — Dacă dosarul sau înscrisurile dispărute priveau o pricină în care se pronunțase o hotărâre de către prima instanță și împotriva căreia se făcuse apel, această hotărâre se va reface după cel de al doilea exemplar al hotărârii păstrat de prima instanță; iar dacă și acel exemplar ar fi dispărut, vor putea folosi la refacere copiile legalizate de pe hotărâre, ce s'au încredințat părților sau altor persoane.

Spre acest sfârșit, instanța va dispune să se facă, din oficiu, publicațiuni în Monitorul Oficial și într'un ziar mai răspândit, cu arătarea ca orice posesor a unei copii de pe hotărâre, să o depună la grefa instanței care a ordonat publicația.

Dacă hotărârea nu se poate reface pe calea arătată mai sus, ori dacă părțile tăgăduesc ființa sau cuprinsul înscrisurilor pe care s'a întemeiat hotărârea, se va păși la refacerea lor de către instanța de apel, potrivit cu dispozițiunile arătate în articolul de mai sus.

Dacă nici pe această cale dosarul nu se poate reface, instanța de apel judecă din nou pricina în fond.

Art. 585. — Dacă dosarul sau înscrisurile dispărute priveau o pricină în care se pronunțase o hotărâre rămasă desăvârșită, acea hotărâre se va reface de instanța de fond, după procedura prevăzută de art. 350 și 351.

CAPITOLUL III

Despre oferte de plată și consemnații

Art. 586. — Când datornicul va voi să plătească aceea ce e dator și creditorul nu va voi să primească plata, datornicul e în drept a face ofertă reală și a consemna aceea ce e dator.

Art. 587. — Spre acest sfârșit el va face creditorului, prin mijlocirea unui agent de lângă instanța domiciliului acestuia sau a domiciliului ales, o somație, ca să primească valoarea datorată.

În acea somație se va arăta ziua, ora și locul, când și unde suma sau obiectul oferit are să-i fie predat.

Art. 588. — Dacă creditorul nu vrea să se prezinte sau să primească suma sau obiectul oferit, agentul judecătoresc va încheia proces-verbal și va arăta dacă creditorul a iscălit ori n'a putut sau n'a voit să iscălească.

Datornicul în acest caz, va putea, spre a se libera, să consemneze suma sau lucrul oferit la Cassa de Depuneri sau administrația financiară a județului respectiv, iar recipisa se va depune la Corpul părților instanței domiciliului creditorului.

Art. 589. — Cererea ce s'ar putea face înaintea judecătoarei, sau pentru ca să se întărească, sau pentru ca să se anuleze aceste oferte și consemnații, se va face prin osebită petiție, după regulile stabilite pentru cererea principală.

Art. 590. — Se vor aplica celelalte rândueli ale codului civil, privitoare la ofertele de plată și la consemnații, cuprinse în art. 1114—1121 inclusiv, afară de alin. 8 din art. 1115 și alin. 3 și 4 din art. 1116.

CAPITOLUL IV

Sechestrul asigurător și judiciar

Art. 591. — Proprietarii, principalii chiriași sau arendașii vor putea, pentru arenzile sau chiriile nepătite și datorate, să sechestreze, printr'o simplă petiție, odată către autoritatea judecătorească locală, lucrurile și fructele care se vor afla în casă, moșie sau pământul închiriat ori arendat.

Ei vor putea să sechestreze și averea mișcătoare care se află în casă sau pe moșia lor, dar care s'a transportat în alt loc fără consimțământul proprietarului, și proprietarul păstrează privilegiul său pe această avere, întru cât timp a revendicat-o, potrivit art. 1730 din codul civil.

Același drept îl au proprietarii, principalii chiriași și arendașii care nu au contract scris; sunt însă îndatorați ca, odată cu cererea de sechestrul, să prezinte dovada de chemare în judecată și să dea o cauțiune fixată de autoritatea judecătorească.

Art. 592. — Lucrările subchiriașilor și subarendașilor, care se vor afla în locurile ocupate de dânșii și fructele pământului ce li s'a subarendat, se vor putea sechestra pentru plata chiriei sau arenzii ce dăorește chiriașul sau arendașul principal. Li se vor ține însă în seamă chiriile sau arenzile ce ei au plătit de bună credință pentru termenii trecuți, nu însă și plățile ce vor fi făcut înainte de vreme.

Art. 593. — Aceste sechestrări se vor face prin un agent al instanței unde este așezat nemiscătorul, cu aceleași forme cu care se fac și urmăririle pentru vânzarea silită a mișcătoarelor.

Art. 594. — Orice alt creditor, a cărui creanță este constatată printr'un act scris și este ajunsă la termen, va putea, de odată cu chemarea în judecată pentru plata creanței sale, să pună un sechestrul asigurător pe mobilele datornicului său.

Același drept îl vor avea și creditorii care n'au act scris; sunt însă îndatorați ca odată cu cererea de sechestrul, să dea o cauțiune de a treia parte din valoarea reclamată.

Art. 595. — Acest sechestrul se va pune cu încuviințarea instanței domiciliului datornicului și creditorul va putea fi supus la o cautiune.

Art. 596. — Oricăteori există un proces asupra proprietății sau posesiei unui lucru mișcător sau nemiscător, sau asupra administrației sau folosinței unui lucru comun, judecata va putea, după cererea celui interesat și citarea părților, să încuviințeze sechestrul bunului sau al lucrului comun, a cărui proprietate, posesie, administrație sau folosință se discută, putând să oblige pe reclamant a da o cauțiune, ce va fi fixată de judecată.

Paza bunului sechestrat poate fi încredințată sau înmănată aceluși bun sau unei a treia persoană, numită de judecător, în caz de neînțelegere între părți.

Sechestrul va putea face toate actele de conservare și administrație. Va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestrul, numai cu o prealabilă îndrituire a autorității care l-a numit.

Sechestrul judiciar va încasa orice venituri și sume datorate, va putea plăti datorii cu caracter curent preum și cele constatate prin titlu executor.

Plata sechestrului se va fixa de judecata care l-a înființat. În niciun caz ea nu va putea depăși, pe fiecare an, de zece la sută din venitul net anual al bunului apreciat de instanță.

Art. 597. — Judecătoria va putea încă să încuviințeze a se sechestra în mâinile datornicului averea sa mișcătoare, pentru creanțele arătate la art. 594, chiar când nu sunt ajunse la termen, în cazurile următoare:

1. când datornicul a micșorat, prin fapta sa, asigurările ce dedese sau nu a dat asigurările promise;

2. când e pericol că datornicul să fugă sau să-și ascundă, ori să-și risipească averea sa.

În ambele aceste cazuri, sechestrul nu se va putea încuviința decât cu dare de cauciune care va fi fixată de autoritatea judecătorească.

Art. 598. — Dacă datornicul va da, în toate cazurile, garanție îndestulătoare, judecătoria va putea ridica sechestrul de asigurare.

Art. 599. — Sechestrul de asigurare se va pune prin agenții de urmărire, după aceleași forme ca și cele cerute pentru urmărirea mișcătoarelor și numai pe averea mișcătoare ce se poate urmări.

Art. 600. — În toate cazurile arătate în acest capitol, autoritatea judecătorească va putea, după trebuințe și în cazurile urgente, să dea autorității locale ordin în scris ca chiar înaintea mergerii agentului să se oprească datornicul a scoate sau a da de o parte vreun lucru din cele a căror sechestrare se cere.

Art. 601. — În toate cazurile arătate în acest capitol, vânzarea silită a mobilelor nu se va putea face decât după ce creditorul va fi dobândit un titlu executor.

CAPITOLUL V

Deliberările consiliului de familie

Art. 602. — În toate cazurile când se cere părerea consiliului de familie, dacă hotărîrea nu este dată cu înțelegerea tuturor, fiecare membru își va arăta părerea sa în procesul-verbal.

Tutorul, curatorul sau oricare din membrii consiliului de familie au dreptul a ataca această hotărîre la judecătoria, care se va pronunța de urgență.

Art. 603. — Când hotărîrea consiliului de familie trebuie să fie supusă aprobării judecătoriei, tutorul sau un altul însărcinat în locu-i, va prezenta originalul încheerii, judecătorului, care o va comunica procurorului.

Art. 604. — Dacă, în timp de 15 zile dela data ei, această hotărîre nu s'a prezentat judecătoriei, oricare din membrii consiliului de familie are drept a cere aprobarea cuvenită.

Art. 605. — Oricare din membrii consiliului de familie are dreptul a interveni la judecătoria și a se împotrivi, prin motivele ce va expune în scris, a nu se aproba hotărîrea consiliului.

Art. 606. — Hotărîrile judecătoriei ce se vor încheia asupra deliberărilor consiliului de familie vor fi supuse la apel.

CAPITOLUL VI

Despărțenia

Art. 607. — Cererea de despărțenie este de competența judecătoriei în circumscripția căreia se află cel din urmă domiciliu comun al soților. Dacă soții nu au avut domiciliul comun sau dacă niciunul din soți nu mai locuiește în circumscripția judecătoriei în care se află cel din urmă domiciliu comun, judecătoria competentă este aceea în circumscripția căreia își are domiciliul pârîtul, iar când pârîtul nu are domiciliul în țară, este competentă judecătoria în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantului.

Art. 608. — Soțul pârît poate să facă și el cerere de despărțenie, cel mai târziu până la prima zi de înfățișare, în ședință publică, pentru faptele petrecute înainte de această dată. Pentru faptele petrecute după această dată, pârîtul va putea face cerere până la începerea desbaterilor asupra fondului, în cererea reclamantului.

Cererea pârîtului se va face la aceeași instanță și se va judeca împreună cu cererea reclamantului.

Art. 609. — În cazul când motivele despărțenii s'au ivit după începerea desbaterilor la prima instanță și în timp ce judecata primei cereri se află în apel, cererea pârîtului va fi făcută direct la secțiunea tribunalului investită cu judecarea apelului.

Art. 610. — Neintroducerea cererii în termenele arătate în articolele de mai sus atrage decăderea pentru soțul pârît din dreptul de a cere despărțenia, afară de cazul când cererea reclamantului a fost respinsă și motivele despărțenii s'au ivit în urmă.

Art. 611. — Cererea de pensie alimentară se va face la judecătoria investită cu cererea de despărțenie, chiar dacă între timp s'au ivit schimbări cu privire la domiciliul părților.

Art. 612. — Cererea de despărțenie va cuprinde pe lângă cele prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, numele copiilor minori născuți din căsătorie sau care se bucură de starea legală de copii legitimi față de amândoi soții, precum și a copiilor recunoscuți de aceștia.

Dacă nu sunt copii minori, se va face arătare despre aceasta.

La cerere, se va alătura un extract de căsătorie și câte un extract de naștere al copiilor minori.

Pârîtul nu este ținut să facă întâmpinare.

Interogatorul și jurământul nu pot fi cerute pentru dovedirea motivelor de despărțenie.

Art. 613. — Judecătorul va putea lua, la cerere, chiar înainte de prima zi de înfățișare, măsuri vremelnice pe timpul judecății, pe cale de ordonanță președințială, cu privire la reședința deosebită a soților, la încredințarea copiilor minori și la pensia alimentară.

Art. 614. — În fața instanțelor de fond, părțile se vor înfățișa în persoană, afară numai dacă unul dintre soți execută o pedeapsă privativă de libertate, este împiedecat de o boală gravă, este pus sub interdicție sau are reședința în străinătate; în aceste cazuri, părțile se vor putea înfățișa prin mandatar.

Art. 615. — Judecătorul va cita părțile în camera de chibzuire, iar în ziua înfățișării va da soților sfaturile ce va găsi de cuviință, încercând să-i împăce. Dacă reclamantul lipsește, judecata se suspendă.

Dacă împăcarea nu izbutește sau dacă pârîtul nu se înfățișează și reclamantul stăruiește în judecată, judecătorul va soroci termen de judecată în ședință.

Art. 616. — Dacă la termenul sorecilor pentru judecată se înfățișează numai pârîtul, cererea va fi respinsă ca nesustînută.

Apelul reclamantului împotriva cărții de judecată prin care s'a respins cererea, va fi de asemenea respins ca nesustînut, dacă la judecată se prezintă numai întîmatul.

Apelul pârîtului va fi judecat chiar dacă se înfățișează numai reclamantul.

Art. 617. — Instanța poate să pronunțe despărțenia împotriva ambilor soți, chiar atunci când numai unul din ei a făcut cerere, dacă din dovezile administrate reiese vina amândorora.

Art. 618. — Reclamantul poate renunța la cerere în tot cursul judecării înaintea instanțelor de fond, chiar dacă pârîtul se împotrivesc. Renunțarea reclamantului nu are nicio înrîurire asupra cererii făcute de pârît.

Cererea de despărțenie se va stinge prin împăcarea soților.

Reclamantul însă va putea porni o cerere nouă pentru fapte petrecute după împăcare, și în acest caz el se va putea folosi și de faptele vechi.

Art. 619. — Recursul suspendă executarea.

Hotărîrea dată în materie de despărțenie nu este supusă revizuirii.

CAPITOLUL VII

Proceduri relative la deschiderea unei succesiuni

SECȚIUNEA I

Punerea pecetilor după moarte

Art. 620. — În toate cazurile când legea ordonă punerea de peceti după moartea unei persoane, aceste peceti se vor pune de către unul din judecătorii judecătorei.

Art. 621. — Pecetea ce se va pune va fi aceea a judecătorei.

Art. 622. — Punerea pecetilor poate fi cerută:

1. de acei care pretind drepturi în sau contra succesiunii;
2. de creditorii care au un titlu scris în contra celui încetat din viață;
3. în caz de lipsă a moștenitorilor ori a unuia din ei, de persoanele care ședeau în casă cu încetatul din viață, de rudele sau amicii lui.

Art. 623. — Pecetile se vor putea pune chiar din oficiu.

În comunele rurale, primarul comunei va putea închide și pecetlui lucrurile defunctului, mai înainte, chiar de a veni ordinul judecătorei și de a sosi judecătorul ce are să pună pecetile sale, vestind însă îndată judecătoria despre aceasta.

Art. 624. — Dacă pecetile nu vor fi puse înaintea îngropării, judecătorul va constata, printr'un proces-verbal, minutul când a fost chemat să le pună și cauzele care au întarziat punerea pecetilor.

Art. 625. — Judecătorul însărcinat cu punerea pecetilor va încheia la fața locului un proces-verbal, care va cuprinde:

1. anul, luna, ziua și ora;
2. numele, pronumele, profesia și domiciliul persoanei ce a cerut punerea pecetilor sau domiciliul ales de dânsa în acea comună, dacă locuiește în altă parte;
3. dacă nimeni n'a făcut asemenea cereri, procesul-verbal va spune că pecetile sunt puse din oficiu, după declararea procurorului ori a primarului;

4. arătările și zisele persoanelor care au fost față la punerea pecetilor;

5. arătarea locurilor, birourilor, lăzilor, dulapurilor, pe care s'au pus pecetile;

6. o descriere pe scurt a obiectelor care nu sunt puse sub peceti.

Art. 626. — Judecătorul, după trebuință, va da văduvei, copiilor sau rudelor ce au locuit cu repaușatul, cele trebuincioase pentru trai, precum și bani de vor fi. Bani însă nu se vor da decât potrivit cu condiția socială, cu titlul de întreținere pe timp de o lună, și aceasta sub luare de chitanță.

El va putea așeza și un custode pentru paza lucrurilor de sub peceti.

Art. 627. — Toate cheile dela lăzile, dulapurile și locurile închise cu peceti se vor lua de judecătorul care a pus pecetile și se vor depune la judecătoria.

Vorbirea despre luarea acestor chei se va face în procesul-verbal.

Art. 628. — Dacă la punerea pecetilor se va găsi un testament sau alte hârtii pecethuite, judecătorul va constata forma exterioară, pecetea și subscrierea de va fi, va parafa plicul, atât el, cât și părțile prezente, dacă știu sau pot iscăli și va arăta ziua și ora când pachetul va fi de dânsul prezentat șefului judecătorei. Toate acestea se vor arăta în procesul lui verbal, care va fi iscălit de părți, sau se va face vorbire de nevoița ori neputința de a iscăli.

Art. 629. — Obiectele mișcătoare care nu se pot pune sub peceti, se vor încredința unui custode; custodele se va plăti și lucrurile se vor întreține cu cheltuiala moștenirii.

Art. 630. — Când testamentul se va fi depus la judecătoria, șeful judecătorei, după ce va chema pe persoanele ce au figurat ca părți interesate la punerea pecetilor, îl va deschide, va constata starea sa materială și îl va conserva la judecătoria, constatând toate acestea printr'un proces-verbal.

Art. 631. — Dacă, la punerea pecetilor, porțile și ușile se află închise sau se ivește alt obstacol prin care se împiedecă punerea pecetilor, judecătorul le va deschide, ajutându-se la trebuință și cu agenții administrației locale.

SECȚIUNEA II

Opoziții la punerea pecetilor

Art. 632. — Opozițiile la punerea pecetilor pot fi făcute sau prin o declarație în procesul-verbal sau prin o petiție dată judecătorei care a ordonat pecetuirea.

Art. 633. — Judecătoria, apretuind, va judeca de urgență și va menține sau va suspenda operația punerii pecetilor.

SECȚIUNEA III

Ridicarea pecetilor și inventarul

Art. 634. — Pecetile nu vor putea fi ridicate și inventarul făcut decât 3 zile după îngropare, de vor fi puse înainte, și trei zile după punere, de vor fi puse dela îngropare, afară numai de cazuri urgente.

Art. 635. — Dacă moștenitorii sau câțiva din ei sunt nevârstnici, neemancipați, nu se vor ridica pecetile mai înainte de a li se numi tutor sau de a fi emancipați.

Art. 636. — Ridicarea pecetilor se poate cere de orice parte interesată.

Art. 637. — Ridicarea pecetilor se va face în urma unui ordin al judecătorei.

Totdeauna judecătoria va anunța, pentru ca să asiste la ridicarea pecetilor, pe soțul ce va fi în viață, pe moștenitorii cunoscuți sau presupuși, pe executorul testamentar, de va fi, pe legatarii ce se vor cunoaște, pe persoanele ce au făcut opoziție la punerea pecetilor sau pe Ministerul Public, dacă moștenirea e vacantă.

Toate aceste persoane se pot prezenta înșile sau prin mandatar.

În ziua însemnată se va procedea la ridicarea pecetilor, față cu părțile chemate sau în lipsa lor. Se va face un proces-verbal despre ridicarea pecetilor.

Art. 638. — Acest proces-verbal va cuprinde:

1. data;
2. numele, profesia, locuința celor ce au cerut ridicarea pecetilor, dacă a fost asemenea cerere;
3. ordinul tribunalului pentru ridicarea pecetilor;
4. numele, pronumele, profesia persoanelor chemate și care au asistat;
5. zisele și observările lor;
6. arătarea stărei în care s'au găsit pecetile.

Art. 639. — Pecetile vor fi ridicate una după alta pe cât se va face și inventarul.

Art. 640. — Inventarul se va face față cu persoanele ce asistă la scoaterea pecetilor.

Art. 641. — Acest inventar va fi o descriere fidelă a tuturor obiectelor aflate sub pecetii.

El va cuprinde pe larg cele menționate în procesul-verbal de ridicarea pecetilor, descrierea cu amănuntul a obiectelor aflate, arătarea calității și a cantității lor, pe cât se va putea.

Art. 642. — Toate pretențiile, câte se vor ivi în timpul facerii inventarului se vor trece în procesul-verbal, spre a se aștepta și judeca de judecătorie.

SECȚIUNEA IV

Vânzarea mișcătoarelor unei moșteniri

Art. 643. — Când vânzarea mișcătoarelor unei moșteniri se va face în baza art. 730 al. 1, din codul civil, această vânzare se va executa potrivit rândurilor arătate pentru vânzarea silită a mișcătoarelor, prin art. 437, 438, 439, 440, 443, 444 și 445, din acest cod.

Art. 644. — Partea interesată se va adresa la judecătoria locală, alegând și un domiciliu în acel loc, dacă locuiește în altă parte.

Art. 645. — Se va face inventarul obiectelor de vândut, după ce se va chema atât cel ce a făcut cererea, cât și alte persoane interesate cunoscute.

Art. 646. — Vânzarea publică se va face la locul însemnat de judecătorie, potrivit art. 432 din această legiuire.

SECȚIUNEA V

Vânzarea bunurilor nemiscătoare ale nevârstnicilor

Art. 647. — Vânzarea bunurilor nemiscătoare ale nevârstnicilor nu va putea fi încuviințată decât după un aviz al rudelor, arătător de natura bunurilor și de valoarea lor aproximativă.

Acest aviz nu va fi necesar dacă bunurile vor fi totdeauna și ale vârstnicilor și dacă vânzarea este cerută de dânsii. Se va urma atunci potrivit rândurilor din secția următoare.

Art. 648. — Când judecătoria va întări acest aviz, va declara tot în hotărîrea sa că vânzarea se va face în ființa tutorului înainte tribunalului.

Art. 649. — Încuvierea care va încuviința vânzarea, va însemna și prețul cu care are a se începe și condițiile ei.

Art. 650. — Această prețuire va fi regulată sau după avizul rudelor, sau după titlurile proprietății, sau după contractele autentice sau iscălite cu dată certă și, de nu sunt contracte, după rolul contribuției fonciare.

Cu toate acestea, judecătoria, va putea, după împrejurări să facă prețuire totală sau parțială a nemiscătoarelor.

Prețuirea aceasta se face, după importanța și natura bunurilor, prin unul sau trei experți, numiți de judecătoria spre acest sfârșit.

Art. 651. — Dacă prețuirea a fost ordonată, expertul sau experții, după ce vor jura înaintea judecătorului, vor face raportul lor, care va arăta în scurt bazele prețuirii, fără de a intra în amănunte de descriere a bunurilor de vânzare.

Acest raport se va depune la grefa judecătoriei și se va da o copie de pe dânsul la cei ce o vor cere.

Art. 652. — Se va forma apoi un act de publicație care va cuprinde:

1. arătarea hotărîrii care încuviințează vânzarea;
2. numele, pronumele nevârstnicului și al tutorelui său;
3. arătarea nemiscătoarelor ce se vând și un extract din condițiile vânzării cuprinsă mai pe larg în hotărîrea vânzării;
4. prețul cu care are să înceapă licitația;
5. ziua, locul și ora când are să se facă vânzarea.

Art. 653. — Acest act se va afișa, în timp de 30 zile cel puțin, atât la ușa tribunalului sau la locul unde are să se facă vânzarea, cât și la ușa primăriei unde se află așezat nemiscătorul. Totdeauna un extras se va publica într'un jurnal al localității sau, în lipsă, în unul din ale localității vecine.

Art. 654. — Dacă în ziua însemnată pentru adjudecare nu iese un preț nici măcar egal cu prețul însemnat de judecătoria și publicat, tribunalul va putea, după împrejurări, sau să aprobe prețul ieșit sau să amâne vânzarea pentru alt termen care se va publica tot în chipul arătat în articolul de mai sus.

Art. 655. — Sunt declarate comune acestei secțiuni articolele 531, 532, 535, 536, 537, 538, 539, 544, 545, 546; 547, 548, 549 și 550 din acest cod.

Art. 656. — În cele 8 zile care vor urma după adjudecare, oricine va putea să supraliciteze cu o a zecea parte mai mult peste prețul ieșit, conformându-se și cu cele arătate la art. 541, 542, 543 și 654 din acest cod.

SECȚIUNEA VI

Împărțiri și licitații *)

Art. 657. — Împărțirea de succesiuni între mai multe persoane se va face prin judecătoria, dacă ele nu o pot face prin bună înțelegere.

Art. 658. — În cazurile arătate de art. 733 și 747 din codicele civil, împărțirea se va face după cererea părții celei mai stăruitoare.

Art. 659. — Numirea de tutore pentru nevârstnici, care într'o împărțeaală au interese contrarii, se va face de către judecătoria, după avizul consiliului de familie.

Art. 660. — În urma raportului judecătorului numit pentru operațiile împărțelii, potrivit art. 733 din codi-

*) Modificat prin legea Nr. 608 din 10 Septembrie 1948.

cele civile, judecătoria va hotărî a se face împărţeala în natură şi, de va fi trebuinţă, va hotărî vânzarea unora sau mai multor nemişcătoare.

Această vânzare se va face prin licitaţie înaintea tribunalului unde se află aşezat nemişcătorul, cu expertiză sau fără expertiză, după împrejurări.

Art. 661. — Dacă judecătoria va hotărî a se face expertiza, ea va putea numi unul sau trei experţi, care, după ce vor jura, vor face la faţa locului raportul lor după bazele prefiurii, fără să intre în amănunte de descriere a obiectelor de împărţit.

Art. 662. — Vânzarea obiectelor se va face potrivit cu cele ce s'a zis pentru vânzarea bunurilor nemişcătoare ale nevârstnicilor.

Până la vânzare, părţile vor putea împărţi între ele veniturile bunului mişcător sau nemişcător, potrivit cu partea ce fiecare are stabilit judecătoreşte sau recunoscut de toţi, în bunul ce se vinde.

Art. 663. — Dacă, în ziua însemnată pentru adjudecare, preţul ieşit nu va fi egal cu preţul pus de judecătorie se va urma cum s'a zis în art. 654 din acest cod.

Art. 664. — În cele opt zile după adjudecare, oricine va putea să supraliciteze cu o a zecea parte mai mult peste preţul adjudecării, potrivit cu cele zise la art. 656 din acest cod.

Art. 665. — Când situaţia nemişcătorului va cere mai multe expertize deosebite şi se va constata că fiecare bun nu se poate împărţi, vânzarea prin licitaţie nu se mai face dacă, din apropierea raporturilor, rezultă că totalitatea nemişcătoarelor poate a se împărţi în natură.

Art. 666. — Dacă cererea este ca nemişcătoarele să se împartă în mai multe părţi în natură, după ce vor face prefiura, vor însemna cum trebuie să se compună fiecare lot sau parte a se da.

Raportul experţilor fiind aprobat de judecătorie, loturile sau părţicelele vor fi trase la sorti, faţă cu părţile, înaintea judecătoriei.

Art. 667. — În celelalte cazuri se va urma potrivit cu art. 737 până la 750 din codicele civil.

SECŢIUNEA VII

Beneficiul de inventar

Art. 668. — Dacă moştenitorul beneficiar vrea, înainte de a se declara moştenitor, ca, potrivit cu codicele civil, să se autorizeze a vinde bunurile mişcătoare ale moştenirii, el va prezenta, spre acest sfârşit, o petiţie la judecătoria locului unde s'a deschis moştenirea.

Vânzarea se va face înaintea unui agent judecătorec, conform art. 432, 437, 438, 439, 440, 442, 443, 444 şi 445.

Art. 669. — Dacă cererea este de a se vinde bunuri nemişcătoare de ale succesiunii, moştenitorul beneficiar va prezenta judecătoriei locului unde e deschisă succesiunea o petiţie, în care se arată necesitatea acestei vânzări şi nemişcătoarele de vândut.

Judecătorul va comunica cererea Ministerului Public, şi va hotărî de trebuie a se face vânzarea şi de trebuie sau nu a se face prefiura de experţi.

Art. 670. — Se va procedea la vânzarea după formalităţile prescrise pentru vinderea nemişcătoarelor unui nevârstnic.

Art. 671. — Moştenitorul beneficiar se va socoti moştenitor pur şi simplu, dacă a vândut nemişcătoare, fără a urma potrivit rânduielilor prescrise mai sus.

Art. 672. — Acţiunile ce moştenitorul beneficiar are a intenta în contra moştenirii, le va intenta în contra celorlalţi moştenitori, dacă sunt; în cazul contrar, el le

va intenta în contra unui curator ce se va numi după formele cum se numesc curatorii la moşteniri vacante.

Art. 673. — Moştenitorul beneficiar va fi obligat a da socoteală despre administraţia sa şi va fi răspunzător de actele gestiunii sale.

CAPITOLUL VIII

Cererile privitoare la posesiune

Art. 674. — Cererile privitoare la posesiune vor fi admise numai dacă:

1. nu a trecut un an dela turburare sau deposedare;
2. reclamantul dovedeşte că, înainte de această dată, el a posedat cel puţin un an;
3. posesiunea lui intruneşte condiţiunile cerute de art. 1846 şi 1847 din codul civil.

În cazul când deposedarea sau turburarea s'a făcut prin violenţă, reclamantul este scutit de a face dovada cerută la punctele 2 şi 3 din acest articol.

Cererile posesorii se judecă de urgenţă şi cu precădere.

Intâmpinarea nu este obligatorie.

Art. 675. — Asemenea cereri se pot face şi pentru ocrotirea serviciuţilor continue şi aparente.

Art. 676. — Cererile posesorii pot fi făcute şi de cel care deţine lucrul în intersul său propriu, în temeiul unui contract încheiat cu posesorul, afară numai dacă turburătorul este cel pentru care el deţine.

CAPITOLUL IX

Despărţirea averilor dintre bărbaţi şi femei

Art. 677. — Cererile pentru despărţirea averilor nu se va putea face decât după ce femeia va fi autorizată de preşedintele tribunalului în acest scop.

Preşedintele, mai înainte de a da autorizarea, va putea face părţii observaţiile ce va crede de cuviinţă.

Art. 678. — Indată ce cererea pentru despărţirea averilor se va face, grefierul va fi dator a lipi în sala şedinţelor un extract de pe cerere. Acel extract va cuprinde:

1. data cererii;
2. numele, pronumele, profesia şi locuinţa soţilor;
3. cantitatea şi arătarea averii dotale după petiţie, potrivit foaiei dotale.

Art. 679. — Acest extract se va afişa la uşa tribunalului, la primărie şi la Camera de comerţ şi se va publica cu cheltuiala femeii în unul din jurnalele localităţii sau, dacă acea localitate nu are jurnal, într'unul din ale localităţii vecine.

Art. 680. — Odată cu cererea de despărţirea averilor, femeia va putea, cu autorizaţia tribunalului chemat a judeca cererea, să ia orice măsuri conservatoare şi asigurătoare, pentru ceea ce i se cuvine în temeiul foaiei de zestre.

Hotărîrea asupra cererii de despărţirea averilor nu se va pronunţa decât o lună cel puţin după afişarea şi publicarea acelei cereri.

Art. 681. — După hotărîrea asupra despărţirii averilor dintre soţi se va scoate un extract, care se va afişa de patru ori, din trei în trei luni în sala şedinţelor tribunalului care a pronunţat-o, la Camera de Comerţ, precum şi în sala primăriei comunei unde bărbatul îşi are domiciliul, făcându-se prima afişare până în termen de 25 de zile dela data pronunţării hotărîrii.

Femeia nu va putea să înceapă executarea hotărârii decât în ziua de când s'au îndeplinit formalitățile sus menționate și potrivit art. 1262 cod. civil.

Art. 682. — După expirarea termenului de trei luni al ultimei afișări, creditorii bărbatului nu vor mai putea interveni spre a ataca hotărârea asupra despărțirii averilor.

Art. 683. — Despărțirea averilor dintre bărbat și femeie poate înceta, și regimul creat prin contractul de căsătorie poate fi iarăși restabilit, prin consimțământul ambilor soți.

Art. 684. — Spre acest sfârșit, bărbatul și femeia vor da o petiție la tribunalul care a pronunțat separația și vor cere unirea averilor.

Art. 685. — Părțile se vor prezenta în persoană la tribunal, și declararea verbală a voinței lor se va constata în procesul-verbal al ședinței.

Tribunalul va pronunța apoi hotărârea pentru unirea averilor.

Această hotărâre se va publica în extras, potrivit cu art. 679, ca și aceea pentru despărțirea averilor.

Art. 686. — Unirea averilor nu va vătămă întru nimic drepturile dobândite de cei de al treilea în timpul despărțirii averilor, potrivit art. 1265, 1266 și 1267 din codicele civil.

CAPITOLUL X

Despre interdicție

Art. 687. — În petiția care se va da pentru punerea sub interdicție a unei persoane, se va anunța imbecilitatea, sninteala, nebunia sau furia; se vor alătura actele justificative și se vor însemna martorii ce vor fi a se asculta.

Art. 688. — Președintele va comunica petiția și toate actele procurorului, care va face cercetările ce va aprea, cerând și părerea consiliului de familie și părerea medicilor competenți.

Art. 689. — Copie de pe petiție, de pe părerea consiliului de familie și aceea a medicilor, se va încunoștiința părîtului mai înainte de a se procede la interogatoriul său.

Art. 690. — Dacă interogatorul și actele propuse nu sunt îndestulătoare, și dacă faptele se pot justifica prin martori, tribunalul va ordona și ascultarea de martori în forma ordinară.

Martorii se vor asculta sau în prezența părîtului, sau afară din prezența sa, după împrejurări; în acest din urmă caz, consiliul părîtului îl va putea reprezenta.

Art. 691. — Se vor urma toate celelalte rânduieli prescise în codicele civil la capitolul „despre interdicție”.

CAPITOLUL XI

Cesiunea bunurilor

Art. 692. — Datornicii, care vor fi în poziție de a reclama cesiunea judiciară acordată de art. 1126 al codicului civil, vor fi ținuti a depune la grefa tribunalului, unde această cerere va fi făcută, bilanțul lor, registrele lor, dacă au, și titlurile lor active.

Art. 693. — Cererea datornicului se va îndrepta la tribunalul domiciliului său.

Art. 694. — Această cerere va fi comunicată Ministerului Public. Ea nu va suspenda efectul nici unei urmări, afară numai dacă judecătorii, chemând și pe părți, vor ordona ca să se suspende această execuție, provizor.

Art. 695. — Datornicul admis la beneficiul de cesiune va fi dator să declare în persoană, chemându-se creditorii în ședință publică a tribunalului, că voiește a ceda bunurile sale.

Tribunalul va încheia proces-verbal de pe această declarație.

Art. 696. — Hotărârea care va admite cesiunea bunurilor dă putere creditorilor a vinde bunurile mișcătoare sau nemișcătoare ale datornicului și se va procede la această vânzare în formele prescise pentru moștenitori sub beneficiu de inventar.

Art. 697. — Nu pot fi admiși la beneficiu de cesiune: stelionarii, bancruții frauduloși, persoanele condamnate pentru furt sau înșelăciune (excrocherie); nici contabili, tutorii, administratorii sau depozitarii.

CAPITOLUL XII

Convențiile matrimoniale

Art. 698. — Un exemplar de pe convențiile matrimoniale sau contractele de căsătorie și foile dotale va fi păstrat în mape, ce se vor ține la grefa fiecărui tribunal de județ.

Art. 699. — Contractul de căsătorie se va iscăli atât de bărbat, cât și de femeie, precum și de părinții lor și de cei ce constituie dota, dacă dotă există.

Art. 700. — Mai înainte de celebrarea căsătoriei, ambii soți, împreună cu cei ce au constituit dota, se vor prezenta, în persoană sau prin procuratori speciali, înaintea tribunalului domiciliului bărbatului, cu petiție iscălită de dânsii, spre a cere autentificarea și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 698.

Art. 701. — Președintele va opri originalul contractului și dacă dota constă numai în mișcătoare, el va da ordin grefierului ca, după autentificare, să îndeplinească cerințele prevăzute de art. 698.

Art. 702. — Dacă dota cuprinde nemișcătoare, actul se va transcrie și prin tribunalul locului unde ele sunt așezate.

Art. 703. — După cerere, președintele tribunalului va da bărbatului un extract legalizat după contractul său de căsătorie, care va servi de dovadă pentru așezarea definitivă a convențiilor matrimoniale.

Art. 704. — Se va face mențiune despre depunerea convențiilor matrimoniale și despre data depunerii lor, atât pe exemplarul care se păstrează în mape, cât și pe cel ce se înapoiază părților.

Art. 705. — Luarea înapoi a contractului autentificat se va face de bărbat în prezența înzestrătorului, de va fi, care amândoi vor iscăli în registrul de primire.

Art. 706. — Schimbările ce s'ar face la convențiile matrimoniale mai înainte de celebrarea căsătoriei sunt supuse la aceleași formalități ca și convențiile matrimoniale.

Ele vor trebui a fi trecute în josul contractului de căsătorie, potrivit art. 1230 din codicele civil.

Art. 707. — Când dota se restituie, în cazurile prevăzute de art. 1271 din codul civil, restituirea se va menționa pe exemplarul contractului dotal aflat în mapă.

Art. 708. — Judecătorii sunt competente să autentifice înscrisurile constatând convențiile matrimoniale, în condițiile prevăzute prin legea pentru autentificarea actelor.

Când constituirea de dotă cuprinde bunuri nemișcătoare părțile sunt obligate a depune și o copie după actul dotal. Această copie va fi înaintată de judecător, îndată după autentificarea foaiei dotale, către grefierul tribunalului, unde este așezat nemișcătorul, spre a transcrie această mutație a proprietății în registrul de transcriere.

Judecătorul dela judecătorie și grefierul tribunalului sunt personal răspunzători, fiecare în ceea ce-i privește de neîndeplinirea obligației ce li se impune.

Grefa tribunalului unde s'a făcut transcrierea va răspunde judecătoriei respective în cel mai scurt timp că s'a făcut transcrierea.

Art. 709. — Bărbatul, al cărui act matrimonial este făcut în străinătate, va fi dator, 3 luni după întoarcerea sa în țară, să depună la tribunalul domiciliului său un exemplar de pe acest act, cerând îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 698.

Dacă sunt și nemișcătoare, actul se va transcrie în registrul tribunalului situației bunului nemișcător.

CAPITOLUL XIII

Transcrierea actelor de strămutarea și urmărirea proprietății și despre inscripția privilegiilor, ipotecilor și amanetelor

Art. 710. — Se va ține la fiecare tribunal de județ un registru de transcrierea de mutație sau strămutarea proprietăților, un alt registru de inscripția privilegiilor și ipotecilor un alt registru pentru transcrierea comandamentelor și o mapă în care se va păstra un exemplar al actelor de amanet.

Art. 711. — Se vor transcrie în registrul de transcriere al tribunalului unde este așezat bunul nemișcător:

1. toate actele de înstrăinare a proprietăților mișcătoare sau a drepturilor reale ce se pot ipoteca;
 2. toate actele prin care se renunță la aceste drepturi;
 3. toate actele prin care se constituie o servitute, un drept de uzufruct, de uz sau de locuință;
 4. toate actele prin care se renunță la aceste drepturi;
 5. tranzacțiile asupra drepturilor reale;
 6. ordonanțele de adjudecare;
 7. hotărârile date în materie de expropriere pentru utilitate publică;
 8. cesiunile de venituri pe un timp mai mare de doi ani;
 9. extract de pe contractele de arendă sau închiriere pe un timp mai lung de trei ani.
- La actele arătate în al. 1, 2, 3 și 4, de vor fi autentificate tot la tribunalul situației nemișcătorului, transcrierea se va face numai în extras.

Art. 712. — Până la transcriere, drepturile rezultând din actele menționate de articolul de mai sus nu se opune celor de al treilea, care au drepturi asupra bunului nemișcător chiar dacă au cunoștință de existența actelor de mai sus.

Se exceptează bine înțeles cazurile de viclenie.

Art. 713. — Se vor transcrie în extract în registrul de urmăriri:

1. comandamentele prelabile;
2. urmărirea de venituri.

Art. 714. — Cererile de transcriere se vor face la grefa tribunalului de partea interesată, chiar pe baza unor titluri sub semnătură privată.

Art. 715. — Inscrierea privilegiilor și ipotecilor se va face în registrul tribunalului unde se află situat bunul nemișcător, potrivit rânduielilor arătate în codicele civil.

În caz când actul a cărui înscriere se cere este autentificat tot la tribunalul situației nemișcătorului, se va înscrie în registru numai ordonanța de înscriere.

Art. 716. — Când se va încuviința înscrierea actului de privilegiu sau ipotecă, se va face cercetare în registrul de înscriere, transcriere și urmăriri, de un judecător, asistat de grefier, spre a se vedea dacă există diferite alte sarcini sau drepturi asupra aceluși bun.

Vorbire despre aceste cercetări se va face în actul de înscrierea ipotecii sau privilegiului.

Părțile pot renunța la cercetarea în registre.

Art. 717. — Pe actul original, pe lângă certificarea datei și numărului de ordine cerut de art. 1782 din codicele civil se va transcrie și ordonanța de înscriere, așa cum s'a trecut în registrul de înscriere.

Art. 718. — Aceleași formalități de înscriere se vor urma când pe baza art. 1814 din codicele civil, o ipotecă se va muta de pe un bun pe altul.

Vorbirea despre această mutare se va face pe marginea primei inscripții.

Art. 719. — În mapa prevăzută de art. 711 se va păstra câte un exemplar de pe toate actele prin care se constituie un amanet, potrivit art. 1685 și următoarele din codul civil, după cererea părții interesate.

Art. 720. — Toate exemplarele actelor juridice depuse și strârse în mape se vor lega în fiecare an în volum.

CARTEA VII

Dispozițiuni finale

Art. 721. — Dispozițiunile codului de față alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială; ele se aplică și în materiile prevăzute de alte legi în măsura în care acestea nu cuprind dispozițiuni potrivnice.

Art. 722. — Partea va plăti o singură taxă de procedură pentru toate actele de procedură ale pricinii, ca: citații, depoziții de martori, expertiză, intrerogatorii, jurământ și comunicări de acte de procedură.

Taxa de procedură va fi, la prima instanță, egală cu de două ori impozitul proporțional la care este supusă cererea.

Pentru cererile supuse numai la plata taxei de timbru, taxa de procedură va fi de două ori taxa la care este supusă cererea.

În cazul exercitării unei căi de atac, taxele de procedură mai susarătate se reduc la jumătate.

Taxele de procedură se vor depune odată cu cererea, apelul sau recursul, în modul următor: 10 la sută în numerar la instanțe, drept taxă de urgență, 20 la sută în timbre judiciare, 5 la sută în timbre I. O. V. R., iar restul în coli și timbre fiscale.

În materie necontencioasă nu se datorește taxa de procedură.

Pentru pricinile în curs părțile pot beneficia de dispozițiunile de mai sus dacă plătesc la prima zi de înfișare, după publicarea prezentei legi, taxa de procedură pentru instanța respectivă.

Art. 723. — Drepturile procedurale trebuie exercitate cu bună credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege.

Partea care folosește aceste drepturi în chip abuziv răspunde pentru pagubele pricinuite.

Art. 724. — Pricinile în curs de judecată la data punerii în aplicare a prezentei legi vor continua să fie judecate de instanțele investite.

De asemeni rămân în competența tribunalelor cererile care au fost făcute înainte de publicarea legii de față, pe temeiul dispozițiilor prevăzute în cuprinsul cărților V și VI din codul de procedură civilă.

În cazul când instanța este desființată, dosarele se vor trimite din oficiu instanței competente potrivit legii de față.

Hotărârile pronunțate înainte de punerea în aplicare a legii de față, rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate.

Art. 725. — Actele de procedură îndeplinite înainte de punerea în aplicare a prezentei legi rămân valabile.

Art. 726. — Dispozițiunile privitoare la perimare intră în vigoare după 6 luni dela punerea în aplicare a prezentei legi.

Art. 727. — Orice căteori legile fac trimitere la dispozițiuni abrogate în temeiul prezentei legi, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiunile corespunzătoare din cuprinsul legii de față.

Art. 728. — Înscierea în registrul stării civile a hotărârii de despărțenie, dată înainte de punerea în aplicare a legii de față și care rămâne irevocabilă este supusă dispozițiilor legale în vigoare la data pronunțării ei, dispozițiuni care vor hotărî deopotrivă și efectele despărțeniei, cu privire la drepturile copiilor și soțului condamnat.

Art. 729. — Soțul despărțit nu va putea opune altor persoane încetarea regimului matrimonial când nu s'a făcut mențiune despre hotărârea de despărțenie în registrul stării civile, afară de cazul când aceștia au avut cunoștință despre despărțenie.

Art. 730. — Actele autentificate de judecătorii, care, după legi, sunt supuse formalității transcriptiunii sau înscrisiunii, se vor înainta de urgență de judecătorie tribunalului respectiv, pentru a fi transcrise sau înscrise

în registrele tribunalului. După transcriere sau înscrisiere, tribunalul le va înapoia judecătoriei pentru a le înmâna părților în drept.

Art. 731. — Administrarea tutellelor este de competența judecătorilor.

Art. 732. — Sumele statornicite de judecătorii cu titlul de cauțiuni, onorar de expert sau alte asemenea se pot depune și la percepția respectivă.

Art. 733. — Amenzile pronunțate în temeiul rânduielilor codului de față se vor executa potrivit dispozițiilor codului de procedură fiscală.

Art. 734. — Dispozițiunile legii Nr. 609 din 1 Iulie 1941, pentru măsuri excepționale în timpul cât armata se află în stare de război, rămân în vigoare.

Art. 735. — Legea Nr. 389 din 22 Iunie 1943, pentru extinderea legislației civile și comerciale a Vechiului Regat în România de peste Carpați, rămân în vigoare.

Recursurile în materie de carte funciară, de măsuri de asigurare și de executare silită asupra nemiscătoarelor sau uzufructului lor sunt de competența Curților.

NOTĂ. — Dispozițiunile art. III, VI și VIII din legea Nr. 18 publicată în Monitorul Oficial Nr. 35 din 12 Februarie 1948, pentru modificarea codului de procedură civilă, au următorul cuprins:

Art. III. Aplicarea dispozițiilor prevăzute în cuprinsul cărților V și VI din codul de procedură civilă trece în competența judecătorilor, în afară de dispozițiunile mai jos arătate, care rămân în competența tribunalelor:

1. executarea silită asupra bunurilor nemiscătoare și vânzarea de bună voie prin licitație a acestor bunuri;
2. măsurile asigurătoare asupra bunurilor nemiscătoare luate în cursul executării silită;
3. despărțirea averilor dintre soți;
4. interdicția;
5. cesiunea bunurilor;
6. convențiile matrimoniale;
7. transcrierea actelor de strămutare și urmărirea proprietăților și înscrisiunea privilegiilor, ipotecilor și amanetelor.

În materiile trecute în competența judecătorilor prin prezenta lege, dispozițiunile privitoare la tribunal se vor socoti că se referă la judecătorii.

Art. VI. Pe data punerii în aplicare a prezentei legi se abrogă:

1. legea pentru Curtea de Casație și Justiție;
2. legea judecătorilor de ocoale;
3. legea Nr. 394 din 23 Iunie 1943, pentru accelerarea judecăților în materie civilă și comercială;
4. legea Nr. 661 din 4 Octomvrie 1943, pentru reglementarea regimului fiscal al unor acțiuni în justiție;
5. articolele 234, 241, 242, 246—248, 251—276 și 285 din codul civil;
6. articolele 452—454, 578—583 și 722 pct. 7, din codul de procedură civilă.

Art. VIII. Prezenta lege intră în vigoare pe data de 1 Martie 1948.

MONITORUL OFICIAL Partea I B

Dispozițiuni și publicațiuni care nu au caracter normativ

DECRETE PREZIDENȚIALE

MINISTERUL

INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

NOI, PREZIDIUMUL PROVIZORIU

al

REPUBLICII POPULARE ROMANE

Văzând raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne și ministru ad-interim la Departamentele Industriei și Comerțului și Finanțelor cu Nr. 657.394 din 4 Februarie 1948,

Având în vedere dispozițiunile legii de organizare a Casei de Depuneri și Consemnațiuni;

Având în vedere adresa Băncii Naționale a României,

Decretăm:

Art. I. D-l Constantin Alessandriu se numește pe data de 24 Noembrie 1947 în calitate de membru în Consiliul de administrație al Casei de Depuneri și Consemnațiuni, ca delegat al Băncii Naționale a României, în locul d-lui Pompiliu Băbeanu, al cărui mandat încetează.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne și ministru ad-interim la Departamentele Industriei și Comerțului și Finanțelor este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Dat în București la 9 Februarie 1948.

C. I. PARHON

G. C. STERE

Ministrul afacerilor interne și ministru ad-interim al industriei și comerțului și finanțelor

Teohari Georgescu

Nr. 181.

JURNALE

ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 11 Octombrie 1947,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru al justiției cu Nr. 82.552 din 18 August 1947, privind naturalizarea prin recunoaștere a numitului Ștefan Muntean,

Văzând raportul Comisiunii pentru constatarea condițiilor de naturalizare și recunoaștere, prin care și-a dat avizul, în conformitate cu dispozițiunile art. 33 din legea pentru dobândirea și pierderea naționa-

lității române, că în adevăr, petiționarul îndeplinește condițiunile legale pentru a putea fi naturalizat prin recunoaștere,

În baza dispozițiilor art. 1 din legea Nr. 163 din 1947, pentru modificarea unor articole din legea mai sus citată, publicată în Monitorul Oficial Nr. 121 din 30 Mai 1947,

Decide:

Acordă naturalizarea prin recunoaștere, fiind român de origine, numitului Ștefan Muntean, născut în comuna Săvârșin, județul Arad, la 19 Iulie 1904, de profesie vopsitor, domiciliat în Arad.

Dr. Petru Groza, Gh. Tătărescu, L. Pătrășcanu, Al. Alexandrini, Gh. Vântu, Ion Pas, Prof. Tr. Săvulescu, Dr. Fl. Bagdasar, R. Roșculeț, Oct. Livezeanu.

Nr. 1.398.

Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 30 Octombrie 1947,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru al justiției cu Nr. 97.213 din 27 Octombrie 1947, privind naturalizarea prin recunoaștere a numitului Petru Miloș,

Văzând raportul Comisiunii pentru constatarea condițiilor de naturalizare și recunoaștere, prin care și-a dat avizul, în conformitate cu dispozițiunile art. 33 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române, că în adevăr, petiționarul îndeplinește condițiunile legale pentru a putea fi naturalizat prin recunoaștere,

În baza dispozițiilor art. 1 din legea Nr. 163 din 1947, pentru modificarea unor articole din legea mai sus citată, publicată în Monitorul Oficial Nr. 121 din 30 Mai 1947,

Decide:

Acordă naturalizarea prin recunoaștere, fiind român de origine, numitului Petru Miloș, născut la 27 Iunie 1921, în comuna Sărcia (Jugoslavia), de profesie agricultor, domiciliat în comuna Ghilad, județul Timiș-Torontal.

Dr. Petru Groza, Gh. Tătărescu, L. Pătrășcanu, Gh. Vântu, Ion Pas, Lotar Rădăceanu, R. Zăroni, R. Roșculeț, Dr. Fl. Bagdasar, Oct. Livezeanu.

Nr. 1.480.

Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 29 Decembrie 1947,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru al justiției cu Nr. 112.172 din 18 Decembrie 1947, privind naturalizarea prin recunoaștere a numitului Emil Simeon Păcurar,

Văzând raportul Comisiunii pentru constatarea condițiilor de naturalizare și recunoaștere, prin care și-a dat avizul, în conformitate cu dispozițiunile art. 33 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române, că în adevăr, petiționarul îndeplinește condițiunile legale pentru a putea fi naturalizat prin recunoaștere,

În baza dispozițiilor art. 1 din legea Nr. 163 din 1947, pentru modificarea unor articole din legea mai sus citată, publicată în Monitorul Oficial Nr. 121 din 30 Mai 1947.

Decide:

Acordă naturalizarea prin recunoaștere, fiind român de origine, numitului Emil Simeon Păcurar, născut la 12 Octombrie 1922, în comuna Remetea Mare (Timiș-Torontal), student, domiciliat în Arad.

Dr. Petru Groza, L. Pătrășcanu, Ion Pas, Stanciu Stoian, Prof. Tr. Săvulescu, Th. Iordăchescu, R. Zăroni, Oct. Livezeanu, Prof. ing. N. Profiri, Dr. Fl. Bagdasar.

Nr. 1.836.

COMISIUNEA MINISTERIALA PENTRU APLICAREA TRATATULUI DE PACE

Prin decizia comitetului de direcție C. A. S. B. I. Nr. 1.018 din 17 Ianuarie 1948, d-l Șcanabel din București, se numește membru în consiliul de administrație la Fabrica de hârtie S. A. „Bușteni”, din com. Bușteni, în locul d-lui dr. Sandu Lieblich, numit prin decizia Nr. 16.075 din 15 Septembrie 1947.

DECIZIUNI

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Prin decizia ministerială Nr. 1.786 A din 14 Februarie 1948, se numesc în funcțiunea de notari stagii categoria X, coeficientul de funcțiune 2,05, și în clasele de salarizare arătate în dreptul ficăruia, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial și se repartizează la dispoziția Prefecturilor de județ arătate

mai jos, pentru a fi încadrați în posturi bugetare vacante, d-nii:

Eichinger Desideriu, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Alba.

Colf Ioan Eugen, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Arad.

Gramă Ioan, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Bihor.

Grigore Ioan, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Buzău.

Schnfurt Petre, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Dâmbovița.

Nica V. Constantin, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Ialomița.

Moga I. Zeno Mircea, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Iași.

Tudose Octavian, în clasa 7 de salarizare a dispoziția Prefecturii județului Mehedinți.

Rătărescu Alexandru, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mehedinți.

Mag Constantin, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mehedinți.

Mathé Ladislau, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Odoșorhei.

Lisieviți A. Anton, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Olt.

Stănescu Gheorghe, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Olt.

Vasile Gheorghe, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Prahova.

Dinescu Horia, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Argeș.

Constantinescu Ilie, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Constanta.

Popovici Gheorghe, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului R. Sărat.

Nițescu St. Marin, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii Târnava Mică.

Moldovan Aurel, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Târnava Mică.

Drăgenuță Virgil, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Târnava Mică.

Culicovschi Boris, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Tulcea.

Purdea Nicolae, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Turda.

Bularda Mihail, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Tutova.

Alistar Gheorghe, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Tutova.

Cârneală V. Marcel, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Vaslui.

Popescu C. Florea, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Argeș.

Ghiorma Ion, în clasa 8 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Gorj.

Isac Iosif, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Gorj.

Olteanu Nicolae, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Ialomița.

Cuțitoiu Gheorghe, în clasa 11 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mehedinți.

Pop Ioan, în clasa 5 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mureș.

Oancea Iosif, în clasa 10 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mureș.

Cofariu Dumitru, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Mureș.

Schipor Arcadie, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Năsăud.

Mereuță Aurelian, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Neamț.

Teodoroiu I. Dumitru, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Prahova.

Tătaru Eugen, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Putna.

Comănescu Aurel, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Putna.

Dorobăț N. Nicolae, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Putna.

Dumitrescu E. Ioan, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului R. Sărat.

Galatâr Vasile, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii Târnava Mare.

Găușcă Constantin, în cl. 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Târnava Mică.

Bălă Constantin, în clasa 5 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Tulcea.

Vesa Mihail, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Turda.

Flondor Aurel, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Vaslui.

Dinică D. Ion, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Vâlcea.

Ivana N. Vasile, în clasa 5 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Olt.

Apetrii Nicolae, în clasa 8 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

Movileanu C. Ion, în clasa 4 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

Iacob Vasile, în clasa 8 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

Diaconescu Vasile, în clasa 6 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

Verdeș C. Gheorghe, în clasa 7 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

Năsturaș Vasile, în clasa 8 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Roman.

În funcțiunea de notari categoria XI, coeficient de funcțiune 2,40 și în clasele de salarizare arătate în dreptul fiecăruia, d-nii:

Constantinescu Alexandru, în cl. 9 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Argeș.

Sopoțeanu Alexandru, în clasa 9 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Dolj.

Dobrescu I. Dumitru, în clasa 9 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Ialomița.

Bădescu Eugen, în clasa 9 de salarizare, la dispoziția Prefecturii județului Ilfov.

Idem Nr. 997 A. din 17 Februarie 1948, d-l Vasile Strejac, om de serviciu la Curtea Administrativă Suceava, categoria II-a, coeficientul de funcție 1,30, clasa de salarizare 14, se pune în retragere, la cerere, pentru vârsta de pensie, pe ziua de 29 Februarie 1948, spre a-și aranja drepturile la pensie.

Prin decizia d-lui director al Poliției de Siguranță din Direcțiunea Generală a Poliției Nr. 6966 din 10 Februarie 1948, d-l Nistor Vasile se numește, pe data de 5 Februarie 1948, în funcțiunea de comisar ajutor de poliție, categoria XI de funcțiune, clasa 7 de salarizare, cu ve-

chimea dela 1 Aprilie 1948, la Inspectoratul regional de poliție Sibiu, pentru Serviciul de Siguranță.

Următorul personal din cadrul Inspectoratului regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, se mută în interesul serviciului, pe data de 31 Ianuarie 1948, la unitățile de siguranță din raza aceluși inspectorat, după cum urmează.

Preda Stelian, comisar șef de poliție, dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, la Poliția Făgăraș, pentru Serviciul de Siguranță.

Georgescu Tiberiu, comisar de poliție dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, la Poliția Miercurea Ciuc, pentru Serviciul de Siguranță.

Petric Petre, comisar de poliție, dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, la Poliția Sf. Gheorghe, pentru Serviciul de Siguranță.

Vitec Ioan, comisar de poliție, dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, la Poliția Făgăraș, pentru Serviciul de Siguranță.

Ionescu Eugen, comisar de poliție, dela Poliția Făgăraș, Serviciul de Siguranță, la Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, pentru Serviciul de Siguranță.

Paroanu Ioan, comisar ajutor de poliție, dela Comisariatul de Poliție Gheorghieni, Biroul de Siguranță, la Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, pentru Serviciul de Siguranță.

Cornea Vlad, agent de poliție, dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, la Comisariatul de Poliție Intorsura Buzăului, pentru Biroul de Siguranță.

Comisarului de poliție Izsak Adalbert Bela, dela Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, i se stabilește, pe data de 1 Februarie 1948, clasa 4 de salarizare, cu vechimea dela 1 Aprilie 1947.

Se rectifică în parte deciziunea Nr. 5.596 P. din 1948, prin care s'a rectificat clasa de salarizare a comisarului ajutor de poliție Popescu T. Romulus din Direcțiunea Generală a Poliției, Direcțiunea Poliției de Siguranță, în sensul că i se atribuie vechimea în clasa dela 1 Aprilie 1946, în loc de 1 Aprilie 1947, cum din eroare s'a menționat în deciziunea de mai sus.

Se rectifică în parte deciziunea Nr. 6.366 P. din 1948, prin care d-na Oancea Valeria a fost numită agent principal de poliție la Inspectoratul Regional de Poliție Brașov, Serviciul de Siguranță, în sensul că i se stabilește 5 clase de salarizare, în loc de 7 clase, cum din eroare a fost trecută în deciziunea de mai sus.

Prin decizia d-lui prefect al Poliției Capitalei, Nr. 14.784 din 15 Februarie 1948, gardianul public Ioan Mihai, dela Corpul Gardienilor Publici, de pe lângă această prefectură de poliție, se consideră demisionat din funcțiune pe data de 15 Noemvrie 1947, ca neprezentat în termen legal.

Prin decizia d-lui director general al penitenciarelor și institutelor de prevenție Nr. 7.113 din 9 Februarie 1948, pe data imediat posterioară publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, se fac următoarele numiri în Serviciul exterior al Direcției penitenciarelor, după cum urmează:

D-soara Samargescu Ștefania, absolventă a Școalei superioare de asistență socială, se numește asistentă socială la Institutul de Minori București, în post aflat vacant, încadrându-se în categoria XII de funcțiune, coeficientul 2,90, clasa VIII de salarizare, categoria I de salarizare, cu un salariu de bază de 1,35.

D-na Dâmbeanu Elisabeta, absolventă a Școalei superioare de asistență socială, se numește asistentă socială la Institutul de Minori București, în post aflat vacant, încadrându-se în categoria XII de funcțiune, coeficientul 2,90, clasa VIII de salarizare, categoria I de salarizare, cu un salariu de bază de 1,35.

Idem Nr. 6.913 din 7 Februarie 1948, pe data de 15 Februarie 1948, se fac următoarele transferări în Serviciul central și exterior după cum urmează:

D-na Moscu Maria, impiegată la Penitenciarul Focșani, detașată la Administrația centrală, se transferă în același grad, cu serviciul în Administrația Centrală a Direcției Penitenciarelor, în post aflat vacant.

D-na Bătu Marcela, impiegată la Penitenciarul Plătărești, detașată la Penitenciarul Călărași, se transferă în același grad, cu serviciul la Penitenciarul Călărași, în post aflat vacant.

Idem Nr. 6.629 din 6 Februarie 1948, d-l Fundăneanu Vasile, șef de birou la Penitenciarul Turda, se cheamă în funcția de șef de secție în post aflat vacant, la Penitenciarul R. Sărat, pe data imediat posterioară publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, încadrându-se în categoria XII de funcțiune, coeficientul 2,90, clasa 10 de salarizare, cu un salariu de bază 1,45, susnumitul va primi diferența de salariu dela data de 1 Aprilie 1948, în conformitate cu dispozițiunile art. 84 din legea Nr. 139, din 1947, pentru evaluarea și perceperea veniturilor și fixarea cheltuielilor Statului, pe exercițiul 1948, iar cu serviciul rămâne detașat pe aceeași dată în Administrația centrală a Direcției Penitenciarelor, cu delegație de subinspector.

Idem Nr. 9.063 din 16 Februarie 1948, d-l Ștefanov Gheorghe, șef de birou la Institutul de Minori București, detașat la Penitenciarul Fălticeni, se detașează pe data de 15 Februarie 1948, în același grad, cu serviciul la Penitenciarul Brașov, delegându-se ca subadministrător.

Idem Nr. 8.300 din 13 Februarie 1948, se primesc demisiile din serviciu a personalului de pază din serviciul exterior al penitenciarelor, menționat mai jos, dela penitenciarele, la datele și pentru motivele trecute în dreptul fiecăruia:

Rusu Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Aiud, și detașat la Penitenciarul Satu Mare, pe data de 1 Martie 1948, pentru interese familiare.

Flera Vasile, gardian dela Penitenciarul Constanța, pe data de 15 Februarie 1948, pentru interese.

Alexandrescu Ioan, gardian dela Penitenciarul Brașov, și detașat cu serviciul în direcție, pe data de 1 Februarie 1948.

Zaharia Ilie, gardian dela Penitenciarul Iași, pe data de 1 Martie 1948, pentru interese familiare.

Zamfir Ioan, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 1 Februarie 1948, pentru motive familiare.

Bodea Ioan, gardian dela Penitenciarul Timișoara, pe data de 1 Februarie 1948, pentru motive familiare.

Huțanu Eugenia, gardiană dela Penitenciarul Botoșani, pe data de 10 Februarie 1948, pentru interese familiare.

Munteanu Ioan, gardian dela Penitenciarul Oradea Mare, pe data de 1 Februarie 1948, pentru motive familiare.

Personalul de pază menționat mai jos.

se consideră demisionat dela penitenciarul, la data și pentru motivele arătate în dreptul fiecăruia:

Gheorghe D. Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Pitești, pe data de 20 Mai 1947, pentru neprezentare la post.

Naburis Dumitru, gardian dela Penitenciarul Pitești, pe data de 14 Iulie 1947, pentru neprezentare la post.

Popa Gngore, gardian dela Penitenciarul Aiud, pe data de 30 Mai 1943, dată la care a fost mobilizat.

Marin Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Aiud, pe data de 1 Aprilie 1944, dată la care a fost mobilizat.

Onofrei Iancu, gardian dela Penitenciarul Roman, pe data de 15 Decembrie 1947, pentru neprezentare la serviciu.

Nicolae D. Nicolae, gardian dela Penitenciarul Ploiești, pe data de 1 Noembrie 1947, pentru neprezentare la post.

Florea Constantin, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 2 Decembrie 1947, pentru părăsirea serviciului.

Constanța Stere, gardiană dela Penitenciarul Doftana și detașată în direcție, pe data de 1 Februarie 1948, a renunțat la serviciu.

Mogoș Ștefan, gardian dela Penitenciarul Giurgiu, pe data de 3 Septembrie 1947, pentru neprezentare la post.

Pe data de 15 Februarie 1948, primul gardian Angheluță Vașile, din serviciul Penitenciarului Târgoviște, se suspendă din serviciu fără drept de salariu, până la clarificarea situației juridice, intentată contra sa de către Parchetul Tribunalului Dâmbovița.

Personalul de pază menționat mai jos, se lasă în disponibilitate pe datele, dela penitenciarele și pentru motivele specificate în dreptul fiecăruia:

Guian Dumitru, gardian dela Penitenciarul Petroșani, pe data de 15 Februarie 1948, pentru abateri în serviciu.

Popescu Victor, gardian dela Penitenciarul R. Sărat, pe data de 10 Octombrie 1947, pentru părăsirea serviciului.

Petre Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Tulcea, pe data de 6 August 1947, pentru părăsirea serviciului.

Stănescu Popescu Petre, gardian dela Penitenciarul Aiud, pe data de 31 Decembrie 1947, pentru refuz de serviciu.

Grădinaru Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Brașov, pe data de 1 Octombrie 1947, pentru părăsirea serviciului.

Mănăilă Ștefan, gardian dela Penitenciarul Focșani, pe data de 15 Februarie 1948, pentru beție și abateri dela serviciu.

Puriceel Dumitru, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 7 Ianuarie 1948, pentru părăsirea serviciului.

Jianu Gheorghe, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 10 Februarie 1948, pentru abateri în serviciu și se trimite în judecată.

Constantin R. Ioan, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 10 Februarie 1948, pentru abateri în serviciu și se trimite în judecată.

Maidan Constantin, gardian dela Penitenciarul Iași, pe data de 15 Ianuarie 1948, pentru părăsirea serviciului.

Turcanu Dumitru, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 1 Februarie 1948, pentru grave abateri dela serviciu.

Balasz Francisc, gardian dela Penitenciarul Sft. Gheorghe, pe data de 10 Februarie 1948, pentru neglijență, care a produs evadare.

Aștelean Nicolae, gardian dela Penitenciarul Cluj Principal, pe data de 1 Septembrie 1947, pentru neprezentare la post.

Lazăr Simion, gardian dela Penitenciarul Cluj Principal, pe data de 1 Septembrie 1947, pentru neprezentare la post.

Camă Dumitru, gardian dela Penitenciarul Văcărești, pe data de 8 Decembrie 1947, pentru părăsirea serviciului.

Personalul de pază menționat mai jos, se destitue din serviciu, la datele, dela penitenciarele și pentru motivele specificate în dreptul fiecăruia:

Găiceanu Nicolae, gardian dela Penitenciarul Tulcea, pe data de 31 Decembrie 1947, pentru părăsirea serviciului.

Nedea Lazăr, gardian dela Penitenciarul Craiova, pe data de 9 Ianuarie 1948, pentru părăsirea serviciului și se trimite în judecată.

Vasilescu Toma, gardian dela Penitenciarul Sighet, pe data de 5 Februarie 1948, pentru beție, lipsă dela serviciu, atitudine antidemocratică.

MINISTERUL FINANTELOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Finanțelor,

Având în vedere dispozițiunile art. 136 și 196 din legea de organizare a Camerelor profesionale;

Având în vedere propunerea făcută de Direcțiunea Generală a Bugetului și Contabilității Generale a Statului;

Decidem:

Art. 1. — D-l Huțu Gheorghe, administrator financiar al județului Brăila, se delegă în Comisiunea de control de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Brăila, în locul d-lui Ion Ioanel, transferat.

Art. 2. — D-l director general al

Bugetului și Contabilității Generale a Statului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 18 Februarie 1948.

p. Ministru, V. Modoran

Nr. 63.627.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Finanțelor,

Având în vedere referatul Oficiului de Studii Nr. 11.862 din 1948;

Având în vedere recomandările Ministerului Afacerilor Străine cu Nr. 150.869 din 1948 și Președinției Consiliului de Miniștri Nr. 4.436 din 1948;

Având în vedere jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.412, publicat în Monitorul Oficial Nr. 253 din 1 Noembrie 1947.

Decidem:

Art. 1. — Comisiunea pentru stabilirea retribuțiilor funcționarilor români trimiși în străinătate, instituită prin decizia ministerială Nr. 10.834 din 1 Decembrie 1945, se completează după cum urmează:

Președinte, d-l Mihail Maievschi, secretar general, în locul d-lui ing. Eug. Ballan.

Membri: D-na Ana Toma, prim consilier de legație din Ministerul Afacerilor Străine, în locul d-lui C. Zănescu.

D-l Constantin Dumitrescu, referent titular la Președinția Consiliului de Miniștri, în locul d-lui ing. Ion Measnicov.

Art. 2. — D-l referent șef delegat cu conducerea Oficiului de Studii și Coordonare financiară, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 19 Februarie 1948.

p. Ministru, Vasile Modoran

Nr. 11.356.

Prin decizia ministerială cu Nr. 63.630 din 18 Februarie 1948, se anulează dispoziț. deciziei ministeriale Nr. 17.185 din 1947, prin care d-nii Corcoveanu Petre, subșef de birou și Corcoveanu Ion, percepător de agenție, au fost delegați să îndeplinească cu începere dela data de 20 Iulie 1947, primul funcțiunea de controlor fiscal, iar secundul funcțiunea de percepător de circ. pe lângă Administrația financiară Făgăraș.

D-l Corcoveanu Petre, subșef de birou, se suspendă din funcțiune pe data de 18 Februarie 1948 în conformitate cu dispozițiunile art. 165 din regulamentul pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici.

Idem Nr. 63.426 din 17 Februarie 1948, d-l Isbășescu Ion, șef de birou, clasa 12 de salarizare, dela Administrația financiară Ciuc, se mută după cerere, pe data de 29 Februarie 1948, la Administrația financiară Muscel.

Idem Nr. 63.424 din 17 Februarie 1948, d-l Dornescu Vasile, perceptor de agenție, categoria X, coeficient de funcțiune 2,05, clasa de salarizare 9, dela Administrația financiară Vlașca, se trece după cerere pe data de 29 Februarie 1948, în funcțiune echivalentă de subșef de birou, categoria X, coeficient de funcțiune 2,05, clasa 9 de salarizare, la aceeași Administrație financiară.

MINISTERUL JUSTITIEI

Prin decizia ministerială cu Nr. 13.879 din 20 Februarie 1948, se rectifică decizia Nr. 113.194 din 22 Decembrie 1947, în sensul că d-l Ion Știrbu, operator topometru, în Direcțiunea Cărilor funciare și Cadastrului tunciar, se reprimește în serviciu în calitate de operator topometru șef, clasa 26 de salarizare, categoria XIV, coeficient de funcțiune 4,30, în aceeași Direcțiune, pe data de 16 Octombrie 1947, în loc de 22 Decembrie 1947.

Idem Nr. 13.449 din 20 Februarie 1948, d-l Ioan D. Ionescu, agent la Corpul Portăreilor Tribunalului Ilfov, este pus în retragere pe data de 29 Februarie 1948, pentru invaliditate contractată în timpul dar nu din cauza serviciului și în situațiunea de a-și exercita drepturile la pensie, conform legii.

Idem Nr. 13.446 din 20 Februarie 1948, d-ra Ecaterina Tvetinovi, dactilografă șefă în Ministerul Justiției, este pusă în retragere, pe data de 29 Februarie 1948, pentru invaliditate contractată în timpul dar nu din cauza serviciului și în situațiunea de a-și exercita drepturile la pensie, conform legii.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Având în vedere propunerile făcute de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920, publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine, pe data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, asupra comprimărilor

temporare, pentru economii bugetare, ale salariilor posturilor de personal administrativ, tehnic și de serviciu, mai jos menționat, comprimări trecute în decizia Nr. 269.302 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947:

Bibliotecar șef la Facultatea de Litere și Filosofie din București (Curcăneanu Mihail).

Om de serviciu la Facultatea de Științe din București (Ștefan Anastasia).

Laborant la Laboratorul de chimie anorganică, dela Facultatea de Științe din București (Bărbulescu Ioana).

Laborant tehnic șef, la Clinica medicală II a Facultății de Medicină din București (I. N. Oargă).

Laborant la Laboratorul de Medicină experimentală dela Facultatea de Medicină din București (Lazăr Nicolae).

Laborant tehnic la Clinica neurologică dela Facultatea de Medicină București (Eliza Popescu).

Laborant tehnic șef la Clinica de bacteriologie (inframicrobiologie) dela Facultatea de Medicină din București (Polixenia Duca).

Maistru atelier la Facultatea de Medicină Veterinară din București (Dragoș Mihai).

Om de serviciu la Serviciul de Patologie și Clinica chirurgicală dela Facultatea de Medicină Veterinară din București (Tartăia Ion).

Om de serviciu la Academia Națională de Educație Fizică din București (Orășanu Maria).

Om de serviciu la Academia Națională de Educație Fizică din București (Roman Florica).

Om de serviciu la Academia Națională de Educație Fizică din București (Bursuc Ion).

Șef de atelier fără secție, la Colegiul Academic al Universității din Cluj (Căliman Gheorghe).

Secretar la Facultatea de Științe din Cluj (Lupea Constantin).

Laborant tehnic la Institutul de Anatomie și embriologie al Facultății de Medicină din Cluj (Darie Vasile).

Desenator staglar la Institutul de Fiziologie al Facultății de Medicină din Cluj (Vitelschi Varvara).

Bibliotecar la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Brașov (Stinghe Silvia).

Art. 2. — D-l director al învățământului superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu

Nr. 40.552

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale,

Având în vedere decizia Ministerului Educației Naționale Nr. 269.302 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947,

Având în vedere propunerile făcute de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920, publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine, pe data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, asupra comprimărilor temporare, pentru economii bugetare, ale salariilor a patru posturi de oameni de serviciu (doici), la Direcția Clinicilor universitare din Cluj comprimări trecute în decizia Nr. 269.302 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947.

Art. 2. — D-l director al învățământului superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu

Nr. 40.553.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale,

Având în vedere decizia Ministerului Educației Naționale Nr. 256.508 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 229 din 4 Octombrie 1947;

Având în vedere propunerea făcută de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920, publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine, pe data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, asupra suprimării temporare, pentru economii bugetare, a salariului postului de asistent la catedra de Finanțe, dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Brașov, suprimare trecută în decizia Nr. 256.508 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 229 din 4 Octombrie 1947.

Art. 2. — D-l director al învățământului superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948,

p. Ministru, Miron Nicolescu

Nr. 40.554.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Având în vedere propunerile făcute de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920 din 1947, publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 269.301 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947, prin care membrii corpului administrativ, tehnic și de serviciu, mai jos menționați, au fost comprimați cu post cu tot, d-lor reprimându-se în funcțiunile ce au deținut, pe data de 1 Septembrie 1947, și cu plata salariului dela data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial:

Tudor Gheorghe, magazioner gestionar la Rectoratul Universității din București.

Oniga Petre, om de serviciu, la Decanatul Facultății de Farmacie din București.

Neculcea Constantin, laborant șef, la Laboratorul de Chimie analitică dela Politehnica din București.

Indre Ion, șef de atelier, fără secție, la Laboratorul de zoologie și entomologie, dela Politehnica din București.

Mihai Albert, șef de atelier, fără secție, la Atelierele și Uzina Centrală, Atelierul de tâmplărie, dela Politehnica din București.

Călinoiu Dumitru, maistru ajutor munci grele, la Ferma Dunărea a Facultății de Agronomie din București.

Miosev Ion, logofăt, la Ferma Dunărea a Facultății de Agronomie din București.

Constantin Nic., om de serviciu, la Muzeul de Istorie Naturală Gr. Antipa din București.

Tălnaciu Ioan, conductor agricol, la Direcția Clinicilor universitare din Cluj.

Mihalache Ioan, laborant șef la Biblioteca Universității din Cluj.

Pescaru Olivia, arhivist la Arhivele Statului, direcția regională Cluj.

Art. 2. — D-l director al învățământului superior este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la 12 Februarie 1948,

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.555.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Având în vedere propunerile făcute de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920 publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 269.301 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947, prin care membrii corpului administrativ, tehnic și de serviciu, mai jos menționați au fost comprimați cu post cu tot, d-lor reprimându-se în funcțiune, pe data de 1 Septembrie 1947:

Lazăr Ion, telefonist la Facultatea de Medicină din București.

Beghina Căpraru, om de serviciu, la Clinica de bacteriologie (inframicrobiologie), dela Facultatea de Medicină din București.

Licuță Traian, archizitor de materiale la personalul de întreținere și de serviciu dela Politehnica București.

Văcăroiu I., magazioner gestionar la desfacerea produselor dela ferme dela Facultatea de Agronomie București.

Mihăilescu Calinic, șef de secție (subing. princ. II), la Fabrica de conserve alimentare Istrița-Buzău, dela Facultatea de Agronomie din București.

Ciorăneanu H. Ion, magazioner gestionar la Ferma Dunărea dela Facultatea de Agronomie din București.

Egi Suluțiu Atena, subșef de birou la Clinica II medicală a Facultății de Medicină din Cluj.

Blag Olimpia, laborant tehnic la Clinica neuropsihiatrică dela Facultatea de Medicină din Cluj.

Rotaru Nicolae, laborant șef la Biblioteca Universității Cluj.

Sâncrăianu Gheorghe, curier la Biblioteca Universității Cluj.

Naghy Emma, subșef de birou la Facultatea de Agronomie Cluj.

Crall Adalbert, om serviciu la Facultatea de Agronomie Cluj.

Colcea Dora, prim secretar la Rectoratul Universității Iași.

Părpăriță Mihai, contabil șef la Rectoratul Universității Iași.

Ungureanu Livia, bibliotecar șef la Facultatea de Litere și Filosofie din Iași.

Sucu Ion, arhivist șef la Arhivele Statului București.

Chiră Haralambie, paleograf la Arhivele Statului București.

Art. 2. — Salariile posturilor prevăzute la art. 1 din prezenta decizie se suprimă temporar pentru economii bugetare, cu începere dela data de 1 Septembrie 1947.

Art. 3. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.556

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Având în vedere decizia Ministerului Educației Naționale cu Nr. 269.301 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947;

Având în vedere propunerile făcute de comisiunea interministerială instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 920 publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947,

Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 269.301 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947, prin care d-l Nicolescu Virgil, secretar la Asistența universitară dela Universitatea din București, a fost încadrat la Academia de științe comerciale și cooperatiste din București, d-sa reprimându-se, pe data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, la postul ce a deținut și revenindu-se totodată asupra comprimării postului dela asistența universitară.

Art. 2. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.557.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Având în vedere propunerile Comisiei interministeriale, instituită prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 930 din 1947, publicat în Monitorul Oficial Nr. 160 din 16 Iulie 1947;

Văzând decizia Nr. 310.767 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 289 din 13 Decembrie 1947,

Decidem:

Art. 1. — D-l Stănescu Vasile Gheorghe zis Bădescu și d-l Marin Nicolae Bădea, zis Marinescu, magazioneri gestionari dela Facultatea de Filosofie și Litere din București, se repun pe data prezentării la post în funcțiunile avute, revenindu-se

totodată asupra comprimării temporare a prevederii bugetare dela posturile deținute de ei și anulându-se, în ce-i privește, hotărârile ministerului, luate cu deciziile Nr. 269.303 din 1947 și 310.767 din 1947, publicate respectiv în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie și 289 din 13 Decembrie 1947.

Art. 2. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.558.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale,
Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 266.979 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 239 din 16 Octombrie 1947, prin care d-l Andreescu Grigore, șef de lucrări provizoriu la Laboratorul de Gravitare, căldură și electricitate dela Facultatea de Științe din București, a fost comprimat cu post cu tot, d-sa reprimindu-se în învățământ pe data de 1 Septembrie 1947.

Art. 2. — Salariul postului prevăzut la art. 1 din prezenta decizie se suprimă temporar pentru economii bugetare, cu începere dela data de 1 Septembrie 1947.

Art. 3. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.777.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale,
Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 269.301 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 243 din 21 Octombrie 1947, prin care membrii Corpului administrativ, tehnic și de serviciu mai jos menționați, au fost comprimați cu post cu tot, d-lor reprimindu-se în funcțiunile ce au deținut, pe data de 1 Septembrie 1947 și cu plata salariului dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial:

Dumitru Ciobanu, laborant șef la Institutul de histologie al Facultății de Medicină din București.

D-l Radu Ilie Enache, laborant tehnic la Clinica chirurgicală și boalele căilor urinare dela Facultatea de Medicină din București.

Art. 2. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.778.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale,
Decidem:

Art. 1. — Se revine în parte asupra deciziei Nr. 266.979 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 239 din 16 Octombrie 1947, prin care membrii Corpului didactic mai jos menționați, au fost comprimați cu post cu tot, d-lor reprimindu-se în învățământ pe data de 1 Septembrie 1947 și cu plata salariului dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial:

D-l Raclis N., conferențiar definitiv la conferința de matematici generale dela cursurile comune ale Politehnicei din București.

D-l Giosan Nicolae, asistent provizoriu la Laboratorul de fitotehnie și câmpul de experiență dela Facultatea de Agronomie din Cluj.

Art. 2. — D-l director al inv. superior este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 12 Februarie 1948.

p. Ministru, Miron Nicolescu
Nr. 40.789.

Prin decizia ministerială cu Nr. 48.514 din 16 Februarie 1948, d-na învățătoare Ionescu Tr. Victoria se repartizează pe data de 16 Februarie 1948, dela Școala primară mixtă din comuna Pantelimon—București, la Școala primară mixtă Grivița Triaj—București, în locul învățătoarei Caloianu Maria, decedată.

MINISTERUL CULTELOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Cultelor,

Având în vedere dispozițiunile art. 3 pct. b, din legea Nr. 497, publicată în Monitorul Oficial Nr. 147 din 28 Iunie 1946, referitoare la reglementarea apelurilor la contribuția benevolă a publicului,

Decidem:

Art. 1. — Se autoriză Sf. Mănăstire de maice „Eroii Neamului”, din comuna Durnești, jud. Botoșani, să organizeze o colectă publică, în județul Baia, pentru strângerea sumei de 10.000.000 în bani și în natură, prin liste de subscripție și chitanțiere, sumă necesară construirii unei biserici.

Art. 2. — Termenul acestei autorizări este de o lună dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial.

Art. 3. — Termenul înăuntrul căruia se vor întrebuința banii și bunurile colectate este de un an de zile.

Art. 4. — Protosinghel Galacion Vlascu, starea Teodora Volosinco și maicele: Natalia Cioban, Chilina Turcan, Elena Bădilă și gen. rez. Neagu Ioan, vor fi responsabili de administrarea și gestiunea banilor și bunurilor colectate.

Art. 5. — D-l director al contenciosului este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 20 Februarie 1948.

p. Ministru, Pr. I. Vasca
Nr. 6.881.

Prin decizia ministerială Nr. 3.805 din 1948, se pune în retragere, la cerere, pentru anii serviți, diaconul Theodor Palii, utilizat la parohia Sf. Ingeri, din orașul Buzău, pe data de 1 Iulie 1948.

Idem Nr. 6.289 din 17 Februarie 1948, se recunoaște, pe data imediat următoare publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, numirea d-lui Gr. Bărbieru, în postul I de cântăreț dela parohia Nașterea Maicii Domnului, din orașul R.-Sărat, urmând a primi salariul conform clasei de numire 4, clasa de vechime 10, clasa de salarizare 9, categoria II, salariul de 1.827 lei lunar.

Idem Nr. 5.073 din 9 Februarie 1948, se recunoaște, pe data de 15 Februarie 1948, numirea d-lui Gheorghe Narița în postul de preot paroh, dela parohia Bandul Românesc, jud. Mureș, urmând a fi retribuit după clasa de salarizare 16, coeficient de funcțiune 2,05, categoria III de salarizare rurală, cu salariul net de lei 2.870 lunar.

Idem Nr. 3.931 din 1948, se rectifică punctul 28 din dec. Nr. 61.786 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 3 din 3 Ianuarie 1948, în sensul că se revine asupra licențierii din funcțiune a cântărețului Filip Diaconescu, dela parohia Glodeni, jud. Dâmbovița, iar nu asupra cântărețului Florian Diaconescu, dela parohia Lăculețe, jud. Dâmbovița, cum din eroare s'a trecut în susnumita decizie.

Idem Nr. 5.765 din 1948, se revine asupra deciziei Nr. 52.463 din 1947, în sensul că preotul Liviu Cipău renunță la transferarea C. Sale la parohia Ortiteag, urmând să funcționeze mai departe la parohia Săcueni.

Idem Nr. 5.766 din 1948, preotul Gh. Popovici, dela parohia Santandrei, jud. Hunedoara, se pune în retragere, la cerere, pentru anii serviți pe data de 1 Martie 1948.

Idem Nr. 5.761 din 1948, preotul Ștefan Madan, dela Parohia Bocșani, jud. Vâlcea, se pune în retragere, la cerere, pentru ași aranja drepturile la pensie, pe data de 31 Martie 1948.

Idem Nr. 5.071 din 9 Februarie 1948, se primește demisia monahiei Gaiinea Marinescu, pe data de 1 Februarie 1948, din funcțiunea de stareță-delegată la Sf. Mănăstire Barbu-Buzău.

MINISTERUL ARTELOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Artelor,

Având în vedere dispozițiile art. 78, 80, 73, 19 și 26 din legea Nr. 265 din 18 Iulie 1947, pentru organizarea Teatrelor, Operelor și Filarmonicilor de Stat, precum și pentru regimul spectacolelor publice,

Decidem:

Art. 1. — D-l Raul Șerban, directorul Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică din Cluj, se numește membru în Comitetul de direcție al Teatrului Național din Cluj, în locul d-lui M. Andreescu Skeleti, demisionat.

Art. 2. — D-l director general al Teatrelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Ion Pas
Nr. 2.710.

Prin decizia ministerială cu Nr. 1.294/184 I. A. din 18 Februarie 1948, d-lui profesor George Simonis, coeficient de funcțiune 5,50, clasa de salarizare 23, fost profesor la Conservatorul de muzică și artă dramatică din Cluj, i se rectifică clasa de salarizare, încadrându-se în clasa 25 în loc de 23, cu plata drepturilor materiale dela 1 Aprilie 1947.

MINISTERUL INFORMAȚIILOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Informațiilor,

Având în vedere dispozițiile art. 3 din Convenția de colaborare culturală dintre Republica Populară Română și Republica Federativă Populară a Jugoslaviei, semnată la București la 26 Iunie 1947 și ratificată prin legea Nr. 336 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 237 din 14 Octombrie 1947;

Având în vedere bunul mers al acestui departament;

Având în vedere acordul Ministerelor și instituțiilor interesate în cauză,

Decidem:

Art. 1. — Se institue, pe data prezentei decizii, Comisiunea Română pentru aplicarea convenției de colaborare culturală între R. P. R. și R. F. P. J., cu următoarea compunere:

Președinte: d-l Mihail Florescu, secretar general al Ministerului Informațiilor.

Membri: d-l prof. P. Mirescu, secretar general al M. E. N., delegat al Ministerului Educației Naționale; d-l Aurel Ion Maican, directorul general al Dir. Generale al Teatrelor, delegat al Ministerului Artelor; d-l Nicolae Gheorghiu, prim secretar de legăție, delegat al Ministerului Afacerilor Străine; d-l Mircea Gherman, delegat al Confederației Generale a Muncii; d-l Nicolae Gheorghiu, delegat al Uniunii Tineretului Muncitoresc.

Art. 2. — Direcțiunea administrativă este însărcinată cu executarea prezentei decizii.

Data la 21 Februarie 1948.

Ministru, Oct. Livezeanu
Nr. 6.136.

Prin decizia ministerială Nr. 6.100 din 19 Februarie 1948, d-ra Elisabeta Ionescu, subșef de birou în acest departament, se detașează, pe data prezentei decizii, la Direcțiunea Specială, Oficiul Național de Turism depe lângă acest minister.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, precum și dispozițiile Statutului funcționarilor publici;

Având în vedere deciziunea Nr. 50 din 1947, a Comisiunii de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216

din 19 Septembrie 1947, precum și ale deciziei Nr. 156, a aceleiași comisiuni, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947;

Având în vedere lucrările dela jg. Nr. 2.079 din 1948,

Decidem:

Art. 1. — D-nii: Tudorin Vasile și Olaru Ernest, pădurari, dela Serviciul silvic județean Bacău, se comprimă din serviciu, pe data prezentei decizii, în baza deciziei Nr. 50 a Comisiunii de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 19 Septembrie 1947, și a deciziei Nr. 156, a aceleiași comisiuni, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947.

Art. 2. — D-nii directori ai personalului și contabilității, sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor prezentei decizii.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 242.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, precum și dispozițiile Statutului funcționarilor publici;

Având în vedere deciziunea Nr. 50 din 1947, a Comisiunii de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 19 Septembrie 1947 precum și ale deciziei Nr. 156, a aceleiași comisiuni, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947;

Având în vedere lucrările dela jg. Nr. 2.082 din 1948,

Decidem:

Art. 1. — Următorii funcționari se comprimă din serviciu, pe data de 1 Februarie 1948, în baza deciziei Nr. 50, a Comisiunii de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 19 Septembrie 1947, și a deciziei Nr. 156, a aceleiași comisiuni, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947:

Popa Gheorghe, pădurar dela Ocolul Silvic M. A. D. Aiud-Alba.

Beiu Urs Traian, pădurar, dela Serviciul Silvic jud. Oradea.

Szavui Carol, pădurar, dela Ocolul silvic M. A. D. Ciuceu de Sus.

Humeneiuc Miltiade, pădurar, dela Ocolul Silvic M. A. D. Gîlău-Cluj.

Moian N. Ion, pădurar, dela Ocolul Silvic M. A. D. Săliște-Sibiu.

Vorovenci Ion, subșef de brigadă, dela Serviciul Silvic Jud. Trei Scăune.

Oprea Ștefan, pădurar, dela Serviciul Silvic Jud. Trei Scăune.

Haicau Pavel, pădurar, dela Ocolul Silvic Bațeu Jud. Trei Scăune.

Petra Dumitru, pădurar, dela Ocolul Silvic M. A. D. Brețu Jud. Trei Scaune.

Teodosiu Arnold, subșef de birou tehnic, dela Serv. Silvic Jud. Vâlcea.

Tabuia Milente, pădurar, dela Ocolul Silvic Ineu Jud. Arad.

Art. 2. — D-nii directori ai personalului și contabilității, sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor prezentei deciziuni.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 243.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, Având în vedere legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, precum și dispozițiile Statutului funcționarilor publici:

Având în vedere deciziunea Nr. 50 din 1947 a Comisiunii de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 19 Septembrie 1947, precum și ale deciziunii Nr. 156/947, a aceleiași comisii, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947;

Având în vedere lucrările dela jr. Nr. 1.988 și 1.723 din 1948.

Decidem:

Art. 1. — Următorii funcționari se comprimă din serviciu, pe data prezentei deciziuni, în conformitate cu dispozițiile deciziei Nr. 50 din 1947 a Comisiei de redresare economică și stabilizare monetară, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 19 Septembrie 1947, și decizia Nr. 156 din 1947, a aceleiași comisii, publicată în Monitorul Oficial Nr. 300 din 30 Decembrie 1947:

Inginer agronom Ghilde Nicolae, referent titular tehnic dela Camera Agricolă Timiș Torontal.

Antal Iosif, pădurar, dela Ocolul Silvic Ciuceu de Sus.

Art. 2. — D-nii directori ai personalului și contabilității, sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor prezentei deciziuni.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 246.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, precum și Statutul funcționarilor publici;

Având în vedere lucrările dela jr. Nr. 2.113 din 1948,

Decidem:

Art. 1. — Se revine asupra dispozițiilor deciziei ministeriale Nr. 928 din 1947, prin care d-l Marinescu

Constantin, șef de cultură, la Școala de agricultură Pașcani-Baia, a fost licențiat din serviciu, d-sa menținându-se în funcțiunea avută.

Plata salariului urmează a i se face din postul prevăzut la Nr. 255, în bugetul „Școli de agricultură”.

Art. 2. — D-nii directori ai personalului și contabilității sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor din prezenta decizie.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 244.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, precum și dispozițiile Statutului funcționarilor publici;

Având în vedere lucrările dela jr. Nr. 1.480 din 1948,

Decidem:

Art. 1. — Se revine asupra dispozițiilor deciziei ministeriale Nr. 1.345 din 1947, prin care d-l Căldăraru Alexandru, șef de birou la Camera Agricolă Caraș, a fost licențiat din serviciu, d-sa menținându-se în funcțiunea avută.

Plata salariului urmează a i se face din postul de șef de birou, coef. 2,40, clasa 17 de salarizare, vacant în bugetul Camerei Agricole Cluj, la categoria I-a.

Art. 2. — Se revine asupra dispozițiilor deciziei ministeriale Nr. 1.224 din 1947, prin care d-l Bogan Constantin, subșef de birou la Camera Agricolă R. Sărat, a fost licențiat din serviciu, d-sa menținându-se în funcțiunea avută la acea cameră.

Plata salariului urmează a i se face mai departe din bugetul Camerei Agricole Râmnicu Sărat.

Art. 3. — D-nii directori ai personalului și contabilității sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor prezentei deciziuni.

Data la 18 Februarie 1948.

Ministru, Prof. Tr. Săvulescu
Nr. 245.

Prin decizia ministerială Nr. 255 din 21 Februarie 1948, d-ra Șelaru Elena se reprimște în serviciu, pe data imediat următoare publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, în funcțiunea de impiegat administrativ cu coeficientul 1,90, în clasa 10 de salarizare cu vechimea în clasă, pe data de 1 Aprilie

1947, repartizându-se pe aceeași dată la ocolul silvic, M. A. D.-Craiova.

Plata salariului urmează a i se face din postul de impiegat administrativ coeficientul 1,90, clasa 9, de salarizare, vacant în bugetul Direcției P. P. J., fost Irimescu Zenovie.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

Prin decizia ministerială cu Nr. 6.229 din 19 Februarie 1948, pe data de 1 Martie 1948, se primește demisia d-lui Nițescu Victor, șef de serviciu temporar la Oficiul economic județean Dâmbovița.

Idem Nr. 6.240 din 19 Februarie 1948, se primește demisia d-șoarei Petrescu Sevasta, dactilografă temporară la Oficiul economic județean Tulcea, pe data de 15 Februarie 1948.

Idem Nr. 6.241 din 19 Februarie 1948, pe data prezentei deciziuni, d-l Galer Constantin, funcționar, com. Pitulați, județul Râmnicul Sărat, categoria V, coeficient 1,40, clasa 14, se transferă la Direcțiunea generală a controlului economic și se cheamă în funcțiunea de controlor economic, categoria XII, coeficient 2,90, cl. 14.

Idem Nr. 6.242 din 19 Februarie 1948, d-l Malinescu Stere se angajează la Ministerul Industriei și Comerțului, Ad-ția centrală, pe data de 4 Ianuarie 1948, în funcțiunea de șef de serviciu, categoria XIII, coef. 3,50, clasa de salarizare, studii și vechime 15.

Această angajare se face până la 31 Martie 1948, putând fi revocată în cazul în care departamentul găsește că nu mai este nevoie.

Idem Nr. 6.243 din 19 Februarie 1948, pe data de 1 Februarie 1948, se angajează la Ministerul Industriei și Comerțului, Ad-ția centrală, următorul personal, în funcțiunile și clasele de salarizare menționate în dreptul fiecăruia:

Beiu Roman, chimist, categoria XIII, coeficient 3,50, clasa de salarizare, studii și vechime 1.

Landes Victor inginer, categoria XIII, coef. 3,50, clasa de salarizare, studii și vechime 10.

Angajarea personalului mai sus-menționat se face până la 31 Martie 1948, pu'ând fi revocată în cazul în care departamentul găsește că nu mai este nevoie.

- Idem Nr. 6.233 din 18 Februarie 1948, pe data de 1 Ianuarie 1948 se rectifică funcțiunea din controlor economic în inspector economic, personalului temporar de mai jos, angajat prin deciziunile ministeriale specificate în dreptul fiecăruia:
- Crăciunescu Vasile, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Dimian Constantin, deciziile ministeriale Nr. 5.784, 5.842 din 1948.
- Babu A. Ștefan, decizia ministerială Nr. 5.684 din 1947.
- Raușer B. Solo, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Grünstein Henri, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Baston Dumitru, decizia ministerială Nr. 4.487 din 1947.
- Andreica Vasile, decizia ministerială Nr. 4.487 din 1947.
- Gheorghiu Leon, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Socol Ioan, decizia ministerială, Nr. 4.796 din 1947.
- Fekete Iosif, decizia ministerială Nr. 4.796 din 1947.
- Fabian Siegfried, decizia ministerială Nr. 4.487 din 1947.
- Jesofitz Felix, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Galriel Moise, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Sapse Sami, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Ebner Leopold, decizia ministerială Nr. 5.328 din 1947.
- Mirza Vasile, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Tamajdan Sabin, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Volascec Ludovic, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Szabo Iosif, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Manole Marin, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Roșianu Constantin, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Ergiu Adrian, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Diamandescu Dumitru, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Mirescu Vasile, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Todea Ioan, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Postolache Ioan, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Ionescu A. Gh., decizia ministerială Nr. 4.519 din 1947.
- Ivănescu Victor, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Sânpetru Constantin, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Petre D. Ioan, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Anghel N. P. Mircea, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Dinuș Ilie, decizia ministerială cu Nr. 4.486 din 1947.
- Marcus Alfred, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Georgescu Ioan, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Cheis Max, decizia ministerială cu Nr. 4.486 din 1947.
- Dallu Ioan, decizia ministerială cu Nr. 4.486 din 1947.
- Anastase Nicolae, decizia ministerială Nr. 5.328 din 1947.
- Drăgoi Șerban, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Petrovici Gheorghe, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Bratu Bucur, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Staicu Tudor, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Stepanian Gheorghe, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Cohn Samoilă, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Cristinel Fernand, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Bădaie Grigore, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Zărneanu Alexandru, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Rusu Ștefan, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Enescu Gheorghe, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Hudescu Pangrăta, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Dragnea Metode, decizia ministerială Nr. 5.331 din 1947.
- Pop Alexandru, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Pană Dumitru, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Șaptefrați Vasile, decizia ministerială Nr. 4.519 din 1947.
- Kradigatti Francisc, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Bănică Minache, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Alexandrescu Const., decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Totoroanță Alexandru, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Miu Radu, decizia ministerială cu Nr. 4.486 din 1947.
- Mihăilescu Ilie, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Lăzărescu Constantin, decizia ministerială Nr. 5.328 din 1947.
- Vasilii Ioan, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Gănescu Florica, decizia ministerială Nr. 4.802 din 1947.
- Ștefănescu Boris, decizia ministerială Nr. 4.796 din 1947.
- Lupescu Alexandru, decizia ministerială Nr. 4.724 din 1947.
- Mihelsohn Beniamin, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Bazavan Barbu, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Nacu Nicolae, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Săvulescu Simion, decizia ministerială Nr. 4.723 din 1947.
- Cernovitz Moise, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Savu Mircea, decizia ministerială Nr. 5.331 din 1947.
- Rățiu Gheorghe, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Udrescu David, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Hrișca Zaharia, decizia ministerială Nr. 4.836 din 1947.
- Ciocârlan Constantin, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Irimescu Florin, decizia ministerială Nr. 5.328 din 1947.
- Cleju Nicolae, decizia ministerială Nr. 4.486 din 1947.
- Pop Aurel, decizia ministerială cu Nr. 4.796 din 1947.
- Parchirie Lazăr, decizia ministerială Nr. 4.684 din 1947.
- Mihalca Gavril, decizia ministerială Nr. 4.686 din 1947.
- Haic Andrei, decizia ministerială Nr. 4.686 din 1947.
- Weintraub Noel, decizia ministerială Nr. 4.723 din 1947.
- Tripa Gheorghe, decizia ministerială Nr. 4.684 din 1947.
- Tibad Elemer, decizia ministerială Nr. 4.556 din 1947.
- Mocanu Dumitru, decizia ministerială Nr. 4.796 din 1947.
- Prodan Mihai, decizia ministerială Nr. 5.144 din 1947.
- Idem Nr. 6.234 din 18 Februarie 1948, pe data de 12 Ianuarie 1948, se angajează la Direcțiunea generală a controlului economic, personalul temporar de mai jos, retribuit cu diurna asimilată funcției specificate în dreptul fiecăruia:
- Andronic Margareta, inspector.
- Ionescu T. Gheorghe, inspector.
- Grumberg Abraham, inspector.
- Filip M. Virgil, inspector.
- Petrescu M. Nichita, controlor.
- Udran Alexandru, inspector.
- Georgescu Fl. Savin, inspector.
- Ionescu I. Ioan, inspector.
- Olaru Simion, inspector.
- Arghir Constantin, controlor.
- Cieselschi Richard, controlor.
- Drașinschi Valerian, controlor.

Dumitriu Stela, controlor.
 Piescu Ion, controlor.
 Kell Silvia Ecaterina, controlor.
 Magda I. Ioan, controlor.
 Marinescu Mihai, controlor.
 Plachide S. Elena, controlor.
 Solovin Eugen, controlor.
 Saichin Marilena, controlor.
 Vasiliu Ionescu Ortansa, controlor.
 Bălteanu Budy, controlor.
 Ivan Nicolae, controlor.
 Mircescu Grigore, controlor.
 Dumitrescu Gheorghe, controlor.
 Gorănescu Vilhelm, controlor.
 Matei Dumitru, controlor.
 Manolescu Iulius, controlor.
 Păunescu P. Mircea, controlor.
 Paraschivescu Păun, controlor.
 Ivănescu C. Adrian, controlor.
 Agnese Bartolomeu, controlor.
 Broscan Remus, controlor.
 Bogrea Vasile, controlor.
 Caraman Vasile, controlor.
 Câmpescu Marcel, controlor.
 Gorănescu Vasile, controlor.
 Ionescu Alexandru, controlor.
 Popovici Grigore, controlor.
 Roșu G. Erast, controlor.
 Satran Solomon, controlor.
 Vlad Nicolae, controlor.
 Ștefănescu Ilie, controlor.
 Beșchea Eugenia, controlor.
 Cristea I. Ioan, controlor.
 Chirca Ana, controlor.
 Dan N. Corneliu, controlor.
 Ienciu M. Codru, controlor.
 Mușat Veronica, controlor.
 Marinescu Emilia, controlor.
 Nicolae I. Mihail, controlor.
 Oros Dionisie, controlor.
 Onescu Emilia, controlor.
 Popescu S. Maria, controlor.
 Plotogea Maria, controlor.
 Petrov Ion, controlor.
 Solomon Simon, controlor.
 Suceiu Dumitru, controlor.
 Stăicu V. Nicolae, controlor.
 Bergheanu Drusus, controlor.
 Anghelescu Romulus, controlor.
 Colban Laurențiu, controlor.
 Ciulea N. Constantin, controlor.
 Lăzăroiu Dumitru, controlor.
 Onose Nicolae, controlor.
 Polierat Dumitru, controlor.
 Schraf Bruno, controlor.
 Chira D. Radu, controlor.
 Nănu C. Traian, controlor.
 Roșescu Ion Alexandru, controlor.
 Creangă Ovidiu, controlor.
 Ionescu Gheorghe, controlor.
 Nicolae Aurel, controlor.
 Cucu St. Nicolae, controlor.
 Dumitrescu V. Grigore, controlor.
 Gheorghiu Victor, controlor.
 Boidechi Solir, controlor.
 Chiricuta Steriana, controlor.

Drăgan Ioan, controlor.
 Nicolescu Gheorghe, controlor.
 Popescu P. Ioan, controlor.
 Popescu Enrie, controlor.
 Popescu George, controlor.
 Pascu G. Ștefan, controlor.
 Andreescu N. George, controlor.
 Bozdoe I. Nicolae, controlor.
 Chirca Dumitru, controlor.
 Copotolu G. Gheorghe, controlor.
 Dumitrescu Gh. Gheorghe, controlor.
 Dinu Dumitru, controlor.
 Finkelstein Faible, controlor.
 Gavrilă S. Bucur, controlor.
 Hrustinski Alexandru, controlor.
 Ionescu Haralambie, controlor.
 Iuga I. Traian, controlor.
 Ionescu C. Ioan, controlor.
 Ignea Elena, controlor.
 Leibovici S. Alexandru, controlor.
 Mănescu V. Ioan, controlor.
 Petcu G. Ioan, controlor.
 Podeanu I. Ioan, controlor.
 Pană D. Ioan, controlor.
 Popescu D. Dumitru, controlor.
 Răuț I. Ioan, controlor.
 Robu P. Petre, controlor.
 Soășteanu Annelia, controlor.
 Sava N. Alexandru, controlor.
 Stănescu Alexandru, controlor.
 Săndulescu Simion, controlor.
 Tădiliu Daria, controlor.
 Zahu Ipocrate, controlor.
 Crăciunescu Vasile, controlor.
 Demetrescu Mircea, controlor.
 Flax A. Sami, controlor.
 Gheorghe Ștefan, controlor.
 Gheorghiu D. Petre, controlor.
 Ionescu Eugen, controlor.
 Mercaș Victor, controlor.
 Nicolescu Alexandru, controlor.
 Stănilă C. Ilie, controlor.
 Voiculescu I. Grigore, controlor.
 Dușchia Ioan, controlor.
 Atanasiu T. Nicolae, controlor.
 Erăchescu Ion, controlor.
 Petrescu I. Decabal, controlor.
 Abram Zalman, controlor.
 Doroftei Leonard, controlor.
 Dică P. Ioan, controlor.
 Pop. Valer, controlor.
 Peligrad D. Maria, controlor.
 Sorescu Magd. Ofel, controlor.
 Molagie Ștefan, controlor.
 Tomasciuc Octavian, controlor.
 Dumitrescu N. Gh., controlor.
 Popescu Hr. Mihai, controlor.
 Chiriță M. C-tin, controlor.
 Andronescu Const., controlor.
 Moraru Gh. Spiridon, controlor.
 Nețezeanu Radu, controlor.
 Popescu A. Victor, controlor.
 Băroș Aristide, controlor.
 Crăciunescu V. Cost., controlor.
 Gulan Gh. Gheorghe, controlor.
 Marinescu Ștefan, controlor.

Găgiulescu Eugen, controlor.
 Oprescu Marin, controlor.
 Tencslav Ștefan, controlor.
 Popa Eugen, controlor.
 Romaș Gustav, controlor.
 Agratina Anatolia, controlor.
 Fabian Ecaterina, controlor.
 Dârja Leonard, controlor.
 Stănescu Aurel, controlor.
 Mihăilescu C. Simion, controlor.
 Cîmpu V. Nicolae, controlor.
 Rațiu Augustin, controlor.
 Bedö Adalbert, controlor.
 Șandru Nicolae, controlor.
 Sărbulescu N. Ștefan, controlor.
 Cotinceanu Ion, controlor.
 Terzi Alexandru Ant., controlor.
 Munteanu Teodor, controlor.
 Martea Valentin, controlor.
 Vasilovici Octavian, controlor.
 Adam Gavril, controlor.
 Rieder Zoltan, controlor.
 Buzilă Ernomi, controlor.
 Spănu C. Alecu, controlor.
 Apostol Nicolae, controlor.
 Crupenschi Constantin, controlor.
 Lapoviță Alexandru, controlor.
 Mateescu Elena, controlor.
 Bălănică Ștefan, controlor.
 Negrea Mircea, controlor.
 Niță C. Ioan, controlor.
 Ionașcu Er. Gheorghe, controlor.
 Paleologu Victor, controlor.
 Caraieni Amalia, controlor.
 Cealachieșu Iescu, controlor.
 Lăpădatu I. Ioan, controlor.
 Vlădescu M. Ioan, controlor.
 Petrescu Florian, controlor.
 Avram M. Dumitru, controlor.
 Burtea Victor, controlor.
 Ciomu T. Pavel, controlor.
 Hirte Francisc, controlor.
 Lupșan Valer, controlor.
 Man Ioan, controlor.
 Bără Gh. Constantin, controlor.
 Voicu F. Nicolae, controlor.
 Cristescu Gh. Petre, controlor.
 Dimitrov Angela, controlor.
 Finichin Petre, controlor.
 Poșeneanu Elodor, controlor.
 Ianoș Eugenia, controlor.
 Irimescu V. Vasile, controlor.
 Sinițaru Victor, controlor.
 Stoica D. Nicolae, controlor.
 Zăinea Ștefan, controlor.
 Beudeanu Teofil, controlor.
 Gângă Ioan, controlor.
 Frădeș Aurel, controlor.
 Russu Romulus, controlor.
 Boescu Gheorghe, controlor.
 Humescu Victor, controlor.
 Obreja Constantin, controlor.
 Popescu D.-Mircea, controlor.
 Grigore Constantin, controlor.
 Nicolau I. O. Valeriu, controlor.

Stoian Radu Eugen, controlor.
Nicolae Sofia, controlor.
Secu Elena, controlor.

Angajarea personalului menționat mai sus, se face până la data de 31 Martie 1948, putând fi revocată în cazul în care departamentul găsește că nu mai este necesară.

Prin decizia d-lui director general delegat al Institutului Central de Statistică, cu Nr. 7.505 din 14 Februarie 1948, încadrarea personalului permanent din Ad-ția centrală a institutului, făcută prin decizia Nr. 10.737 din 1947, se rectifică în felul următor:

D-șoarei Costescu Maria i se rectifică clasa de salarizare de la 9 la 11, pe data de 1 Martie 1948, pe baza certificatului de studii Nr. 700 din 14 Februarie 1948, eliberat de Universitatea din București.

RECTIFICARE

În decizia ministerială cu Nr. 6.157 din 11 Februarie 1948, publicată în Monitorul Oficial Nr. 35 din 12 Februarie 1948, partea I B, la pagina 1184, coloana I-a, rândul 5 de jos în sus, se va citi: „D-l Dumitru Petrovici“, în loc de: Dumitru Petrescu.

Eroare de manuscris.

MINISTERUL MINELOR ȘI PETROLULUI

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Minelor și Petrolului, Având în vedere referatul din 1948;

Având în vedere că, potrivit art. 12, litera d, din jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.412 din 1 Noembrie 1947, Comisiunea legislativă nu poate avea decât maximum 5 membri, din care numai trei membri sunt retribuiți cu indemnizații mai mici decât cele prevăzute la art. 3 din acest j. c. m.;

Având în vedere adresele C. G. M. Nr. 4.183/34.337 din 1947 și Nr. 1.246/41.146 din 1948;

Având în vedere legea Nr. 52 din 1945 și legea Nr. 746 din 1946.

Decidem:

Art. 1. -- Comisiunea legislativă de pe lângă acest departament va invita la ședințele sale, următorii delegați ai C. G. M., oricâteori se vor pune probleme care interesează direct sau indirect mișcarea sindicală:

D-l avocat Carcali Constantin.
D-na avocat Alexiana Poirier.

Art. 2. -- Delegații C. G. M. nu vor fi retribuiți.

Art. 3. -- Direcțiunea personalului, secretariatului și administrației este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Ministru, Ing. Tudor Ionescu
Nr. 46.189/948.

Prin decizia ministerială Nr. 46.276 din 17 Februarie 1948, d-ra Murteanu Constanța, chimistă în Direcțiunea minelor din acest departament, se admite în Corpul tehnic al chimiștilor, pe data de 1 Februarie 1948, în gradul de chimist stagiar.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

Prin decizia d-lui director general al Ad-ției Porturilor și Comunicațiilor pe Apă (P. C. A.) Nr. 15.241 din 19 Februarie 1948, d-l Tudor I. Tudor, șef de secție cl. 15 la Direcțiunea Porturilor Maritime Constanța, din cadrul personalului definitiv participant la Casa generală de pensii a Statului, se pune în retragere, din oficiu, pe data de 1 Martie 1948, pentru boală contractată în timpul, dar nu din cauza serviciului, spre a-și exercita drepturile la pensie cu începere de la 1 Iunie 1948.

D-l Stănescu Cristea, șef de secție cl. 16, la Direcțiunea Porturilor Maritime Constanța, din cadrul personalului definitiv participant la Casa generală de pensii a Statului, se pune în retragere din oficiu, pe data de 1 Martie 1948, pentru boală contractată în timpul și din cauza serviciului, spre a-și exercita drepturile la pensie cu începere de la 1 Iunie 1948.

Idem Nr. 15.240 din 19 Februarie 1948, d-l Asănică Ion, cantonier la Direcțiunea hidroavioanelor, din cadrul personalului definitiv participant la Casa generală de pensii a Statului, se pune în retragere din oficiu, pe data de 1 Martie 1948, pentru boală contractată în timpul și din cauza serviciului, spre a-și exercita drepturile la pensie cu începere de la 1 Iunie 1948.

Idem Nr. 15.239 din 19 Februarie 1948, d-l Nan Simion, clasator dosare cl. 10, la Direcțiunea Dunării Maritime, din cadrul personalului definitiv participant la Casa de ajutor P. C. A., se pune în retragere din oficiu, pe data de 1 Martie 1948, pentru boală contractată în timpul, dar nu din cauza serviciului, spre a-și exercita drepturile la pensie cu începere de la 1 Iunie 1948.

Idem Nr. 15.126 din 18 Februarie 1948, se acordă personalului P. C. A. notat mai jos, pe data următoare publicării în Monitorul Oficial, diferența de clasă la treapta de numire, corespunzătoare noului și vechiului titlu de studii, după cum urmează:

Direcțiunea Dunării maritime

Oduenco Vasile, ajutor mecanic fluvial, 2 clase.

Direcțiunea hidroavioanelor

Tehim Mitrofan, marinar, 1 clasă.
Henghelegiu Ion, fochist vas păcură, 1 clasă.

Ungureanu Iordan, ajutor mecanic fluvial, 2 clase.

Ilie Tudor, ofițer mecanic fluvial, 2 clase.

Dicu Nicolae, marinar, 2 clase.
Bâldea Gheorghe, șef echipaj, 3 clase.
Voicu Gheorghe, marinar, 1 clasă.
Ionescu P. Ion, ajutor mecanic fluvial, 1 clasă.

Nicolae Gh. Constantin, ajutor mecanic fluvial, 2 clase.

Nicoară Nicolae, ofițer mecanic fluvial, 2 clase.

Idem Nr. 14.763 din 15 Februarie 1948, se modifică în parte decizia P. C. A. Nr. 7.864 din 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 203 din 11 Septembrie 1947, prin care d-l Stăncu Haralambie, pontonier cl. 13, definitiv participant la Casa de Ajutor P. C. A., de la Direcțiunea hidroavioanelor, Divizia de dragaje-Giurgiu, în sensul că susnumitul se pensionează „în timpul și din cauza serviciului“.

Celelalte dispozițiuni din decizia P. C. A. Nr. 7.864 din 1947, se mențin.

MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

Prin decizia d-lui director general al Direcțiunii generale a drumurilor Nr. 9.836 din 16 Februarie 1948, se primește demisia după cerere, pe data de 1 Februarie 1948, a cantonierului Brăscanu Pricop, din Ad-ția exterioară a Direcțiunii generale a drumurilor, Serviciul drumurilor naționale Câmpulung-Bucovina, pentru caz de boală.

Noi, prodecanul Colegiului Inginerilor,

În baza drepturilor ce ne sunt acordate, potrivit art. 92 din legea pentru înființarea Colegiului Inginerilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 303 din 30 Decembrie 1938 și ținând seama de preved. art. 47 din statutul Casei de pensii a Colegiului Inginerilor, precum și de hotărârea Consiliului Colegiului din 8 Decembrie 1947,

Decidem:

Se aprobă hotărîrea Comitetului de conducere C. P. C. I., prin care s'a desemnat persoanele autorizate a semna valabil pentru Casa de pensuni a Colegiului Inginerilor, și anume: d-l președinte ing. N. Korcinschi sau d-l vicepreședinte ing. J. Berma și d-l director al Casei de pensuni a Colegiului Inginerilor, ing. Carol Neuman.

Data la 22 Ianuarie 1948.

Prodecan, Prof. ing. C. Georgescu
Nr. 326.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Prin decizia ministerială Nr. 110.146 din 13 Februarie 1948, se rectifică decizia ministerială Nr. 102.202 din 1948, în sensul că se consideră licențiată din serviciu, pe data de 15 Octombrie 1947, Prelipseanu Maria, soră de caritate la Centrul de ocrotirea copiilor Craiova și nu Prelipseanu Ana, cum din eroare s'a trecut.

RECTIFICARE

În decizia Nr. 92.972 din 2 Decembrie 1947, inserată în Monitorul Oficial Nr. 283 din 6 Decembrie 1947, partea I-a B, pag. 10807, col. II-a, rândul al 7-lea de sus în jos, se va citi: „Alexandrescu A. Ștefia“, în loc de: „Alexandrescu A. Ștefan“.

Eroare de tipar.

MINISTERUL MUNCII, ASISTENȚEI ȘI ASIGURĂRILOR SOCIALE

Prin decizia ministerială Nr. 130.328 din 10 Februarie 1948, d-na dr. Zalplachta Elena, medic consultant cl. 19, coef. funcție 3,50, coef. salarizare 1,90, dela Dispensarul „Fabrica Luther“, pendinte de Casa Nr. 1 București, se pune în retragere din oficiu, pentru limită de vârstă, spre a-și aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Iunie 1948.

Idem Nr. 117.209 din 14 Ianuarie 1948, d-na Golie Hagi Ecaterina, licențiată în farmacie, se numește provizoriu, în calitate de farmacistă, pe data imediat următoare publicării în Monitorul Oficial a prezentei decizii, la Depozitul Central de Medicamente, urmând a fi retribuită conform grupei G., cat. XII, coef. de funcțiune 3,50 și de salarizare 1,40, în postul vacant.

Idem Nr. 136.219 din 20 Februarie 1948, d-l Georgescu Constantin, șef de serviciu cl. 17, la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, se pune în retragere, pe data de 29 Februarie 1948, în vederea aranjării drepturilor la pensie, deoarece a devenit impropriu serviciului.

Pentru plata drepturilor cuvenite

pe primele 3 luni conform art. 97 din legea generală de pensuni, postul ocupat în prezent de susnumitul rămâne blocat.

Idem Nr. 136.220 din 20 Februarie 1948, d-l Artur Olănescu, subșef de birou, cl. 13, la Oficiul Asigurărilor Sociale Curtea de Argeș, se pune în retragere, pe data de 29 Februarie 1948, în vederea aranjării drepturilor la pensie, deoarece a devenit impropriu serviciului din cauză de boală contractată în timpul și din cauza serviciului.

Pentru plata drepturilor cuvenite pe primele 3 luni conform art. 97 din legea generală de pensuni, postul ocupat în prezent de susnumitul rămâne blocat.

Idem Nr. 136.221 din 20 Februarie 1948, d-l Isvoranu Gheorghe, subdirector, cl. 22, în Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, se pune în retragere din oficiu pentru 35 ani de serviciu, pe data de 1 Iunie 1948.

Idem Nr. 136.104 din 20 Februarie 1948, d-na dr. Deleanu Sorana, doctor în medicină și chirurgie, se numește provizoriu, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, în calitate de medic cons. la Disp. Nr. 2, pendinte de Casa Asig. Sociale Nr. 2, urmând a fi retribuită conf. grupei G, cat. XIII, cl. X, coef. de funcție 3,50 și de salarizare 1,45, postul devenit vacant prin comprimarea d-lui dr. Burghilea Vasile.

Idem Nr. 135.573 din 19 Februarie 1948, d-l dr. Otto User, doctor în medicină și chirurgie, se numește provizoriu, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, în calitate de medic cons. la Disp. Nr. 2, pendinte de Casa Asig. Sociale Nr. 2, București, urmând a fi retribuit conf. grupei G, cl. 10, cat. XIII, coef. de funcție 3,50 și salarizare 1,45, în postul devenit vacant prin comprimarea d-nei dr. Petrescu Felicia.

Idem Nr. 133.444 din 16 Februarie 1948, d-l Marcu Nicolae se numește, pe data prezentării la serviciu, ce nu poate fi anterioară prezentei decizii, în funcția de om de serviciu clasa 1 (categoria II, grupa A/XVII, coeficient de funcție 1,30, coeficient de salarizare 1,00), la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, în postul d-lui Preda Ion, om de serviciu clasa 1, considerat demisionat pentru părăsirea serviciului

Idem Nr. 133.137 din 14 Februarie 1948, d-l Cojocaru Dumiriu se numește, pe data prezentării la serviciu ce nu poate fi anterioară prezentei decizii, în funcția de om de serviciu clasa I (categoria II, grupa A/XVII, coeficient de funcție 1,30, coeficient de salarizare 1), la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, în postul d-lui Meinte Petrică, om de serviciu clasa 1, considerat demisionat, pentru părăsirea serviciului.

Noi, directorul general al Casei I. O. V. R.,

În baza împuternicirii dată prin avizul Nr. 5.266 din 1946, al Președinției Consiliului de Miniștri;

Având în vedere art. 18 din legea Nr. 714 din 1946, publicată în Monitorul Oficial Nr. 206 din 6 Septembrie 1946;

Având în vedere referatul Casei, Nr. 220 din 18 Februarie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Se numesc în comitetul I. O. V. R al Municipiului Orșteia, următoarele persoane:

Vanyai Carol, primarul orașului.
Ghițea Iosef, medicul șef al orașului.

Cristea Gheorghe, delegatul insp. școlar.

Ciordaș Ioan, din partea Consiliului județean al sindicatelor locale, delegatul Confederației Generale a Muncii.

Maria General Petrescu, din partea Asistenței particulare, care se ocupă cu problemele I. O. V. R.

Kemenyi Iuliu, invalid de război.
Osvath Alexandru, invalid de război.

Kun Elisabeta, văduvă de război.

Art. 2. — Atribuțiunile acestui comitet sunt cele stabilite de art. 19 din legea 714 din 1946, publicată în Monitorul Oficial Nr. 206 din 6 Septembrie 1946.

Data la 18 Februarie 1948.

Director general, I. Clopoșel
Nr. 161.

MINISTERUL COOPERĂȚIEI

Prin decizia ministerială cu Nr. 10.498 din 19 Februarie 1948, d-l Lucan Mihail, inspector ad-tiv, clasa de salarizare 22, categoria XIII, coeficient 3,50, din Ad-ția Ministerului Cooperăției, se pune în retragere, la cerere pe baza dispozițiilor art. 144 din legea generală de pensuni, în vederea aranjării drepturilor la pensie, pe data de 29 Februarie 1948.

DECIZIUNI ȘI COMUNICATE ALE INSTITUȚIILOR PUBLICE AUTONOME

CASA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Prin decizia d-lui director general al Casei Autonome a Monopolurilor Republicii Populare Române Nr. 82.316 din 14 Ianuarie 1948, personalul mai jos menționat, dela Unitățile exterioare C. A. M. și Serviciile centrale C. A. M. este însărcinat, pe exercițiul 1947/948, cu conservarea bunurilor publice, mobile și imobile, aflate în patrimoniul sau păstrarea lor, în calitate de conducători ai unităților sau serviciilor respective, având obligațiunile și răspunderile prevăzute de legea asupra contabilității publice, pentru gestionarii publice, și anume:

A. Direcțiunea exploatărilor agricole

Bencovschi N., ad-tor C. A. M., Circ. cultură Arad.
Gavriliu S. Gh., administrator C. A. M., Circ. cultură Bălteni.
Alexandrescu Th., administrator C. A. M., Circ. cultură Bârlad.
Grămadă Gh., ad-tor C. A. M., Circ. cultură Blaj.
Albu N. Ion, administrator C.A.M. Circ. cultură Bolboși.
Costache N., administrator C.A.M., Circ. cultură Buzău.
Juncu Severian, administrator C. A. M., Circ. Buzias.
Vasilescu Gr., ad-tor C. A. M., Circ. cultură Careii Mari.
Ciochir Mihail, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Coșereni.
Voiculescu N., ad-tor C. A. M., Circ. cultură Crevedia.
Teodorescu Ion, inginer C. A. M., Circ. cultură Calafat.
Fischer Adam, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Deta.
Popescu Ștefan, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Drăgășani.
Dumitrașcu C-tin, ad-tor C.A.M., Circ. cultură Dridu.
Toemocov Dumitru, administrator C. A. M., Circ. cultură Fibiș.
Ștefănescu Toma, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Găești.
Diaconiță Iordache, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Ghimpați.
Constantinov Anton, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Huși.
Mălai Vasile, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Isaccea.

Paragină Gheorghe, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Luduș.

Bălan Spiridon, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Lugoj.
Cirilio Antonio, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Mangalia.
Bondoc Paul, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Ocna Mureș.
Neagu Nicolae, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Olteni.
Fierbințeanu Alex., administrator C. A. M., Circ. cultură Oltenița.
Dobroiu Dumitru, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Oltina.
Moraru Pimen, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Peciul Nou.
Roșcovanu Junie, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Periam.
Ganea Simion, ad-tor C. A. M., Circ. cultură R. Sărat.
Velescu Constantin, ad-tor C.A.M., Circ. cultură Reviga.
Stănescu C. Ion, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Rogova.
Ștefan N. Nicolae, ad-tor C.A.M., Circ. cultură Sarmaș.
Ruga V. Ioan, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Satu Mare.
Albu Gh. Virgil, administrator C. A. M. Circ. cultură Sebeș.
Dumitriu Atanasie, administrator principal C. A. M., Circ. cultură Sf. Ana.
Vâlceanu Lucian, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Sil. Gumești.
Grindeanu Nicolae, ad-tor C.A.M., Circ. cultură Strehaiia.
Ciucășel Damian, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Tășnad.
Grigorescu Ilie, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Tântava.
Columb Zaharia, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Tg. Mureș.
Angheluță Matei, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Timișoara.
Mihăilescu C-tin, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Titu.
Nițu I. Petre, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Urziceni.
Oros Emanoil, ad-tor C. A. M., Circ. cultură V. lui Mihail.
Mazilu Gheorghe, ad-tor C. A. M., Circ. cultură Vlădueni.
Rusu D. Ion, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Arad.
Cosma Haralambie, ad-tor C.A.M., Dep. ferm. Belvedere.
Piatnițchi Petre, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Careii Mari.
Luncanu Constantin, ad-tor C.A.M., Dep. ferm. Craiova.
Scariat Teodor, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Crevedia.

Pavlovschi Eugen, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Găești.

Constantinescu Paul, administrator C. A. M., Dep. ferm. Gherghița.
Mitu Dumitru, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Ghimpați.
Mălai Vasile, administrator principal C. A. M., Dep. ferm. Isaccea.
Liescu Ștefan, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Oc. Mureș.
Ionescu M. Ion, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Oltenița.
Fierbințeanu Alex., ad-tor C.A.M., Dep. ferm. Oltina.
Roșca Nic. ad-tor C. A. M., Dep. ferm. R. Sărat.
Filimon Gheorghe, ad-tor C.A.M., Dep. ferm. R. de Vede.
Lemeny Aurel, ad-tor principal C. A. M., Dep. ferm. Satu Mare.
Irimescu Alex., ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Titu.
Luben C-tin, ad-tor C. A. M., Dep. ferm. Vlădueni.
Perepelluc Grigore, ad-tor C.A.M. Dep. ferm. Urziceni.

B. Direcțiunea exploatărilor industriale

Manoilescu C-tin, director de fabrică pr., Mf. tutun Belvedero.
Piescu Alexandru, director de fabrică, Mf. tutun Cluj.
Mayer Marcel, subdirector, Mf. tutun Iași.
Gociu Ioan, subdirector, Mf. tutun R. Sărat.
Antonescu Edmond, subdirector, Mf. tutun Sf. Gheorghe.
Manoilescu Eugen, inginer, Mf. tutun Tg. Jiu.
Lupașcu Al-dru, director de fabrică pr., Mf. tutun Timișoara.
Iosif Ion, insp. general tehnic, Fabr. chibr. Filaret.
Trufin Emil, director de fabrică, Fabr. chibr. Timișoara.
Grudnițchi Valerian, șef echipă me-seriaș, Salina Cacica.
Babuțiu Ion, insp. general tehnic, Salina Ocna Dej.
Agricola Iuliu, inginer, Salina Ocnele Mari.
Dima Vasile, director salină pr., Salina Ocna Mureș.
Ormindean Iuliu, inginer, Salina Ocna Sugatag.
Svoronos Andrei, inginer, Salina Prăid.
Butuc Petre, director salină, Salina Slănic.
Popescu Isidor, referent șef, Salina Tg. Ocna.

C. Direcțiunea comercială

Petrescu Petre, șef depoz. princ., Ad-ția C. A. M. Alba-Iulia.

Băintan Vasile, șef depoz. princ., Ad-
ministrația C. A. M. Arad.
Nicolau Ion, ad-tor, Ad-ția C. A. M.
Argeș.
Iliucan Ion, șef depoz. princ., Ad-ția
C. A. M. Bacău.
Grigore C-tin, șef depoz. princ., Ad-
ministrația C. A. M. Baia.
Curticeanu Sava, șef depoz. princ.,
Ad-ția C. A. M. Bihor.
Popescu Gh. Alex., șef de depozit,
Ad-ția C. A. M. Botoșani.
Manolescu Alex., șef depoz. princ.,
Ad-ția C. A. M. Brăila.
Nievescu Vasile, ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Brașov.
Popescu D-tru, șef depoz. principal,
Ad-ția C. A. M. Buzău.
Chiriță C-tin, șef depozit, Ad-ția C.
A. M. Caraș.
Filipescu Emil, șef depoz. principal,
Ad-ția C. A. M. Ciuc.
Săndulescu Gh., ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Cluj.
Grigorovici Gh., șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Câmpulung.
Popescu Ion, ad-tor, Ad-ția C. A. M.
Constanța.
Petre I. Ion, ad-tor, Ad-ția C. A. M.
Covurlui.
Dorneanu Ion, ad-tor, Ad-ția C. A. M.
Dâmbovița.
Mădrea Onoriu, ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Dolj.
Șerban Dumitru, șef depozit, Ad-ția
C. A. M. Dorohoi.
Rădulescu C-tin, ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Făgăraș.
Nimereanu Gh., șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Fălciu.
Vizitiu Vlad, subșef de birou, Ad-ția
C. A. M. Gorj.
Coza Sigismund, șef depoz. principal,
Ad-ția C. A. M. Hunedoara.
Ciurea Gheorghe, contabil, Ad-ția C.
A. M. Ialomița.
Staicu Ion, ad-tor principal, Ad-ția
C. A. M. București I.
Popescu Gheorghe, ad-tor, Ad-ția C.
A. M. București II.
Jemăneanu Boris, ad-tor principal,
Ad-ția C. A. M. București III.
Streangă Dumitru, ad-tor principal,
Ad-ția C. A. M. București IV.
Mihăilă Ion, ad-tor princ., Ad-ția C.
A. M. București V.
Zgurev Pantelimon, șef de birou, Ad-
ministrația C. A. M. Maramureș.
Stegăroiu Sebast., șef depozit princ.,
Ad-ția C. A. M. Mehedinți.
Moise Petre, șef depozit princ., Ad-ția
C. A. M. Mureș.
Munteanu Nic., șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Muscel.
Corbu Gheorghe, ad-tor, Ad-ția C.
A. M. Năsăud.

Pieca Gheorghe, șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Neamț.
Dascălu Nicolae, contabil, Ad-ția C.
A. M. Odoheș.
Topârceanu Vasile, ad-tor, Ad-ția C.
A. M. Olt.
Moraru Pompiliu, șef depozit princ.,
Ad-ția C. A. M. Putna.
Toma Ștefan, șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Prahova.
Ionescu Hor., ag. control princ., Ad-
ministrația C. A. M. Rădăuți.
Simionescu Gh., șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. R. Sărat.
Talpeș Ion, șef depozit principal,
Ad-ția C. A. M. Roman.
Popovici D-tru, șef depoz. principal,
Ad-ția C. A. M. Sălaj.
Dumitrescu Ștefan, ad-tor, Ad-ția C.
A. M. Romanși.
Boloșescu D-tru, ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Satu-Mare.
Barzuea Teodor, șef depozit princ.,
Ad-ția C. A. M. Severin.
Bălăsoiu Ion, șef de secție, Ad-ția C.
A. M. Sibiu.
Chesaru Andrei, șef de depozit, Ad-
ministrația C. A. M. Someș.
Pașcanu Ion, șef de secție, Ad-ția C.
A. M. Suceava.
Nistor Gheorghe, șef depozit princ.,
Ad-ția C. A. M. Târnava-Mare.
Dumitrescu V. G., șef de depozit, Ad-
ministrația C. A. M. Târnava-Mică.
Goiu Emil, șef depoz. principal, Ad-
ministrația C. A. M. Tecuci.
Ispășescu Maxim, șef depoz. princ.,
Ad-ția C. A. M. Teleorman.
Mitrofanovici Part, șef depoz. prin-
cipal, Ad-ția C. A. M. Timiș.
Dumitru Zaharia, șef de depozit, Ad-
ministrația C. A. M. Tulcea.
Prodan Aurel, ad-tor, Ad-ția C. A.
M. Turda.
Mărculescu Ion, șef de depozit, Ad-
ministrația C. A. M. Tutova.
Munteanu Traian, ad-tor, Ad-ția C.
A. M. Trei-Scaune.
Năstăsescu C-tin, șef de depozit, Ad-
ministrația C. A. M. Vaslui.
Diaconescu Gh., contabil, Ad-ția C.
A. M. Vâlcea.
Perșoiu Ion, ad-tor, Ad-ția C. A. M.
Vlașca.
Nicolăescu Ion, șef depoz. principal,
Ad-ția C. A. M. Iași.
Rusu Emilian, contabil, Depozitul C.
A. M. Abrud.
Beju Vasile, șef depoz. principal,
Depozitul C. A. M. Alexandria.
Suflet C-tin, șef dep. pr., Depozitul
C. A. M. Baia-Mare.
Ioanță Cristea, șef dep. pr., Depozitul
C. A. M. Braid.
Dobre Gh. Vlad, șef dep. pr., Depoz.
C. A. M. Cernavodă.

Codreanu Petre, șef dep. pr., Depoz.
C. A. M. Lăculețe.

Pagropol Hristu, șef de depozit, De-
pozitul C. A. M. Măcin.

Zvinco Pavel, șef dep. principal, De-
pozitul C. A. M. Obor.

Găvozdea N., șef de depozit, Depoz.
C. A. M. Ocna-Sibiu.

Voicu Ion, contabil principal, Depo-
zitul C. A. M. Roșiori-de-Vede.

Pungulescu Vasile, șef de depozit,
Depoz. C. A. M. Urziceni.

Bădărău D-tru, ad-tor princ., Depoz.
centr. de materiale.

D. Diverse alte unități

Piescu Andrei, director institut, Inst.
experimental Băneasa.

Nicolau Teodor, profesor definitiv,
Șc. agric. C. A. M. Armășești.

Mogăldăa Petre, ag. cult. șef, Câmp.
exp. Balta Doamnei.

Croitoru Clement, subing., Câmp.
exp. Suluk.

C-tinescu Ilie, ag. cult. șef, Câmp.
exp. Tămășești.

Panaitescu C., inginer, Laborator
tehnologic.

Stănescu C., director serv., Serv. ga-
raj. central.

F. Direcția generală

Ștefănescu Emil, ad-tor, ad-torul
imobilului C. A. M.

Diță Marin, subdirector, Serv. bu-
nurilor.

Georgescu Ion, director, Serv. con-
strucțiilor.

Teodoru Nicolae, director, Serv. expl.
sărilor.

Cheleş Eugen, director, Serv. de stu-
dii.

Ionescu Vasile, șef secție, Cantina
pers. C. A. M.

Conducătorii de unități exterioare
sau servicii centrale menționați mai
sus, în calitate de gestionari di-
recți, vor putea delega pe a lor răspun-
dere, pe salariații din subordinea ce vor
fi însărcinați cu manipularea și conser-
varea bunurilor de inventar.

De la data prezentei decizii, trans-
miterea gestiunii inventarului, cu oca-
zia schimbărilor unității, se va face au-
tomat în baza proceselor-verbale de pre-
dare-primire ce se întocmesc cu ocazia
predării gestiunii unității către noul
gestionar.

COMUNICATE ȘI CIRCULARI MINISTERIALE

MINISTERUL JUSTITIEI

Diracțiunea judiciară

Prim decizia Nr. 12.862 din 18
Februarie 1948, s'a schimbat d-lui
Leon Zilberman, născut la 15 Mai
1921, în București, domiciliat în
București, str. Labirint Nr. 149,
numele său patronimic de Zilberman

în acela de Spătaru, spre a se numi Leon Spătaru.

Prezenta se publică în extras conform art. 12 din legea Nr. 646 din 14 August 1945.

Dos. Nr. 5/1.189/947.

— Prin decizia Nr. 2.222 din 14 Ianuarie 1948, s'a schimbat d-lui Marcu Grimberg, născut la 24 Februarie 1905, în București, domiciliat în București, str. Matache Dobrescu Nr. 17, numele său patronimic de Grimberg în acela de Gruia, spre a se numi Marcu Gruia.

Prezenta se publică în extras conform art. 12 din legea Nr. 646 din 14 August 1945.

Dos. Nr. 5/1.163/947.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Direcția Invățământului Superior

În conformitate cu dispozițiunile art. 63 și 64 din legea relativă la organizarea inv. superior, Ministerul Educației Naționale publică, în vederea chemării ca vacantă conferința de chimie aplicată dela Facultatea de Științe Comerciale a Academiei de Științe Comerciale și Cooperatiste din București.

Nr. 50.610/948.

MINISTERUL ARTELOR

Opera de Stat din Cluj

În conformitate cu dispozițiunile art. 11 din legea Nr. 264 din 1947, se publică concurs pentru ocuparea următorului post:

1 corepetitor, cl. III.

Concursul va avea loc în ziua de 16 Martie 1948, ora 12, în localul Operei de Stat din Cluj.

Materialele de examinare vor fi cele arătate în Monitorul Oficial Nr. 249 din 1947, iar condițiunile de numire cele prevăzute de art. 7 din Statutul salariaților Operelor de Stat.

MINISTERUL

AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Institutul de Seruri și Vaccinuri Pasteur

Tablou definitiv de personalul Institutului de Seruri și Vaccinuri Pasteur, propus a fi chemat în funcțiuni superioare în cursul anului 1948, în conformitate cu art. 71 din Statutul funcționarilor publici.

Inspector general ad-tiv, coeficient 4,70

C-tin Vergulescu, subinsp. g-ral, coeficient 4,30.

Contabil principal, coeficient 2,90

Proca Ioniță, contabil, coeficient 2,40.

Șefi de secție, coeficient 2,90

Hamzescu Luiza, șef de birou, coeficient 2,40.

Vasilescu Marga, șef de birou, coeficient 2,40.

Șefi de birou, coeficient 2,40

Gasilin Ana, subșef de birou, coeficient 2,05.

Marinescu Aurelia, subșef de birou, coeficient 2,05.

Contabili, coeficient 2,40

Tănase Alex., aj. contabil, coeficient 2,05.

Neagoe Teodora, aj. contabil, coeficient 2,05.

Miruțiu Alex., aj. contabil, coeficient 2,05.

Subșef de birou, coeficient 2,05

Florescu Irina, impieg. arhivă, coeficient 1,90.

Dactilograf principal, coeficient 2,40

Ștefan Alexandru, dactilograf, coeficient 1,90.

Dactilografă, coeficient 1,90

Tuțuianu Maria, laborantă, coeficient 1,40.

Impiegat stagiar arhivă, coeficient 1,50

Slapciu Elena, expeditor, coeficient 1,40.

Maistru aj. la munci grele, coeficient 1,90

Comaromi Tudor, lucr. calif. m. grele, coeficient 1,75.

Achizitor materiale, coeficient 1,45

Ștefan Gheorghie, camerist, coeficient 1,40.

Tablou definitiv de personalul Institutului de Seruri și Vaccinuri Pasteur, propus a fi admis la examen pentru funcțiuni superioare în cursul anului 1948, în conformitate cu art. 71 din Statutul funcționarilor publici.

Șef de serviciu, coeficient 3,50

Tudose Marin, șef de secție, coeficient 2,90.

Controlor de meserii, coeficient 2,05

Deciu C-tin, șef inst. mec., coeficient 1,75.

Maistru de atelier, coeficient 2,05

Isfan Iacob, aj. maistru, coeficient 1,90.

MINISTERUL MUNCII, ASISTENȚEI ȘI ASIGURĂRILOR SOCIALE

Direcția personalului

Tablou de posturile vacante în bugetele acestui departament.

Administrația centrală

Fond Stat

Div. reglementării muncii

1 post de subșef de birou, coef. de funcțiune 2,05, categ. X, clasa de salarizare 10, prin demisie.

Intendență

1 post de om de serviciu, coef. de funcțiune 1,30, categ. II, clasa de salarizare 2, prin demisie.

Serviciile exterioare

Inspectoratul Muncii București

1 post de controlor ad-tiv, coef. de funcțiune 2,90, categ. XII, clasa de salarizare 14, prin chemare în funcțiune.

1 post de șef de secție, coef. de funcțiune 2,90, categ. XII, clasa de salarizare 12, prin transferare.

Oficiul de plasare Bârlad

1 post de șef de birou, coef. de funcțiune 2,40, categ. XI, clasa de salarizare 10, prin transferare.

Fondul Muncii

Căminul de ucenici „Gr. Trancu-Iași”

1 post de ad-tor de cămin, coef. de funcțiune 3,50, categ. XIII, clasa de salarizare 10, prin demisie.

ANUNȚURI JUDICIARE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Direcțiunea judiciară

Ministerul publică aceasta, conform art. 8 din legea asupra numelui Nr. 646 din 14 August 1945, spre știința aceluia care ar voi să facă întâmpinare scrisă la Ministerul de Justiție, în termenul prevăzut de art. 10 din suscitata lege.

D-l Saul Banusch, născut la 26 August 1897, în București, domiciliat în București, str. Delea Veche Nr. 15 bis, a făcut cerere acestui minister să schimbe numele său patronimic de Banusch, în acela de Bănuș, spre a se numi Saul Bănuș.

Dos. Nr. 5/128/948.

Comisiunea pentru constatarea condițiilor de naturalizare și recunoaștere

D-l Stanislav Miller, domiciliat în Mediaș, str. Luncii Bărbierilor Nr. 21, a făcut cerere acestui minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere petiționarul arată că este supus polon, de profesiune maistru mecanic, născut în com. Zaguze, Polonia, la data de 5 Aprilie 1895, de religie catolic, venit și stabilit în țară în anul 1921.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința aceluia care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 20 din zisa lege.

Dos. Nr. 369/nat./947.

Director general

Ing. PAUL BUNESCU